

ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้
ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
สุนีย์ มฤคินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2553

ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้
ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
สุนีย์ มฤคินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้
ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สุนีย์ มฤคินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2553

สุนีย์ มฤคินทร์. (2553). *ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินภายหลังจากการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่รวมผู้ฝากเงินกับธนาคารของรัฐบาล จำนวน 420 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีการของความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มเป้าหมายที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ฝากเงินที่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี ประกอบอาชีพในบริษัทเอกชน มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระดับปานกลาง
3. ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก 5 ด้าน คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก และด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าระดับทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีทัศนคติในระดับที่ดี ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีทัศนคติในระดับที่ปานกลาง ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับมีระดับทัศนคติที่ดี ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากมีทัศนคติในระดับที่ดี และด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินมีทัศนคติในระดับที่ดี

4. พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ฝากเงินมีจำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ไม่รวมธนาคารรัฐบาลมีจำนวนบัญชีเงินฝากเฉลี่ยประมาณ 2 ธนาคาร ประเภทการลงทุนอื่นที่สนใจนอกจากฝากเงินคือซื้อทองคำ เหตุผลที่เลือกลงทุนในการลงทุนประเภทอื่นนอกจากฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์คือผลตอบแทนสูงในระยะยาว ผู้ฝากเงินมีพฤติกรรมการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันและมีพฤติกรรมการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินในระดับปานกลาง

5. ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการกระจายเงินฝากแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ตามลำดับ

6. ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

7. ทศนคติเกี่ยวกับทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า ทศนคติเกี่ยวกับความคิดเห็นเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี ทศนคติเกี่ยวกับฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน และทศนคติเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทน(ดอกเบี้ย)ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. ทศนคติเกี่ยวกับเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Attitudes towards Deposit Protection Agency influencing Depositors'
decision making behavior in Bangkok Metropolitan Area

AN ABSTRACT
BY
SUNEE MARUKIN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwirot University

May 2010

Sunee Marukin. (2010). *Attitudes towards Deposit Protection Agency influencing Depositors' decision making behavior in Bangkok Metropolitan Area*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Nak Gulid.

This research was aimed to study attitudes towards Deposit Protection Agency influencing Depositors' decision making behavior in Bangkok Metropolitan Area based on the demographic factor. It examined the factors affecting depositors behaviors after the Deposit Protection Agency ("DPA") was established, and explained the relationship between attitudes and decision making behavior in five areas, which were (i) the knowledge about DPA, (ii) the knowledge of Deposit Protection Agency Act B.E. 2551, (iii) the benefits and effect of DPA to the depositors, (iv) coverage deposit amount protected by DPA and reimbursement to depositors by DPA, and (v) monitoring of performance and condition of financial institutions. The sample size was 420 depositors of all type of deposit accounts in non-governmental financial institutions in Bangkok metropolitan area, and the data was collected by means of answering questionnaires. The variables for data analysis were percentage, mean and standard deviation, and the statistical tests used were t-test, one-way analysis of variance, pair differences analyzed by using Least Significant Difference and Pearson product moment correlation coefficient.

The results were concluded as follows.

1. Target group of this research are female depositors. Most of them were 26 -35 years of age, working in private companies, holding bachelor degree or higher and having average monthly remuneration at less than or equivalent to Baht 20,000.
2. The level of understanding of depositors in Bangkok metropolitan Area about DPA was at moderate level.
3. When considering attitudes of depositors towards DPA in 5 main areas as above mentioned, it was found that depositors had good attitudes towards 4 areas, namely knowledge about DPA, benefits and effect of DPA to depositors, coverage deposit amount protected by DPA and reimbursement to depositors by DPA and monitoring of performance and condition of financial institutions. Whilst for another area, i.e. knowledge on Deposit Protection Act B.E. 2551, the depositors' attitudes were at moderate level.

4. As for behavior of depositors in Bangkok Metropolitan Area, it was found that, in average, each depositor had about 2 accounts maintained with non-governmental financial institutions. Preference type of investment other than deposit fund with banks is purchase of gold. The reason of alternative investment other than bank deposit was to earn high yield in the long-term. From the research, it was found that the level of diversifying deposit with several banks and investment in alternative type of investment by depositors were at moderate level.

5. Depositors with different marital status, academic background and monthly salary had different preference of alternative investment other than fund deposit with banks, at the statistical significance of 0.05 levels. While depositors with different academic background and monthly salary had different preference in diversifying the deposit investment at the statistical significance of 0.01 and 0.05 levels respectively.

6. Depositors with different level of knowledge about DPA had different preference for alternative investment other than fund deposit with banks at the statistical significance of 0.05 level.

7. The views of transferring money from one financial institution to another financial institution with more stable financial status, view of being reimbursed of insured deposits before the financial institution was liquidated as a result of establishment of DPA, and view of decision making for deposit investment based on the importance of financial status and stability of financial institutions as well as interest earned had the relationship with depositors' preference in diversifying deposit investment in Bangkok Metropolitan Area with statistical significance of 0.05 levels and had low positive relationships.

8. The views of being more cautious when depositing fund with banks due to the fact that the amount of insured deposits being limited had relationship with depositors' preference in diversifying the alternative investment in Bangkok Metropolitan Area with statistical significance of 0.05 level and had low positive relationship.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่องทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ
บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ของ สุนีย์ มฤคินทร์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
จัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี
ยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า
นับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำที่มีคุณค่า ช่วยเหลือและ
ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ
อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา และ รองศาสตราจารย์
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และที่กรุณาเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบสารนิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อ
ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์และกรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
คุณภาพของเครื่องมือ อีกทั้งยังให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้ด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ความช่วยเหลือ
ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้ซึ่งให้ชีวิต ให้ความรัก อบรมสั่งสอน คอยให้
กำลังใจ และให้ความช่วยเหลืออย่างอบอุ่นในทุก ๆ เรื่อง อีกทั้งยังได้มอบโอกาสในการศึกษาเป็นวิชา
ความรู้ติดตัวในปัจจุบัน

ผู้วิจัยขอขอบคุณ เพื่อนนิสิต คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ รุ่น 9
ทุกคน และขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ มิตรสหายทุกท่าน ที่คอยส่งกำลังใจและให้ความช่วยเหลือ
ในระหว่างทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีเสมอมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่รวบรวมและผู้ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามทำให้สาร
นิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์และเป็นประโยชน์กับผู้อื่น รวมทั้งขอขอบคุณงานวิจัยหนังสือ ตำรา ที่ผู้วิจัยได้ใช้
อ้างอิงเพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ
อันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา บรรพบุรุษ รวมทั้งพระคุณของครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็นพื้นฐานสำคัญ ทำให้เกิดผลสำเร็จในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

สุนีย์ มฤคินทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานในการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
แนวความคิดด้านประชากรศาสตร์	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติและความเชื่อ	16
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้	25
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค	28
แนวความคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองเงินฝาก	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	52
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
สรุปการทดสอบสมมติฐาน	128

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	131
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	138
การอภิปรายผล	144
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	150
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	153
 บรรณานุกรม	 155
 ภาคผนวก	 160
ภาคผนวก ก	161
ภาคผนวก ข	167
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	 169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	69
2 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการจัดกลุ่มตัวอย่างใหม่ในเรื่องสถานภาพสมรส อายุ อาชีพ.....	71
3 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม.....	72
4 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลคะแนนของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม.....	75
5 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม.....	76
6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งประกอบไปด้วยความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน.....	77
7 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลแบบสอบถามด้านพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามฝากเงิน.....	80
8 แสดงค่าวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ที่ไม่รวมธนาคาร รัฐบาลที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีบัญชีอยู่.....	81
9 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลแบบสอบถามด้านพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ประเภท การลงทุนอื่นที่สนใจนอกจากฝากเงิน เหตุผลที่เลือกลงทุนในการลงทุนประเภทต่าง ๆ นอกจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์.....	81

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลแบบ สอบถามด้านพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต กรุงเทพมหานครได้แก่ การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการเลือก ลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน.....	83
11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมการตัดสินใจ บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร.....	84
12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร.....	86
13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับพฤติกรรมการตัดสินใจ บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร.....	88
14 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร.....	90
15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝาก เงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน.....	92
16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝาก เงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน.....	93
17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการตัดสินใจ บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร.....	95
18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร.....	97
19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝาก เงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน.....	98

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน.....	99
21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร.....	101
22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน.....	103
23 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก.....	105
24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน.....	106
25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก.....	108
26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครในด้านการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน.....	109
27 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครในด้านการกระจายเงินฝาก.....	112

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	114
29 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก	116
30 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	118
31 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก	120
32 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	123
33 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	128

บัญชีภาพประกอบ

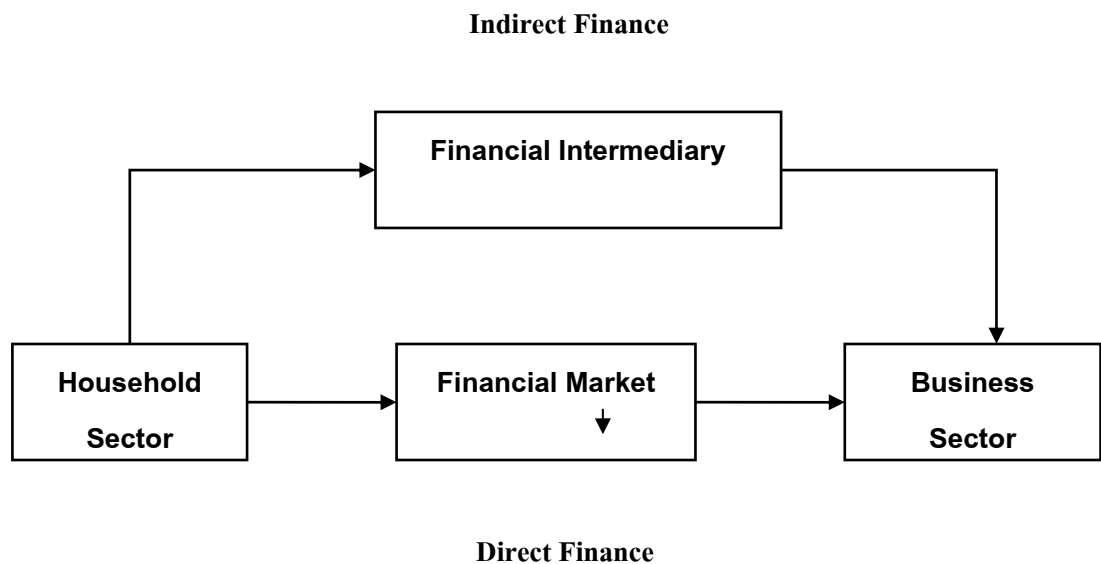
ภาพประกอบ	หน้า
1 กลไกของระบบการเงิน	1
2 เงินฝากของทุกสำนักงานในประเทศแยกตามขนาดเงินฝาก	3
3 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	9
4 ทางเลือกการประเมินคุณภาพ	25
5 การรับรู้คุณภาพโดยรวม	27
6 รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค	30
7 โมเดลกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค	36
8 บทบาทของสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระบบสถาบันการเงิน	48

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สิ่งที่มีความสำคัญต่อระบบการเงิน (Financial System) คือ กลไกการทำงาน (function) ของระบบการเงินจะต้องดำเนินไปอย่างมั่นคงและมีเสถียรภาพ หากกลไกดังกล่าวดำเนินไปอย่างไม่ราบรื่น ไม่มีเสถียรภาพหรือมีความไม่มั่นคง (Unsoundness) โดยเฉพาะที่เกิดจากตลาดการเงิน (Financial Market) ที่มีระบบสถาบันการเงินซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงิน (Financial Intermediary) ก็ย่อมจะส่งผลกระทบต่อระบบการเงินและสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ กลไกของระบบการเงิน **1** มีลักษณะดังนี้

ภาพประกอบ 1 กลไกของระบบการเงิน

ที่มา: มิชชิน (Mishkin. 2003: 21)

การที่จะเสริมสร้างและพัฒนาให้ระบบการเงินมีความเข้มแข็ง มีเสถียรภาพและมีประสิทธิภาพนั้นสิ่งที่ในหลายประเทศพยายามสร้างให้เกิด คือ มาตรการป้องกันล่วงหน้า (Precautionary Measures) ที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาวิกฤตทางการเงินเกิดขึ้น ดังนั้นการวางโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินเพื่อลดความเสี่ยงในระยะยาวโดยการมีสถาบันคุ้มครองเงินฝาก เป็นที่ทราบกันว่าสถาบันการเงินมีหน้าที่ระดมเงินฝากจากผู้ออม และการนำเงินฝากเหล่านั้นไปให้กับธุรกิจซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นโครงการระยะยาว ซึ่งหากธนาคารไม่สามารถบริหารความเสี่ยงดังกล่าวได้

ก็จะประสบปัญหาทางการเงิน และหากผู้ฝากเงินเกิดความไม่เชื่อมั่นต่อความมั่นคงต่อสถาบันการเงินนั้น และต้น

ตระหนักพากันไปถอนเงินพร้อม ๆ กันอาจนำไปสู่ปัญหาคนแห่กันไปถอนเงิน (Bank run) ในที่สุดและอาจก่อให้เกิดปัญหาลุกลามต่อสถาบันการเงินอื่นได้ (Systemic Risk) ในส่วนนี้การมีสถาบันคุ้มครองเงินฝากจะทำให้ผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ได้รับการคุ้มครองว่าจะได้รับเงินฝากคืนจากสถาบันคุ้มครองเงินฝากแน่นอนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ในกรณีที่สถาบันการเงินมีปัญหาการเงิน ซึ่งจะช่วยลดการตื่นตระหนกและเร่งถอนเงินฝากของผู้ฝากเงินรายย่อยลง และสร้างความมั่นใจให้กับผู้ฝากเงิน ช่วยป้องกันปัญหา Bank run และยังช่วยลดต้นทุนทางการเงินการคลังและการะต่อผู้เสียภาษีอากรจากการที่ทางการต้องเข้าไปอุดหนุนสถาบันการเงินที่เป็นปัญหาอย่างที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต

ในทางปฏิบัติทางการของหลายประเทศในโลกได้จัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (Deposit Insurance) ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกลไกสร้างความมั่นคงสถาบันการเงิน (Financial Safety Net) เพื่อป้องกันและจำกัดความเสียหายที่จะส่งผลต่อต้นทุนทางการเงินการคลัง (Fiscal Cost) ให้น้อยลงโดยสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกที่มีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากในปี 1933 หลังจากการเกิดวิกฤตสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกาในปีเดียวกัน

ในประเทศไทยสถาบันคุ้มครองเงินฝากจัดตั้งขึ้นตาม พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 สำหรับสถาบันการเงินกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ไทย สาขานานาชาติต่างประเทศ บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เข้าเป็นสมาชิกของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดให้สถาบันการเงินนำส่งเบี้ยประกันในอัตราร้อยละของยอดเงินฝากเฉลี่ยและเบี้ยประกันอาจเก็บในอัตราแตกต่างกันตามประเภทหรือฐานการดำเนินงานของสถาบันการเงิน สำหรับผู้ฝากเงินตามกฎหมายนี้ในปีที่ 5 หลังจากการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดให้การคุ้มครองผู้ฝากเงินไว้เป็นต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงินในจำนวนเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท โดยจะคุ้มครอง ดังนี้ ปีที่ 1 คุ้มครองเต็มจำนวน ปีที่ 2 คุ้มครองเต็มจำนวน ปีที่ 3 คุ้มครองเต็มจำนวน ปีที่ 4 คุ้มครอง 50 ล้านบาท และปีที่ 5 คุ้มครอง 1 ล้านบาท จากข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าวทำให้ผู้ฝากเงินมีเวลาปรับตัวและจะทำให้ผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของผู้ฝากเงินได้รับการคุ้มครอง แต่ผู้ฝากเงินรายใหญ่ซึ่งมียอดของจำนวนเงินในสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับยอดเงินฝากทั้งหมดนั้นจะได้รับผลกระทบอย่างแน่นอน โดยสามารถดูรายละเอียดได้ตามตาราง 1.1

เงินฝาก	จำนวนบัญชี			จำนวนเงิน		
	บัญชี	%	% รวม	ล้านบาท	%	% รวม
ไม่เกิน 50,000 บาท	66,129,098	88.8639	99.91	278,951	4.23	58.86
เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	2,767,113	3.7184		195,698	2.97	
เกินกว่า 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000 บาท	2,150,678	2.8901		295,636	4.48	
เกินกว่า 200,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	1,722,910	2.3152		538,527	8.17	
เกินกว่า 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท	788,685	1.0598	0.09	570,032	8.65	41.14
เกินกว่า 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000,000 บาท	791,167	1.0632		2,002,097	30.36	
เกินกว่า 10,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 25,000,000 บาท	45,619	0.0613		677,338	10.27	
เกินกว่า 25,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000,000 บาท	12,444	0.0167		433,884	6.58	
เกินกว่า 50,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000,000 บาท	5,026	0.0068		347,091	5.26	
เกินกว่า 100,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000,000 บาท	1,944	0.0026		269,311	4.08	
เกินกว่า 200,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000,000 บาท	974	0.0013		295,775	4.49	
ตั้งแต่ 500,000,000 บาทขึ้นไป	475	0.0006		689,309	10.45	
รวม	74,416,133	100.0000	100.00	6,593,649	100.00	100.00

ภาพประกอบ 2 เงินฝากของทุกสำนักงานในประเทศแยกตามขนาดเงินฝาก

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551, 10 กันยายน)

อนึ่ง เมื่อมีการประกาศพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากขึ้น ทั้งผู้ฝากเงินและสถาบันการเงินจะต้องตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตนเองอย่างแน่นอน โดยในส่วนของผู้ฝากเงินนั้น จะต้องระมัดระวังการฝากเงินในแต่ละสถาบันการเงินมากยิ่งขึ้น เพราะอาจต้องสูญเสียเงินฝากในส่วนที่เกินวงเงินค้ำประกันกรณีที่สถาบันการเงินนั้นล้มเลิกกิจการ ส่วนทางด้านสถาบันการเงินก็จะต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปล่อยกู้และการบริหารงานมากขึ้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ฝากเงิน มิฉะนั้น อาจได้รับผลกระทบจากกรณีที่ผู้ฝากถอนเงินฝากไปลงทุนประเภทอื่นหรือนำไปฝากกับสถาบันการเงินอื่นที่มีประสิทธิภาพมากกว่า

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา ทศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถเป็นประโยชน์กับทั้งด้านผู้ฝากเงินและด้านสถาบันการเงิน โดยในด้านผู้ฝากเงินนั้นจะทำให้ได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากรวมไปถึงตัวพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ซึ่งอาจนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารเงินฝากของตนต่อไป ส่วนทางด้านสถาบันการเงินสามารถใช้ผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลในการปรับกลยุทธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านเงินฝากให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงินให้มากที่สุด ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดกลยุทธ์ของธนาคารให้เป็นที่ยอมรับของผู้ฝากเงินมากขึ้นได้ในอนาคต ทั้งนี้เพื่อทำให้กลไกของระบบการเงินของประเทศดำเนินไปได้อย่างมั่นคงและมีเสถียรภาพมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ, สถานภาพ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ต่อเดือน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินภายหลังจากมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของงานวิจัย

1. เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
2. ทำให้ทราบถึง ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนทำให้ทราบแนวโน้มการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินภายหลังจากมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทย
3. ทำให้สถาบันการเงินสามารถใช้ผลการศึกษานี้ได้ สำหรับเป็นข้อมูลในการปรับกลยุทธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านเงินฝาก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงินให้มากที่สุด ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดกลยุทธ์ของธนาคารให้เป็นที่ยอมรับของผู้ฝากเงินมากขึ้นได้ในอนาคต

ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษานี้เป็นการศึกษา ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเนื้อหาต่างๆ ประกอบด้วย

- 1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้
- 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงิน
- 3) ทัศนคติที่ผู้ฝากเงินมีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน
- 4) พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้ที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่รวมผู้ฝากเงินกับธนาคารของรัฐบาลที่ไม่คุ้มครอง ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน เนื่องจากจำนวนบัญชีเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ลดลงอยู่ตลอดเวลาทุกวันจึงทำให้ไม่สามารถทราบตัวเลขที่แท้จริงได้ ประกอบกับข้อมูลสถิติที่ถูกเก็บรวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเป็นข้อมูลบัญชีของทั้งประเทศไม่ได้แยกเฉพาะกรุงเทพมหานครตามที่อยู่อาศัยศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างมีอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ได้คำนวณหากลุ่มตัวอย่างแบบ Non-probability Sampling เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้การกำหนดตัวอย่างโดย การคำนวณจากสูตรที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2546: 26) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 คน และสำรองไว้ 10% หรือเท่ากับจำนวน 35 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน ซึ่งการสุ่มตัวอย่างเป็นแบบตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบใช้วิจารณญาณ (Judgmental Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกกว่าเลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 ลำดับแรกของประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนสาขาเฉพาะในกรุงเทพมหานครที่ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งมีนั้นประกอบด้วย

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	จำนวน 234 สาขา	(www.bangkokbank.com)
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	จำนวน 242 สาขา	(www.kasikornbank.com)
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	จำนวน 320 สาขา	(www.scb.co.th)
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	จำนวน 182 สาขา	(www.ktb.co.th)
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	จำนวน 167 สาขา	(www.krungsri.com)

โดยทำการจับฉลากเลือกสาขาของแต่ละธนาคารมาธนาคารละ 1 สาขา ดังนี้

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า 2
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	สาขาจามจุรี สแควร์
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	สาขาเดอะคริสตัล พาร์ค(ถนนประดิษฐ์มนูธรรม)
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	สาขาอาคารเสริมมิตร
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	สาขาถนนบางนา-ตราด

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยเก็บแบบสอบถามกับผู้ที่มีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งแห่งละ 84 ราย

ขั้นที่ 4 การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้มีบัญชีเงินฝากทุกประเภททั้งรายใหญ่และรายย่อย จากทั้ง 5 สาขาของแต่ละธนาคารในขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 420 ชุด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

ลักษณะประชากรศาสตร์

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 สถานภาพ แบ่งเป็น

1.2.1 โสด

1.2.2 สมรส/อยู่ด้วยกัน

1.2.3 หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

1.3 อายุ แบ่งเป็น

1.3.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี

1.3.2 26 - 35 ปี

1.3.3 36 - 45 ปี

1.3.4 46 ปีขึ้นไป

1.4 ระดับการศึกษา

1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.4.2 ปริญญาตรี

1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 อาชีพ

1.5.1 นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา

1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.5.3 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.5.4 ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ

1.5.5 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.6 รายได้ต่อเดือน

1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท

1.6.2 20,001 – 30,000 บาท

1.6.3 30,001 – 40,000 บาท

1.6.4 40,001 บาทขึ้นไป

2. ด้านความรู้ความเข้าใจ

3. ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ในด้าน

- ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
- ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
- ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ
- วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก
- การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน

4. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

- 4.1 วิธีการจัดการเงินฝาก
- 4.2 การเลือกประเภทการลงทุนอื่นแทนการฝากเงิน
- 4.3 เหตุผลในการเลือกประเภทการลงทุน
- 4.4 การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ตรงกัน ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความหมาย และขอบเขตของคำศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง การให้ความคุ้มครองผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบ เพื่อให้ได้รับเงินฝากคืนโดยเร็วหากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ โดยไม่ต้องรอชำระบัญชี
2. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น โดยสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่หลักคือคุ้มครองผู้ฝากเงิน หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ ผู้ฝากเงินทุกรายจะได้รับการจ่ายเงินคืนโดยเร็ว ตามจำนวนที่คุ้มครอง โดยไม่ต้องรอการชำระบัญชี
3. สถาบันการเงิน หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
4. เงินฝาก หมายถึง เงินที่สถาบันการเงินรับฝากจากประชาชนหรือบุคคลใดโดยมีความผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนแก่ผู้ฝากเงิน
5. บัญชีเงินฝาก หมายถึง เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากประจำ เงินฝากกระแสรายวัน
6. วงเงินฝากที่คุ้มครอง หมายถึง วงเงินที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากให้ความคุ้มครอง (จะจ่ายคืนให้เมื่อสถาบันการเงินนั้นถูกสั่งปิดกิจการ) โดยคุ้มครองผู้ฝากต่อรายต่อสถาบันการเงินตามจำนวนดังนี้

ระยะเวลา	จำนวนที่คุ้มครอง
ปีที่ 1 11 ส.ค. 51 – 10 ส.ค. 52	ทั้งจำนวน
ปีที่ 2 11 ส.ค. 52 – 10 ส.ค. 53	ทั้งจำนวน
ปีที่ 3 11 ส.ค. 53 – 10 ส.ค. 54	ทั้งจำนวน
ปีที่ 4 11 ส.ค. 54 – 10 ส.ค. 55	50 ล้านบาท
ปีที่ 5 11 ส.ค. 55 เป็นต้นไป	1 ล้านบาท

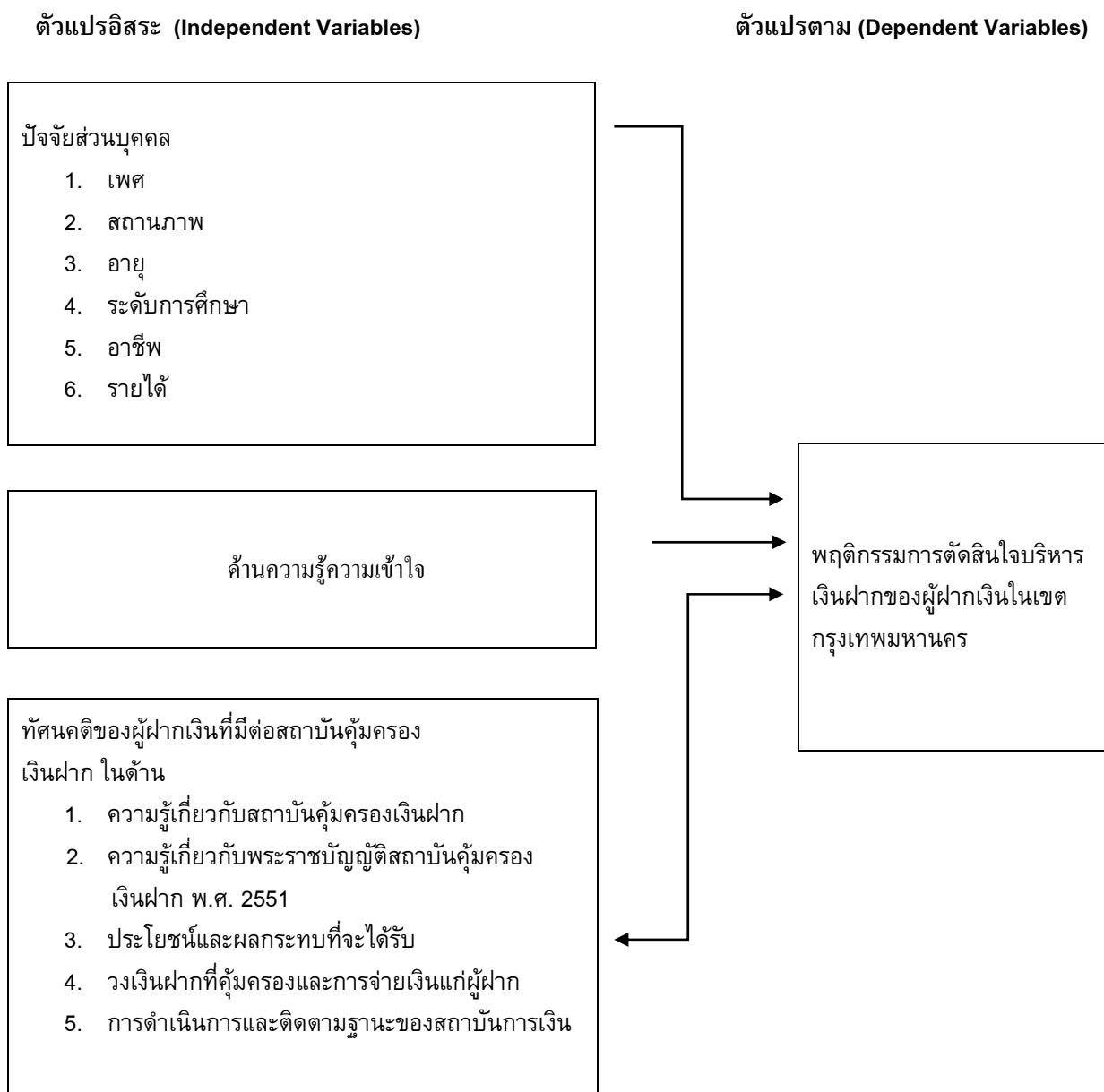
7. ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการคิดที่เกิดจากการเรียนรู้และความเข้าใจส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

8. ทักษะคิดของผู้ฝากเงินต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้บริโภคเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต โดยใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างความคิดและพฤติกรรม โดยศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติในด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน

9. พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ฝากเงิน หมายถึง กระบวนการตัดสินใจในการเลือกวิธีการจัดการเงินฝาก การเลือกประเภทการลงทุนอื่นแทนการฝากเงิน เหตุผลในการเลือกประเภทการลงทุน การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ทักษะคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มีการกำหนดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามเพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานวิจัย ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

สมมติฐานในการทำวิจัย

1. ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน
3. ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง ทักษะติดต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร มีแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดด้านประชากรศาสตร์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติและความเชื่อ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
6. แนวคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองเงินฝาก
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดด้านประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป โดยความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร (พรทิพย์ วรกิจโกศาทร. 2529: 312 –315)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2539: 41- 42) กล่าวว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิภาพต่อการกำหนดตลาดเป้าหมายรวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญมีดังนี้

1. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่าง นักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างของส่วนตลาด นักการตลาดได้ค้นหาความต้องการของส่วนตลาดส่วนเล็ก (Niche market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น

2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญเช่นกัน นักการตลาดควรต้องศึกษาตัวแปรตัวนี้อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันนี้ตัวแปรทางด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการบริโภค การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากการที่สตรีทำงานมีมากขึ้น

3. ลักษณะครอบครัว (Marital status) ในอดีตจนถึงปัจจุบันลักษณะครอบครัวเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาดมาโดยตลอด และมีความสำคัญยิ่งขึ้นใน

ส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยผู้บริโภค นักการตลาดจะสนใจจำนวนและลักษณะของบุคคลในครัวเรือนที่ใช้สินค้าใดสินค้าหนึ่ง และยังสนใจในการพิจารณาลักษณะด้านประชากรศาสตร์ และโครงสร้างด้านสื่อที่จะเกี่ยวข้องกับผู้ที่ตัดสินใจในครัวเรือนเพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

4. รายได้ การศึกษา อาชีพ และสถานะภาพ (Income, education occupation and status) เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด โดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางและมีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้การมีหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายสินค้า ในขณะที่เดียวกันการเลือกซื้อสินค้าที่แท้จริงอาจถือเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต รสนิยม ค่านิยม อาชีพ การศึกษา ฯลฯ แม้ว่ารายได้จะเป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมาก นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยงเกณฑ์รายได้รวมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์หรืออื่นๆ เพื่อให้การกำหนดตลาดเป้าหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้สูงที่มีอายุต่างๆ ถือว่าใช้เกณฑ์รายได้ร่วมกับเกณฑ์อายุ เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้กันมากขึ้น เกณฑ์รายได้ อาจจะเกี่ยวข้องกับเกณฑ์อายุและอาชีพร่วมกัน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้

ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงและรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำใดๆ ที่บุคคลได้สะสมและถ่ายทอดต่อๆมาตั้งแต่ในอดีตและบุคคลสามารถรับทราบสิ่งเหล่านี้ได้ (ชวาล แพรัตนกุล. 2516: 11)

ความรู้ หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับและสะสมในรูปของการจำ (รัตติกรณ์ จงวิศาล. 2535: 49)

ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวทั้งปวงของประสบการณ์ที่ผ่านมารวมสิ่งที่สัมพันธ์กันกับประสบการณ์นั้นๆ ด้วย (จำนง พรายแถมแข. 2531: 44)

ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการฝึกหรือโดยการมองเห็น ความรู้ขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายทฤษฎี ข้อเท็จจริง กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520: 10)

ความรู้ หมายถึง ข่าวสารที่เก็บไว้ในความทรงจำ ส่วนหนึ่งของข่าวสารทั้งหมดเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของผู้บริโภคในตลาดเรียกว่า ความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภค (Consumer knowledge) ซึ่งอาจจะศึกษาได้โดยการตอบคำถามดังนี้ คือ ผู้บริโภครู้อะไร ความรู้จัดระเบียบอยู่ในความทรงจำในรูปใด และจะวัดความรู้ได้อย่างไร (อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2543: 185-189)

เนื้อหาของความรู้ (The content of knowledge)

เนื้อหาของความรู้ คือคำตอบของคำถามข้างบนนี้เกี่ยวกับผู้บริโภครู้อะไรนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจในสิ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในความทรงจำ นักจิตวิทยาได้จำแนกไว้ว่า มีความรู้อยู่ 2 ประเภท ดังนี้ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2543: 186-189)

Declarative knowledge หมายถึง ข้อเท็จจริง (Subjective Fact อันเกิดจากการนึกเอาเอง) ที่เรารู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ Episodic knowledge ซึ่งเกี่ยวข้องกับข่าวสารที่ผูกพันกับระยะเวลา กับ Semantic knowledge บรรจุความรู้ที่สรุปรวมยอดเอาไว้ (Generalized knowledge)

Procedural knowledge หมายถึง ความเข้าใจการนำเอาข้อเท็จจริงเหล่านี้ไปใช้ ข้อเท็จจริงเหล่านี้เกิดจากที่ผู้บริโภคนึกเอาเอง เพราะมันไม่จำเป็นต้องผูกพันกับสิ่งที่เป็นจริงที่เราเห็นได้ (Objective Reality) เช่น ผู้บริโภคอาจเชื่อว่า ราคาเป็นเครื่องชี้คุณภาพ แม้แต่เมื่อจริง ๆ แล้วมันไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ประเภทความรู้

จากบทความวารสารของบริษัท Ecoz-Alen of Hamilton อ้างใน (อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2543: 186-189; อ้างอิงจาก Ecoz-Alen of Hamilton. 1996. ฉบับ Second quarter) ว่าความรู้ (Knowledge) แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. Craft ความรู้ชนิดนี้จะเกิดขึ้นในตัวตนที่ทำงานมานาน และเป็นงานที่บุคคลนั้นสร้างสรรค์ขึ้นมาเอง เป็นความรู้ที่มีการปรับเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา จึงเหมาะกับสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ เป็นความรู้ที่ถ่ายทอดกันได้ยาก มักใช้เวลายาวนานในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังยากต่อการที่จะถ่ายทอดได้อย่างตรงกับที่ครูต้องการ เช่น ความรู้ในงานการผลิตศิลปหัตถกรรม

2. Practical ความรู้ชนิดนี้จะเกิดขึ้นจากการทำงานตามคำสั่งซ้ำๆ แต่ละคนจะคิดและปรับตัวให้เข้ากับสายพานการผลิต เมื่อพวกเขาคุ้นเคยกับงานแล้วจะสามารถหยิบจับเครื่องมือต่างๆ ได้โดยไม่ต้องใช้ตามองความรู้เหล่านี้เกิดขึ้นกับคนรุ่นหนึ่งและสามารถถ่ายทอดไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ง่าย ประโยชน์ของความรู้เหล่านี้เห็นได้เด่นชัด และสามารถสอนกันได้โดยไม่ต้องใช้แรงงาน

3. Architectural ความรู้เหล่านี้จะเกิดขึ้นกับการได้คิด และปรับปรุงกระบวนการผลิตต่างๆ วิธีที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของระบบงานค่อยๆ เปิดเผยตัวเองขึ้นมา และกลายเป็นความรู้ที่อยู่ในตัวตนเหล่านั้น คนพวกนี้สามารถกลับมาหนึ่งโตะแล้วออกแบบกระบวนการผลิตใหม่ๆ ได้มากมาย และสามารถประมาณความสามารถของกระบวนการผลิตเหล่านั้นได้อย่างแม่นยำ ความรู้ประเภทนี้เป็นส่วนผสมระหว่างความรู้ 2 แบบแรก และเป็นสุดยอดของความรู้ ทั้งนี้เพราะช่วยพัฒนาวิธีการผลิตได้ในระดับสูง ลดค่าใช้จ่าย เพิ่มความเร็วในการทำงาน คนที่มีความรู้ประเภทนี้หายาก คนที่สร้างความรู้ประเภทนี้จะต้องมีความสามารถสูง เป็นคนฉลาดและช่างสังเกต การสร้างคนประเภท

นี้จึงค่อนข้างยาก แต่เมื่อเกิดความรู้ความเข้าใจประเภทนี้จึงจะสามารถถ่ายทอดให้แก่คนอื่น (ที่มีความฉลาดในระดับเดียวกัน) ได้ง่าย ความรู้ประเภทนี้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด ที่สามารถพัฒนาสังคมได้ การก่อตัวของความรู้ทางด้านนี้จะสามารถทำได้แทบจะนับไม่ถ้วน แต่ต้องใช้เวลาและโอกาส

พฤติกรรมด้านความรู้ หรือความสามารถทางด้านสติปัญญาออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงลำดับจากความสามารถขั้นต่ำไปสูง ดังนี้ (Bloom; other. 1971: 359)

1. ความรู้-ความจำ (Knowledge or Recall) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงการจำได้หรือระลึกได้ เป็นความรู้ในเรื่องเฉพาะๆ เช่น ความรู้คำศัพท์เฉพาะ ความรู้ในข้อเท็จจริงบางอย่าง เป็นความรู้ในเรื่องวิธีการจัดกระทำเฉพาะเรื่อง และเป็นความรู้ในเรื่องนี้ที่เป็นสากลและนามธรรมในสาขาต่างๆ เช่น ความรู้ในเรื่องกฎ ทฤษฎี โครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension or Understanding) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถอธิบายได้ ขยายความด้วยคำพูดของตนเองได้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง 3 แบบ คือ

2.1 การแปล (Translation)

2.2 การตีความหมาย (Interpretation)

2.3 การขยายความสรุปความ (Extrapolation)

3. การนำไปใช้ (Application) ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงว่า สามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ และแตกต่างจากสถานการณ์เดิมได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ความสามารถแยกสิ่งต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างมีความหมาย และเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อยๆ เหล่านั้นด้วยหรืออาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์มี 3 ความหมาย คือ

4.1 การวิเคราะห์ให้ได้หน่วยย่อย

4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาความสัมพันธ์

4.3 การวิเคราะห์เนื้อหาหลัก

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการรวบรวมความรู้และข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้แนวทางที่นำไปสู่การแก้ปัญหาได้ การสังเคราะห์มี 3 ประเภท คือ

5.1 สังเคราะห์ให้ได้ผลเฉพาะเรื่อง

5.2 สังเคราะห์ให้ได้แผนงานหรือแผนปฏิบัติการ

5.3 สังเคราะห์ให้ได้ระดับนามธรรมที่สูงขึ้น

6. การประเมินค่า (Evaluations) ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือกได้อย่างถูกต้อง จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

6.1 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายใน

6.2 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายนอก

1.1.2 ความหมายของความเข้าใจ

สำหรับความหมายของคำว่า ความเข้าใจนั้น ได้มีนักวิชาการและผู้ศึกษาวิจัยได้ให้ความหมายดังนี้คือ

ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการที่คนขยายความรู้ความจำเป็นให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล แยกเป็น 3 ชั้นที่สำคัญ คือ การแปลความหมายของคำ ข้อความ สัญลักษณ์ในแง่มุมใหม่ตามเนื้อเรื่องและหลักวิชาการนั้นๆ การตีความโดยเอาความหมายจากการแปลทั้งหมดมารวมกันแล้วสรุปหรือขยายความนั้นตามแนวใหม่ และทัศนะใหม่ มุมมองใหม่ เพื่อให้กว้างไกลไปจากข้อเท็จจริง โดยจะต้องให้ข้อมูลหรือแนวโน้มน้อยอย่างเพียงพอ (Bloom; other. 1971: 271)

ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ไปดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถแปลความหมาย หรือตีความหรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ (ไพศาล หวังพานิช. 2526: 105)

จากความหมายต่างๆ ของความเข้าใจ สรุปได้ว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหา ความสามารถในการนำความรู้ มาใช้ให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับสถานการณ์ของตนเอง เช่น ผู้ฝากเงินหรือผู้ลงทุน จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 และสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ว่าเมื่อมีผลบังคับใช้แล้วแล้ว จะเกิดผลกระทบกับตนเองมากน้อยเพียงใด

การสร้างแบบทดสอบ

เพื่อเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ที่เป็นที่ยึดจก แบ่งออกเป็น

2 ประเภทคือ (รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2533: 38-41)

1. แบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบต้องเขียนตอบ เป็นการยากที่จะควบคุมการตอบของผู้สอบได้ แบบทดสอบชนิดนี้ยังแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบที่ไม่จำกัดคำตอบ(Essay extended response) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้สอบมีสิทธิในการตอบอย่างเสรี

1.2 แบบทดสอบที่จำกัดคำตอบ(Essay restricted response)หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้สอบมีสิทธิตอบจำกัด

1.3 แบบทดสอบแบบตอบสั้นๆ (Shot answer) หมายถึงแบบทดสอบที่ต้องการคำตอบที่เป็นวลีเท่านั้น

1.4 แบบทดสอบแบบให้เติมคำให้สมบูรณ์ หมายถึง 3 แบบ ที่ต้องการให้เติมคำตอบ

2. แบบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีรูปแบบ (Structure) มากที่สุด สามารถใช้วัดผลได้แบบ ทดสอบแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 แบบถูกผิด (True-False) คำถามชนิดนี้ถามถึงความจริง หลักการ กฎต่างๆ และการตีความ

2.2 แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching) ลักษณะของข้อสอบจะมี 2 คอลัมน์ หนึ่งเป็นชุดของคำถาม อีกคอลัมน์หนึ่งเป็นชุดของคำตอบ ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้สอดคล้องกับคำถาม

2.3 แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) ข้อสอบประเภทนี้จะประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นส่วนของโจทย์ (Stem) อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวเลือก (Alternative) มีตั้งแต่ 3-5 ตัวเลือก แบบทดสอบประเภทนี้จะวัดความสามารถของสมองตั้งแต่ต่ำไปจนถึงขั้นสูงๆ โดยคำตอบในตัวเลือกนั้นจะมีข้อถูกอยู่เพียงข้อเดียว ส่วนข้ออื่นๆเป็นตัวลวง (Distracters) เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมาก เพราะมีข้อดีที่ว่าการให้คะแนนไม่ว่าใครตรวจ การให้คะแนนจะเท่ากันเสมอ

แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นสูง สามารถที่จะจำแนกบุคคลที่มีความรู้กับบุคคลที่ไม่มีความรู้ (คนเก่ง-คนไม่เก่ง) ออกจากกันได้จริง ไม่ว่าแบบทดสอบนั้นจะเป็นแบบอัตนัยหรือปรนัย (จำนง พรายแยมแซ. 2531: 24-29)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการวัดความรู้ความเข้าใจเป็นการวัดระดับความสามารถในการจดจำ พิจารณาข้อเท็จจริงของข้อมูลที่ได้รับการผสมผสานกับประสบการณ์เดิมของตนเอง และสามารถวัดได้จากการทดสอบ

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติและความเชื่อ

ความหมายของทัศนคติ

คำว่า “ทัศนคติ” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2543: 190) ทัศนคติ หมายถึง การแสดงออกของความรู้สึกที่อยู่ภายใน ที่สะท้อนให้เห็นถึงความโน้มเอียงของบุคคลว่าชอบหรือไม่ชอบสิ่งต่าง ๆ เช่น ตราयीหื้อบริการ หรือร้านค้าปลีก เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า ทัศนคติ เป็น “แง่คิด หรือ Point-of-View” ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แง่คิดดังกล่าวเป็นวิธีการอย่างง่ายที่จะบ่งบอกถึง “แนวโน้มที่จะก่อปฏิบัติการแบบถาวร” ทั้งแง่คิดและแนวโน้มดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็น (Opinion) ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาผ่านไป เนื่องจากทัศนคติเป็นมาจากการบวนการทางจิตวิทยา เราจึงไม่อาจสังเกตทัศนคติได้โดยตรง แต่ต้องสรุปเอาจากสิ่งซึ่งคนพูดหรือสิ่งซึ่งคนทำ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542: 44) ทัศนคติ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้บริโภครู้จักจากประสบการณ์ในอดีต โดยใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างความคิดและพฤติกรรม นักการตลาดนิยมใช้เครื่องมือการโฆษณาเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า

คำว่า Attitude ภาษาไทยมีคำหลายคำ เช่น ทัศนคติ เจตคติ ท่าทีความรู้สึก แต่ใน ความหมายของศัพท์ คือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Readiness to act) ถ้าเรามีท่าทีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวก เราย่อมปฏิบัติออกมาในทางบวก แต่ถ้าเรามีท่าทีความรู้สึกในเชิงลบ เราก็ปฏิบัติออกมาในทางลบ ทัศนคติจึงมีลักษณะ

1.ทัศนคติเชิงบวก (Positive attitude) —————> ทำให้เกิดการปฏิบัติออกมาในทางบวก (Act positively)

2.ทัศนคติเชิงลบ (Negative attitude) —————> ทำให้เกิดการปฏิบัติออกมาในทางลบ (Act negatively)

พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากทัศนคติ มีขั้นตอนดังนี้

ก.K = Knowledge เป็นการเกิดความรู้ เช่น ทราบใหม่ว่าสินค้าตัวนี้ขายที่ใด ภาพยนตร์เรื่องนี้ฉายที่ใด เมื่อเราทราบแล้ว ขั้นตอนต่อไปของพฤติกรรมคือ

ข.A = Attitude เป็นการเกิดทัศนคติ เมื่อเกิดความรู้ในขั้นต่อมาจะเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ทราบแล้วชอบหรือไม่ ซึ่งความรู้ (Knowledge) และทัศนคติ (Attitude) จะส่งผลไปที่การกระทำ (Practice)

ค.P = Practice เป็นการเกิดการกระทำหลังจากที่เกิดความรู้และทัศนคติแล้ว ก็จะเกิดการกระทำ

ผู้บริโภคจะประเมินทัศนคติโดยการถามคำถามหรือการลงความเห็นจากพฤติกรรม กระบวนการของผู้บริโภคมีทัศนคติด้านบวกต่อผลิตภัณฑ์นั้น สิ่งนี้แสดงข้อเสนอว่าความเป็นสากลทั้งหมดของพฤติกรรมผู้บริโภคจะสอดคล้องกับการซื้อ การเสนอแนะกับบุคคลอื่น การจัดลำดับการประเมินผลความเชื่อถือและความตั้งใจที่สัมพันธ์กับทัศนคติ ลักษณะทัศนคติมีดังนี้

1. ทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่ง คำว่า สิ่งหนึ่ง (Object) ในความหมายของทัศนคติที่มุ่งสู่ผู้บริโภคจะสามารถตีความอย่างกว้างว่า ประกอบด้วยแนวความคิดการบริโภคเฉพาะอย่างหรือแนวความคิดที่สัมพันธ์กับการตลาดเช่น ผลิตภัณฑ์ ชนิดของผลิตภัณฑ์ ตราสินค้า บริการ ความเป็นเจ้าของการใช้ผลิตภัณฑ์ การโฆษณา ราคา สื่อกลาง หรือผู้ค้าปลีก

2. ทัศนคติมีความโน้มเอียงเกิดจากการเรียนรู้ (Attitudes are a learned predisposition) มีการตกลงกันว่า ทัศนคติมีการเรียนรู้ได้ ซึ่งหมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นผลจากประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลอื่นและการเปิดรับจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาเป็นสิ่งสำคัญที่จะระลึกว่า ในขณะที่ทัศนคติอาจเกิดจากพฤติกรรม สิ่งนี้มีความหมายไม่ตรงกับคำว่าพฤติกรรม แต่จะสะท้อนถึงการประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของทัศนคติ ซึ่งอาจจะเป็นการชักจูงผู้บริโภคที่มีต่อพฤติกรรมเฉพาะอย่างหรือขับไล่ผู้บริโภคจากพฤติกรรมเฉพาะอย่าง

3. ทัศนคติไม่เปลี่ยนแปลง (Attitudes have consistency) ลักษณะของทัศนคติก็คือความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกแม้ว่าจะมีแนวโน้มที่ แต่ทัศนคติไม่จำเป็นต้องถาวรสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะแสดงถึงความหมายของคำว่า ไม่เปลี่ยนแปลง (Consistency) โดยทั่วไปเราคาดหวังว่าพฤติกรรมผู้บริโภคที่จะตอบสนองต่อทัศนคติ ตัวอย่าง ผู้บริโภคมองรถยนต์เยอรมันว่า เป็นรถที่มีความหรูหรา ภาพลักษณ์สูง มองรถยนต์ญี่ปุ่นว่ามีคุณภาพดี ดังนั้นถ้าผู้บริโภคต้องการรถที่หรูหรา ภาพลักษณ์สูงก็จะเลือกรถยนต์เยอรมัน ถ้าผู้บริโภคต้องการรถที่มีคุณภาพดี ราคาต่ำก็จะซื้อรถยนต์ญี่ปุ่น

4. ทศนคติเกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ (Attitude occur within a situation) ทศนคติเกิดขึ้นภายใน เหตุการณ์และถูกกระทบโดยสถานการณ์ สถานการณ์ (Situation) หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสซึ่งมีลักษณะเฉพาะช่วงเวลา มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติและพฤติกรรม สถานการณ์เฉพาะอย่างอาจเป็นสาเหตุให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับทศนคติก็ได้ แต่ละบุคคลจะมีทศนคติต่อพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่แตกต่างกันขึ้นกับสถานการณ์เฉพาะอย่างด้วย สิ่งสำคัญที่จะทำความเข้าใจถึงวิธีการที่ทศนคติของผู้บริโภคแตกต่างกันในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งมีประโยชน์ที่จะรู้ถึงความพึงพอใจของผู้บริโภค

ชิฟแมน และ คานุก (Schiffman; & Kanuk. 1994: 657) ทศนคติ (Attitude) หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้ เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียงพอใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่ง เช่น ตราสินค้า บริการ ร้านค้าปลีก เนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทศนคติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่ต้องแสดงว่าบุคคลกล่าวถึงอะไรหรือทำอะไร

จากความหมายของทศนคติที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ทศนคติเป็นความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งความรู้สึกนั้นจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่บุคคลจะแสดงออกต่อสิ่งนั้น ทศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ท่าทีความรู้สึก และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้แสดงพฤติกรรมออกมา

ศุภร เสรีรัตน์ (2544: 174-175) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของทศนคติ ดังนี้

ประเภทของทศนคติ

1. ความเชื่อ (Beliefs) คือความโอนเอียงที่ทำให้ต้องยอมรับ เพราะเป็นข้อเท็จจริงและเป็นสิ่งที่มีการสนับสนุนโดยความเป็นจริง หรือข้อมูลอื่นใดที่มีน้ำหนักมาก ความเชื่อส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่ถาวร แต่อาจจะมีหรือไม่มี ความสำคัญก็ได้ ความคิดเห็น (Opinions) คือความโน้มเอียงที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอน ความคิดเห็นนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริงบางอย่าง แต่ข้อเท็จจริงนั้น เป็นเพียงข้อสรุปของคำแนะนำที่ผู้บริโภคแสดงออก ความคิดเห็นมักเกี่ยวข้องกับคำถามในปัจจุบันและง่ายที่จะเปลี่ยนแปลง

2. ความรู้สึก (Feelings) คือความโน้มเอียงซึ่งมีพื้นฐานมาจากอารมณ์โดยธรรมชาติ

3. ความโน้มเอียง (Inclination) คือรูปแบบบางส่วน of ทศนคติเมื่อผู้บริโภคอยู่ในภาวะที่ตัดสินใจไม่ได้

4. ความมีอคติ (Bias) คือความเชื่อทางจิตใจที่ทำให้เกิดอคติหรือความเสียหายในทางตรงข้ามกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่

หน้าที่ของทศนคติ

1. หน้าที่ในการปรับตัว (Adjustment function) เป็นหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่ผู้บริโภคจะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร ซึ่งหน้าที่ของการปรับตัวนี้บุคคลจะพยายามให้ได้รับความ

พอใจสูงสุด ขณะเดียวกันบุคคลก็จะพยายามให้ได้รับความเจ็บปวดหรือได้รับการลงโทษให้น้อยที่สุดจากสิ่งแวดล้อม

2. หน้าที่ในการป้องกันตนเอง (Ego-defensive function) คือการที่คนเราใช้เป็นเครื่องมือในการลดความกังวล หรือในการปกป้องตนเองจากสิ่งแวดล้อมที่เขาไม่ยอมรับ หรือจากแรงกดดันที่อยู่รอบ ๆ ตัวของเขา

3. หน้าที่ในการแสดงออกซึ่งค่านิยม (Value-expressive function) การแสดงออกซึ่งค่านิยมที่มีของบุคคลคือการแสดงออกซึ่งทัศนคติ ซึ่งมีผลต่อการสะท้อนให้เห็นถึงประเภทของบุคคลที่เรามองตัวของเราว่าเป็นบุคคลเช่นไร จะเห็นผู้บริโภคมีการแสดงออกซึ่งค่านิยมได้จากผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคซื้อ

4. หน้าที่ในการแสดงออกซึ่งความรู้ (Knowledge function) หน้าที่ในการแสดงออกซึ่งความรู้ประกอบด้วยวิถีทางที่บุคคลจะให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ ที่กระจัดกระจายอยู่รอบตัวของบุคคลภายในโลก

คุณสมบัติของทัศนคติ

1. ทัศนคติต้องมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ (The attitude object) เนื่องจากทัศนคติเป็นแง่คิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้น บุคคลจะไม่อาจมีทัศนคติได้ถ้าปราศจาก “สิ่งใดสิ่งหนึ่ง” ที่บุคคลจะเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น

2. ทัศนคติมีลักษณะแสดงถึงความพร้อมที่จะแสดงออก (Readiness to act) ทัศนคติเป็นตัวเริ่มของการแสดงออกของผู้บริโภค นอกจากนี้ทัศนคดียังเป็นเครื่องมือในการแสดงออกแบบง่ายของพฤติกรรม

3. ทัศนคติต้องมีลักษณะเป็นขั้ว (Consumer attitudes have polarity) หมายถึงทัศนคติต้องแสดงทิศทางซึ่งจะเห็นได้จากการกระทำของผู้บริโภคต่อปัญหาทางการตลาดสามารถเกิดจากทัศนคติในลักษณะที่เป็นบวกหรือลบก็ได้

4. ทัศนคติของผู้บริโภคมีความเข้มข้นแตกต่างกัน (Consumer attitudes vary in intensity) ทัศนคติผู้บริโภคมีความเกี่ยวข้องกับระดับขั้นของความรู้สึก ไม่ว่าทัศนคติจะมีขั้วไปทางไหนก็ตาม ผู้บริโภคสามารถประเมินทัศนคติของตนที่มีต่อผลิตภัณฑ์ในแง่บวกแบบมากที่สุดค่อนข้างมาก หรือในแง่ลบจนเคย ๆ เช่นเดียวกับการประเมินทัศนคติในแง่ลบด้วย

5. ทัศนคติมีรูปแบบในการแสดงออกเสมอ (Attitudes display structure) ทัศนคติของผู้บริโภคจะแสดงออกในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเสมอ ซึ่งจะช่วยให้ง่ายต่อการเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภค รูปแบบ (Structure) หมายถึง ข้อเท็จจริงที่มีแบบแผนหรือองค์ประกอบของความเชื่อมั่นที่มั่นคงและความรู้สึกที่บุคคลมีทัศนคติหนึ่งที่บุคคลมีต่อสภาพการซื้อหนึ่ง มักจะคล้ายกันกับความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสภาพการซื้ออื่นๆ ด้วย

6. ทัศนคติมีความสมบูรณ์ที่ต่างกัน (Completeness of attitude varies) ทัศนคติของผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะแสดงคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่เรียกว่า “ความสมบูรณ์” บางครั้งอาจเป็นไปได้ว่าผู้บริโภคมีทัศนคติเกิดขึ้นเนื่องจากข่าวสารที่ไม่สมบูรณ์

7. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (Attitudes are a learned predisposition) ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งก่อตัวขึ้นมาจากผลของประสบการณ์โดยตรงกับสินค้า ข่าวสารที่ได้มาจากผู้อื่น

8. ทัศนคติมีลักษณะที่มั่นคงไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง (Attitude have consistency) ทัศนคติมักจะมีลักษณะที่มั่นคงไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง และมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมที่แสดงออกความมั่นคงของทัศนคติไม่ได้หมายความว่าคงที่หรือถาวร ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่สิ่งที่แสดงถึงความมั่นคงของทัศนคติ คือเราคาดว่าพฤติกรรมผู้บริโภคจะเป็นไปในทางเดียวกันกับทัศนคติที่เขา

9. ทัศนคติเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ใดๆ (Attitudes occur within a situation) ทัศนคติของผู้บริโภคเกิดขึ้นภายในและถูกกระทบโดยสถานการณ์ คำว่าสถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์ต่างๆ หรือกรณีแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่ง ณ เวลาหนึ่งมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม สถานการณ์เฉพาะเจาะจงใด ๆ อาจทำให้ผู้บริโภคก่อพฤติกรรมในทิศทางที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติของเขา

องค์ประกอบของทัศนคติ

1. ส่วนของความเข้าใจ (The cognitive or knowledge component) เป็นส่วนที่ช่วยสร้างคุณค่า (Value) และทัศนคติที่เราเชื่ออะไร ทัศนคติในส่วนนี้ประกอบด้วยความเชื่อต่างๆ ซึ่งบุคคลมีอยู่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใช้เป็นวิถีทางที่รับรู้โลกภายนอกที่ล้อมรอบตัวเรา

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective component) ประกอบด้วยความรู้สึกและอารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆ เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบวัตถุที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบนี้มีความสอดคล้องกับความเข้าใจ

3. ส่วนของพฤติกรรมหรือการกระทำ (Cognitive or behavior component) เป็นแนวโน้มที่จะก่อปฏิกิริยาหรือกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงก็ได้

การก่อตัวหรือการเกิดขึ้นของทัศนคติของผู้บริโภค

1. การเกิดขึ้นของทัศนคติขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้บริโภคได้เรียนรู้ (How attitudes are leaned) มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการก่อตัวหรือการเกิดขึ้นของทัศนคติ ดังนี้

1.1 ทฤษฎีที่ว่าด้วยการวางเงื่อนไขแบบดั้งเดิม (Classical conditioning)

1.2 ทฤษฎีที่ว่าด้วยการวางเงื่อนไขในการปฏิบัติ (Instrumental conditioning)

1.3 ทฤษฎีที่ว่าด้วยการเรียนรู้ความเข้าใจ (Cognitive learning theory)

2. การเกิดขึ้นของทัศนคติขึ้นอยู่กับแหล่งอิทธิพลที่มีต่อทัศนคติของผู้บริโภค (Sources of influence on attitude formation) การก่อตัวหรือการเกิดขึ้นของทัศนคติของผู้บริโภคจะได้รับอิทธิพลอย่างมากจากประสบการณ์โดยตรงของบุคคล อิทธิพลของครอบครัวและเพื่อน

3. การเกิดขึ้นของทัศนคติขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัยบุคลิกภาพของผู้บริโภค (Personality factors) บุคลิกภาพเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเกิดขึ้นของทัศนคติ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว

ความมั่นคงของทัศนคติของผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior)

ชิฟแมน และ คานุก (Schiffman; & Kanuk. 2000: G-3) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคทำการค้นหา การคิด การซื้อ การใช้ การประเมินผล ในสินค้าและบริการ ซึ่งคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา

โซโลมอน (Solomon. 2002: 528) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ขั้นตอนซึ่งเกี่ยวกับความคิด ประสบการณ์ การซื้อ การใช้สินค้าและบริการของผู้บริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของเขา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ (2546: 192) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรมการตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ และการใช้สินค้าเมื่อบุคคลเกิดทัศนคติแล้ว ทัศนคติจะยังคงอยู่กับบุคคลตลอดไปและมีความมั่นคง จนกว่าจะมีข้อมูลหรือ สถานการณ์ใหม่ที่ทำให้ทัศนคติเปลี่ยนไป ฉะนั้นเราสามารถกล่าวถึงความมั่นคงของทัศนคติในประเด็นต่อไปนี้

1. พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นไปตามทัศนคติที่มี (Consumer behavior conform to attitudes) พฤติกรรมผู้บริโภคที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นไปตามทัศนคติของบุคคลที่มี ผู้บริโภคปกติจะกระทำหรือแสดงออกตามความโน้มเอียงของบุคคลที่มี

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นคงของทัศนคติ (Factors affecting attitude stability) ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ

2.1 โครงสร้างของทัศนคติทำให้ทัศนคติมีความมั่นคง

2.2 ความมีเหตุผลทำให้ทัศนคติมีความมั่นคง

2.3 ความเหมาะสมหรือสอดคล้องเป็นเงื่อนไขที่จะทำให้ทัศนคติมีความมั่นคง

3. ปัจจัยที่ทำให้ทัศนคติไม่มั่นคง (Factors of instability) ถึงแม้ว่าทัศนคติที่เกิดขึ้นแล้ว จะมีความมั่นคงในระยะสั้นแต่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติก็สามารถเกิดขึ้นได้ หลักสำคัญมีดังนี้

3.1 การขัดแย้งกันของทัศนคติ (Conflict of attitudes affects stability)

3.2 ผลกระทบของสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป (Situation affects attitudes)

3.3 ความหลากหลายของทัศนคติ (Multiple attitude and instability)

3.4 ประสบการณ์ที่ไม่ดีที่ได้รับ (Traumatic experience)

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้บริโภค

1. การเปลี่ยนแปลงในผลิตภัณฑ์ (Change in the product)
2. การเปลี่ยนแปลงในการรับรู้ (Perception change)
3. การเปลี่ยนแปลงในความเข้มแข็งของทัศนคติ (Change in strength of attitude)
4. การเปลี่ยนแปลงในข้อมูลที่สะสมไว้ (Change in store of information)
5. การเปลี่ยนแปลงในความสำคัญของผลิตภัณฑ์ (Change in product importance)
6. การเปลี่ยนแปลงในวิธีการติดต่อสื่อสารใหม่ (Change in communication)

เทคนิคการวัดทัศนคติ

กุนทลี เวชสาร (2542: 102-105) กล่าวว่า เทคนิคที่ใช้ในการวัดทัศนคติเทคนิคของการตั้งคำถามในแบบสอบถามสำหรับวัดทัศนคติสามารถแบ่งออกเป็น 2 เทคนิคใหญ่ๆ คือ เทคนิคในการติดต่อสื่อสารกับผู้ถูกถาม (Communication techniques) และเทคนิคที่ใช้ในการสังเกต (Observation technique)

1. เทคนิคในการติดต่อสื่อสาร สามารถจำแนกวิธีการออกได้เป็น 3 แบบ ดังนี้

1.1 ให้ผู้ถูกถามตอบคำถามแบบตรงไปตรงมา (Self-report technique) วิธีนี้กลุ่มตัวอย่างจะถูกตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อ (Belief) หรือ ความรู้สึก (Affective) ของตัวเองนักวิจัยจึงได้สร้างสเกลหลายรูปแบบขึ้นมาใช้ในการสอบถามความเชื่อ และความรู้สึกของผู้ตอบ

1.2 ให้ผู้ถูกถามตอบคำถามโดยอ้อม แบบสอบถามที่ใช้จะเป็นแบบไม่มีโครงสร้าง หรือมีโครงสร้างบ้างแต่ไม่หมด

1.3 ให้ผู้ถูกถามทำอะไรบางอย่าง (Performance of objective tasks) กลุ่มตัวอย่างจะถูกถามเกี่ยวกับข้อมูลของสินค้า โดยการตอบจะต้องอาศัยจากความทรงจำ หรือประสบการณ์ที่เคยมี จากนั้นคำตอบจะถูกนำไปวิเคราะห์ และแปลความหมายเกี่ยวกับความเชื่อ และความรู้สึกของผู้ตอบ

2. เทคนิคที่ใช้สังเกต แบ่งออกเป็นสองประเภทดังนี้

2.1 การสังเกตจากพฤติกรรม (Overt behavior) เทคนิคนี้มีข้อสมมติฐานว่า พฤติกรรมหรือการแสดงออกของมนุษย์ขึ้นอยู่กับความเชื่อ และความรู้สึก ดังนั้นการสังเกตจากพฤติกรรม เช่นการสังเกตการณ์เลือกซื้อสินค้าของลูกค้าในร้านขายของ ถ้ามีลูกค้าหรือกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ การสังเกตจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของลูกค้า และสามารถอ้างอิงถึงความเชื่อ และความรู้สึกของกลุ่มลูกค้านั้นได้

2.2 การตอบสนองด้านชีวภาพ (Physiological reactions) ในกรณีนี้กลุ่มตัวอย่างจะถูกจัดให้ได้ดูภาพ/ภาพยนตร์โฆษณาเหล่านั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการตอบสนองทางชีวภาพนี้เรียกว่า Galvanometer ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการตอบสนองที่เกิดขึ้นทางกายภาพ เช่นเหงื่อที่ออกจากมือ หรือการขยายตัวของม่านตาเมื่อได้เห็นสิ่งที่ตนสนใจ ข้อจำกัดของเทคนิคการ

วัดทางชีวภาพ คือ สามารถวัดได้เพียงความรู้สึก (Intensity of feeling) เท่านั้น แต่ไม่สามารถบ่งบอกถึงความรู้สึกที่เป็นทิศทาง (Direction) บวกหรือลบได้

โดยสรุป ทศนคติ เป็นความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นผลของความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ ความเชื่อ และอารมณ์ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมตอบโต้โดยอาจเป็นความรู้สึกด้านบวกและด้านลบ ซึ่งบุคคลสามารถบอกได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ธงชัย สันติวงษ์ (2545: 167-170) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของทศนคติและความเชื่อดังนี้ ทศนคติ (attitudes) จะเป็นลักษณะของแนวโน้มตามปกติของตัวบุคคลในการที่จะชอบหรือเกลียดสิ่งของ บุคคล และปรากฏการณ์ต่าง ๆ กล่าวคือ ทศนคติจะเป็นลักษณะของระบบซึ่งมีแนวโน้มที่จะประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ (a system of evaluative orientation) และสำหรับแต่ละคนทศนคติของแต่ละคนก็คือโลกแห่งความเป็นจริงของเขานั่นเอง

ในการศึกษาเรื่องทศนคตินั้น ทศนคติจะหมายถึงสิ่งซึ่งเราทำการอธิบายด้วยวิธีอ้างอิงถึงสิ่งที่อยู่ในความนึกคิดของผู้บริโภค ซึ่งสิ่งที่เป็นสาเหตุที่อยู่ภายในดังกล่าวนี้เองที่เป็นเหตุทำให้มีผลกระทบต่อบรรยากาศของพฤติกรรมที่แสดงออก ที่ซึ่งเป็นส่วนที่สามารถสังเกตเห็นได้ ในที่นี้เราจะได้พิจารณาถึงความหมายของทศนคติ การก่อตัว และการจัดระเบียบของทศนคติ รวมไปถึงการพิจารณาถึงหน้าที่หรือกลไกของมัน และการเปลี่ยนแปลงทศนคติด้วยในที่สุด

ส่วนประกอบของทศนคติ

ในการอธิบายถึงทศนคตินั้น นักทฤษฎีส่วนมากต่างก็สรุปผลเป็นแนวความคิดที่ตรงกันว่า ทศนคติ และ ความเชื่อ แท้จริงไม่ใช่สองสิ่งที่แยกขาดจากกัน หากแต่เป็นสิ่งที่รวมกันอยู่เป็นส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบเข้าด้วยกัน นักวิชาการทางพฤติกรรมศาสตร์ส่วนมากก็มักจะเห็นตรงกันในวิธีการอธิบายดังกล่าวแทนที่จะแยกเป็นสองส่วนที่แยกขาดจากกัน นักวิชาการส่วนมากมักจะเห็นพ้องกันว่า ตัวทศนคติเองนั้นจะประกอบขึ้นด้วยส่วนประกอบ (Components) 3 ส่วนต่อไปนี้ ความเข้าใจหรือส่วนของความเชื่อ (cognitive of belief component) ความชอบพอหรือส่วนของความรู้สึก (affection of feeling component) ซึ่งมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์เกี่ยวข้องอยู่ด้วย และพฤติกรรมหรือส่วนของแนวโน้มในการกระทำหรือแสดงออก (behavioral or actiontendency component) ซึ่งเป็นส่วนที่หมายถึงความพร้อมเพรียงในการประพฤติของแต่ละคน ที่จะใช้ปฏิบัติตอบในทันทีทันใดต่อสิ่งของต่าง ๆ รายละเอียดอาจขยายดังนี้ได้

1. ความเข้าใจหรือส่วนของความเชื่อ จะมีขอบเขตครอบคลุมถึงข่าวสารข้อมูลและความเชื่อที่มีต่อสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่ได้สะสมมาและการมีประสบการณ์มาจากอดีต ความเชื่อนี้จะเป็นความเชื่อที่ได้มาจากการประเมิน ซึ่งมักจะออกผลเป็นแนวโน้มทางใดทางหนึ่งว่า ดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ มีคุณค่า-ไม่มีคุณค่า เป็นต้น ตัวอย่างก็คือคนไทยหลายคนอาจมีทศนคติสืบเนื่องมาจากการประเมินและที่ได้สร้างเป็นความเชื่อว่าเครื่อง

อะไหล่รถยนต์เก่าเหลือใช้และโลหะมาจากญี่ปุ่นทั้งหลายล้วนแต่เป็นปัญหาและไม่ดีกับสังคมทำให้เป็นอันตรายด้านความปลอดภัย และทำให้ไทยเป็นที่ทิ้งขยะเศษเหล็ก

2. ความชอบพอ หรือส่วนของความรู้สึก จะมีขอบเขตครอบคลุมถึงความรู้สึกต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์ด้วย ความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายทาง เช่น บุคลิกท่าทางหรืออุปนิสัยและสิ่งจูงใจ เป็นต้น ความรู้สึกอาจแสดงออกเป็น ดี-เลว เกลียด-รัก ทางบวก-ทางลบ ชอบ-ไม่ชอบ

3. พฤติกรรมหรือแนวโน้มในการแสดงออก ซึ่งหมายถึง แนวโน้มของการประพฤติหรือการกระทำ ซึ่งเป็นไปในทางใดทางหนึ่ง และซึ่งจะกลับกลายมาเป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่ได้ปฏิบัติตอบต่าง ๆ (learned responses) และเก็บสะสมไว้ในความทรงจำโดยผ่านส่วนของประสบการณ์ที่ได้รับมาในอดีต (past experience)

ส่วนดังกล่าวจะเป็นส่วนของพฤติกรรมหรือทางโน้มเอียงในการปฏิบัติเป็นอย่างไรอย่างหนึ่ง ถ้าหากคนดังกล่าวมีทัศนคติในทางไม่ดีแล้ว ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติตอบทางพฤติกรรมของเขาก็จะเป็นไปในทางพยายามโจมตี ทำลาย ใส่ไฟ หรือกลั่นแกล้งสิ่งนั้น ๆ ในทางตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติต่อสิ่งนั้น ๆ เขาก็จะชมเชยสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ อุดหนุน ช่วยซื้อช่วยแนะนำคนอื่น ๆ ต่อไป เป็นต้น

ในทางการตลาด การศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมในการซื้อ และการชอบตราสินค้าต่าง ๆ นั้น ส่วนมากก็มักจะศึกษาสัมพันธ์ถึงส่วนของแนวโน้มในการแสดงออก หรือพฤติกรรมตัวนี้นั่นเอง

อุษณีย์ จิตตะปาโล, หนูประวีณ์ เลิศกาญจน์วดี (2544: 21–22) กล่าวว่า

ความเชื่อ เป็นสภาพความคิดซึ่งสะท้อนความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหมายถึงความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งและลักษณะของเหตุการณ์ทางกายภาพและสังคม จากความหมายจะเห็นได้ว่า ความเชื่อถือเป็นความคิดที่บุคคลเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์การส่งเสริมการตลาดพยายามสร้างความเชื่อถือใหม่ โดยศึกษาความเชื่อดั้งเดิมเพื่อใช้ประโยชน์จากความเชื่อเดิมเชื่อมมาสู่ความเชื่อใหม่

ส่วนทัศนคติ เป็นความโน้มเอียงในการเรียนรู้ ที่ตอบสนองในลักษณะความพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

นักการตลาดใช้เครื่องมือ 4Ps เพื่อสร้างให้เกิดความโน้มเอียงในการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อผลิตภัณฑ์และเครื่องมือการตลาดในลักษณะความพอใจ ต้องศึกษาว่าทัศนคติเกิดขึ้นได้อย่างไร ได้รับอิทธิพลจากอะไรและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร การเกิดทัศนคติเกิดจากข้อมูลของแต่ละบุคคลได้มา (เกิดจากประสบการณ์ที่เรียนรู้เกี่ยวกับสินค้า) เกิดจากความรู้สึกนึกคิดของบุคคลและเกิดจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกลุ่มอ้างอิง

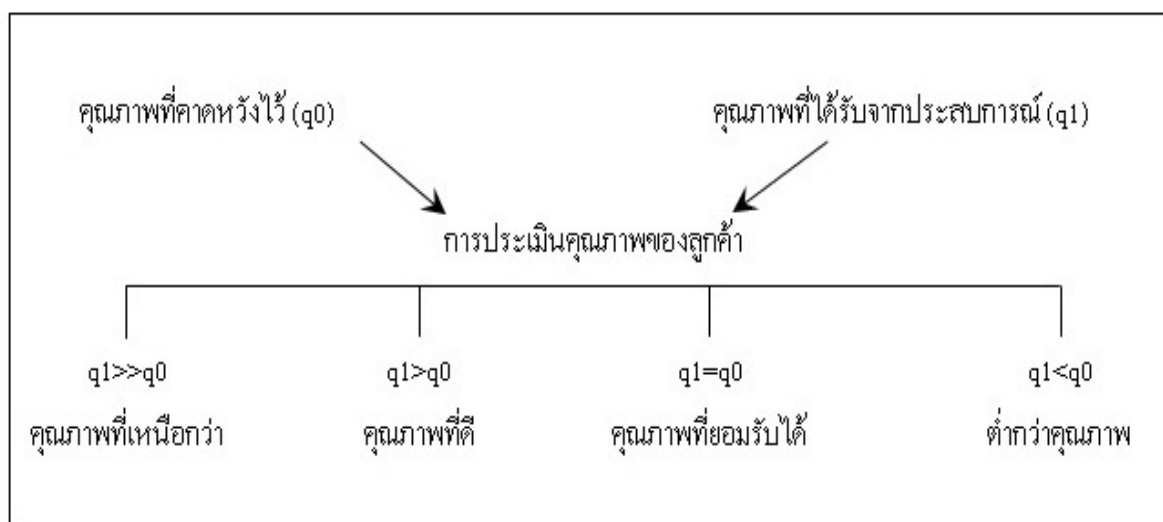
4. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

บุคคลแต่ละคนจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งการศึกษาให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการรับรู้ จะช่วยให้องค์กรธุรกิจสามารถนำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมในการทำงานของแต่ละบุคคล และกลุ่มให้เกิดความเหมาะสม และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเป้าหมายของการทำงานได้

แอนชั่น และ แวนราช (ปารีชาติ หัตตะเสน. 2549: 22; อ้างอิงจาก Antioned; & Van Raaij. 1988) กล่าวว่า การรับรู้คุณภาพเกิดจากความคาดหวังของลูกค้า สินค้าหรือบริการจะมีคุณภาพสูงก็ต่อเมื่อ ความต้องการของลูกค้าตรงกับความคาดหวังที่ตั้งไว้ การรับรู้คุณภาพที่สูงต่อสินค้าหรือบริการลูกค้า จะทำการพิจารณาจากความเหมาะสมของการใช้งาน ความคงทน ความปลอดภัย ความสะดวกสบาย ความไว้วางใจความถี่ในการเสียค่าและบริการหรือสินค้าจะมีคุณภาพเมื่อลูกค้าได้ทำการเปรียบเทียบการรับรู้จริงกับความคาดหวังต่อสินค้าหรือบริการนั้น

มอริสัน (ปารีชาติ หัตตะเสน. 2549: 22; อ้างอิงจาก Morison. 1996) ได้อ้างว่าลูกค้าได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การชิม การสัมผัส และการได้กลิ่นในการรับรู้ถึงการบริการและข้อมูลการส่งเสริมการขายหรือบริการของธุรกิจ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะไม่เป็นเพียงแรงกระตุ้นต่อการซื้อหรือใช้บริการของลูกค้าเท่านั้น แต่จะเป็นการรับรู้ว่าการบริการต่าง ๆ นั้น จะสร้างความพอใจตามความปรารถนาและตามความต้องการของลูกค้าด้วย

สมิท และ ฮุสตัน (ปารีชาติ หัตตะเสน. 2549: 23; อ้างอิงจาก Smith; & Huston. 1983) กล่าวว่า มีผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในการประเมินคุณภาพบริการของลูกค้าหลังจากที่มีการใช้บริการจากผู้ให้บริการ 4 ประการคือ ต่ำกว่าคุณภาพ คุณภาพที่ยอมรับได้ คุณภาพที่ดี และคุณภาพที่เหนือกว่า ดังภาพ

ภาพประกอบ 4 ทางเลือกการประเมินคุณภาพ

ที่มา: Smith; & Huston. (1983). *Script-Based Evaluation of Satisfaction with Service*.

จากภาพประกอบ 5 สามารถแปลผลทางเลือกการประเมินคุณภาพของลูกค้าออกมาได้ดังนี้

1. ต่ำกว่าคุณภาพ แสดงถึง การรับรู้คุณภาพจากประสบการณ์ของลูกค้าน้อยกว่าความคาดหวังไว้เป็นผลทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พอใจในบริการที่ได้รับ
2. คุณภาพที่ยอมรับได้ แสดงถึง ลูกค้ารับรู้คุณภาพจากประสบการณ์ได้เท่ากับความคาดหวังไว้ ถ้าผู้รับบริการต้องการทำให้ลูกค้ามีความสุขกับการใช้บริการคุณภาพที่ระดับนี้อาจจะไม่เพียงพอ
3. คุณภาพที่ดี แสดงถึงลูกค้ารับรู้คุณภาพจากประสบการณ์สูงกว่าความคาดหวัง ซึ่งเป็นผลให้ลูกค้าสนใจที่ยังใช้บริการต่อไป และมากกว่านั้นยังก่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปากไปยังลูกค้ากลุ่มอื่น
4. คุณภาพที่เหนือกว่า แสดงถึงการรับรู้คุณภาพจากประสบการณ์เกินกว่าความต้องการจริงลูกค้า ซึ่งทำให้เกิดความประทับใจในการบริการและยินยอมที่จะจ่ายแพงในการใช้บริการ

องค์ประกอบของการรับรู้ของบุคคล

การรับรู้ของบุคคลมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. สิ่งเร้าที่บุคคลจะรับรู้ หมายถึง สิ่งที่มากระตุ้นให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมแบ่งออกเป็น

สิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) เป็นสิ่งเร้าที่อยู่ภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการ ความหิว ความกระหาย ความรู้สึก และ ความคิด เป็นต้น

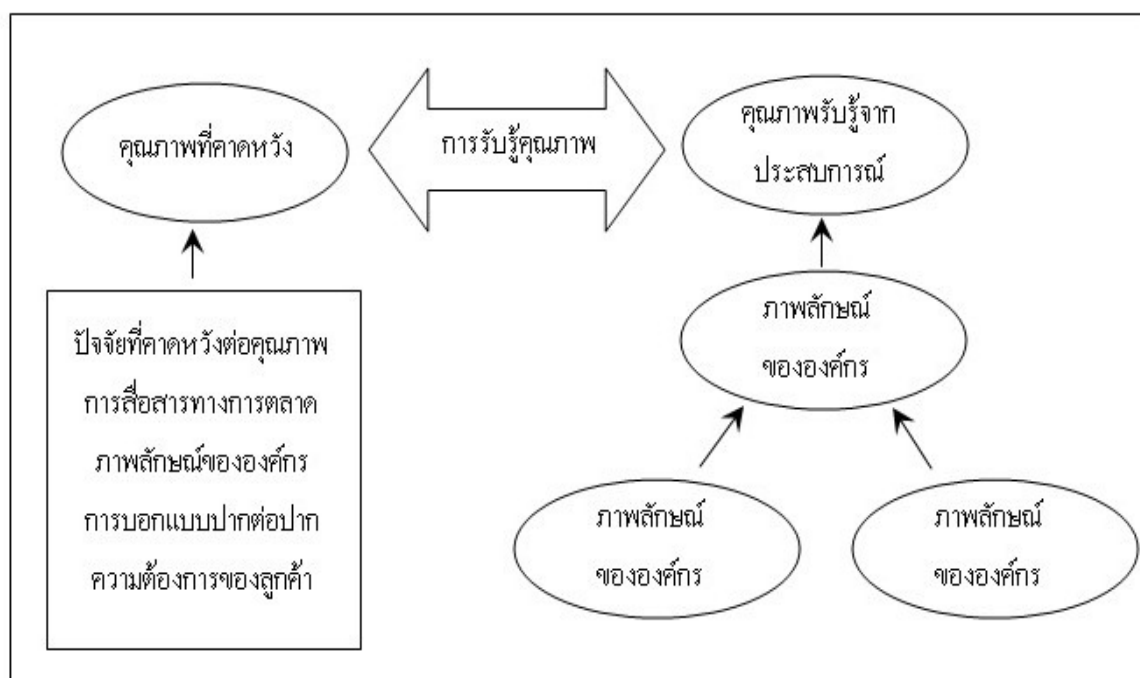
สิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) เป็นสิ่งเร้าที่อยู่ภายนอกร่างกายในสภาวะแวดล้อมบุคคล ได้แก่ วัตถุสิ่งของต่างๆ คน พืช สัตว์ ตลอดจนความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมในสังคม และเหตุการณ์ต่างๆ ดังนี้

อวัยวะสัมผัสและความรู้สึกสัมผัสของบุคคล คือ อวัยวะที่มีประสาทสัมผัส ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น และกาย ถ้าส่วนใดส่วนหนึ่งบกพร่องหรือพิการก็ไม่สามารถรับสิ่งต่างๆ ได้

ลักษณะหรือสภาพของบุคคลขณะที่รับรู้ ที่สำคัญคือ ประสบการณ์เดิมและความเอาใจใส่ต่อสิ่งเร้าที่มากระทบประสาทสัมผัส อย่างไรก็ตามความเอาใจใส่ของบุคคลยังขึ้นอยู่กับความพร้อมของสภาพร่างกายของบุคคลในขณะนั้น และขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งเร้าด้วย

กรอนรูส (ปาริชาติ หัตถะแสน. 2549: 24; อ้างอิงจาก Gronroos. 1988) กล่าวว่า การรับรู้คุณภาพการบริการประกอบไปด้วย 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางด้านเทคนิคหรือผลที่ได้และลักษณะตามหน้าที่หรือความสัมพันธ์ของกระบวนการ ดังภาพประกอบที่ 4 โดยที่คุณภาพด้านเทคนิคเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับ ผู้ให้บริการจะใช้เทคนิคอะไรที่จะทำให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการเกิดความพอใจตามความต้องการพื้นฐานการรับรู้ คุณภาพที่ดีเกิดขึ้นเมื่อความคาดหวังของลูกค้า

ตรงกับการรับรู้ที่ได้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาถ้าความคาดหวังของลูกค้าที่ตั้งไว้ตรงกับการรับรู้จริงในคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้นจะสูง โดยที่ความคาดหวังต่อคุณภาพจะได้รับอิทธิพลมาจาก การสื่อสารทางการตลาด การสื่อสารแบบปากต่อปาก ภาพลักษณ์ขององค์กร และความ ต้องการของลูกค้าเอง ส่วนลักษณะตามหน้าที่จะเป็นการพิจารณาจากผู้ให้บริการจะอย่างไรให้ การบริการดีเท่ากับการรับรู้จากประสบการณ์ของลูกค้าที่ผ่านมา

ภาพประกอบ 5 การรับรู้คุณภาพโดยรวม

ที่มา: Gronroos. (1988). *Service Quality*. P12.

ความคาดหวังและการรับรู้จริงต่อคุณภาพของหลักสูตรภาษาอังกฤษตลอดจนการบริการทางด้านการศึกษาด้านต่างๆ ในโรงเรียนอยู่เย็นวิทยา โดยความรู้ของผู้บริโภคต่อคุณภาพการบริการเป็นมาจากขนาดและทิศทางของช่องว่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ต่อการบริการ เมื่อความคาดหวังของผู้บริโภคต่อคุณภาพการบริการมีค่ามากกว่าการรับรู้จากบริการที่ได้รับจริง ($ES > PS$) ผู้บริโภคจะไม่พอใจการบริการที่ได้รับ และความไม่พอใจจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อความต่างของระดับความคาดหวัง และความรู้สูงขึ้นหากความคาดหวังของผู้บริโภคต่อคุณภาพการบริการมีค่าเท่ากับความรู้จากการบริการที่ได้รับจริง ($ES = PS$) ผู้บริโภคจะรู้สึกพอใจต่อการบริการ และหากความรู้จากการบริการที่ได้รับจริงมีค่ามากกว่าความคาดหวังของผู้บริโภคต่อการบริการ ($ES < PS$) ก็จะเป็นการบริการที่มีคุณภาพเหนือกว่าความพึงพอใจที่ผู้บริโภคคาดหวัง และผู้บริโภคจะรู้สึกพอใจเพิ่มมากขึ้นเมื่อความต่างของระดับความคาดหวัง และความรู้สูงขึ้น

ซึ่งในธุรกิจการบริการจะให้ความสำคัญและยึดถือความต้องการตามความคาดหวังของผู้ใช้บริการ เป็นบรรทัดฐานในการวางแผนและการดำเนินการผลิตสินค้าหรือบริการ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง สร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้ใช้บริการ และช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

5. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior)

ชิฟแมน และ คานุก (Schiffman and Kanuk. 2000: G-3) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคทำการค้นหา การคิด การซื้อ การใช้ การประเมินผล ในสินค้าและบริการ ซึ่งคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา

โซโลมอน (Solomon. 2002: 528) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ขั้นตอนซึ่งเกี่ยวกับความคิด ประสบการณ์ การซื้อ การใช้สินค้าและบริการของผู้บริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของเขา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ (2546: 192) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรมการตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้า

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543: 4) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่างๆ เหล่านั้น

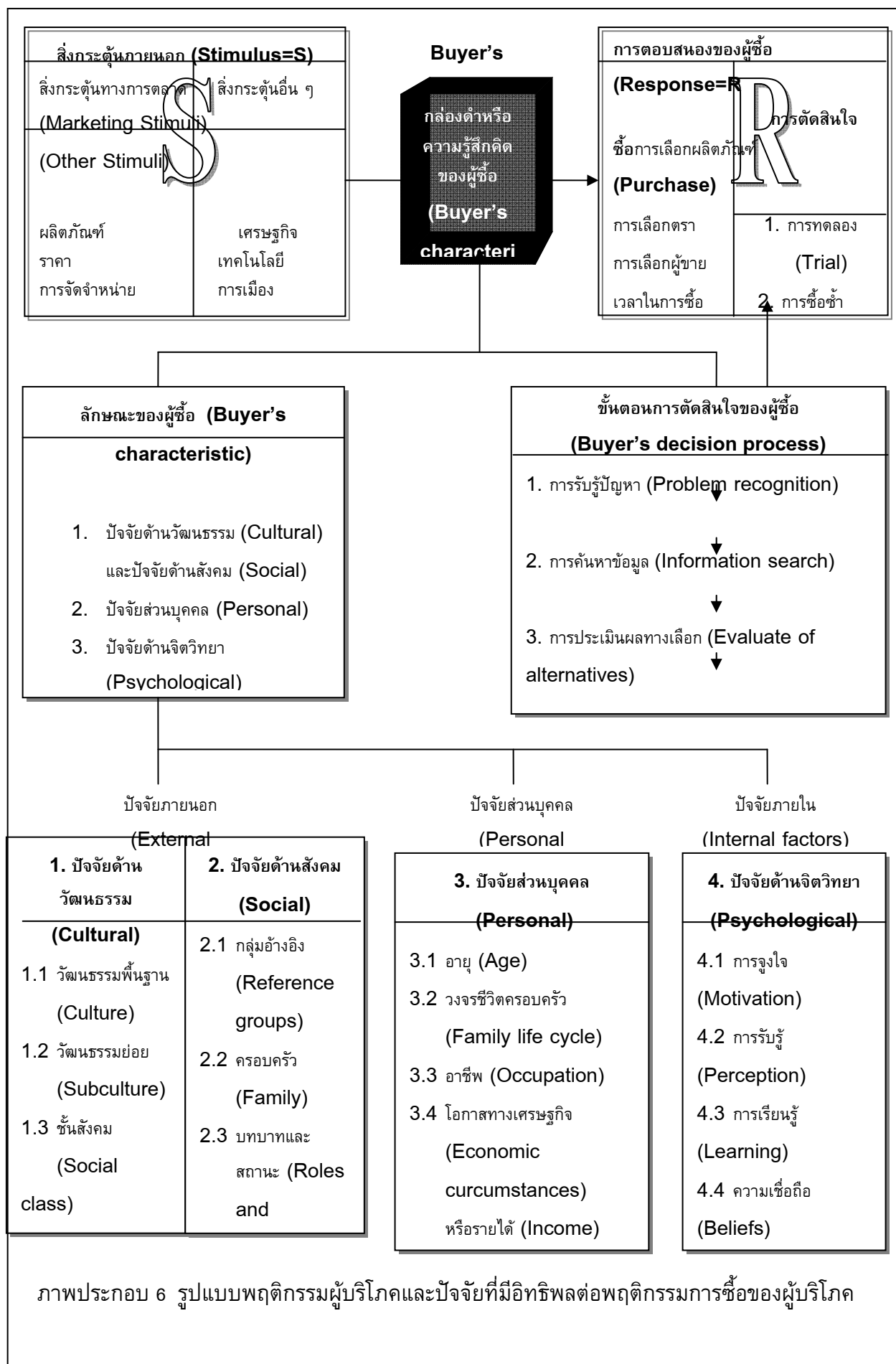
จากความหมายต่าง ๆ สรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของผู้บริโภค หรือปฏิกริยาของผู้บริโภคในการสรรหา คัดเลือก และตัดสินใจซื้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ และตอบสนองความต้องการ ซึ่งเกิดจากทัศนคติ การรับรู้ การเรียนรู้ และเหตุผลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว นักการตลาดที่ดีจะต้องศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าแต่ละชนิด เพื่อที่จะจัดสิ่งกระตุ้นหรือกลยุทธ์การตลาดให้สนองตอบความพึงพอใจของผู้บริโภคได้

แบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

แบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model)

แบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่เกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อ ซึ่งจะนำไปสู่การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้

ซื้อ (Buyer's purchase decision) จุดเริ่มต้นของแบบจำลองนี้อยู่ที่สิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดความต้องการก่อน แล้วทำให้เกิดการตอบสนอง ดังนั้นแบบจำลองนี้จึงอาจเรียกว่า S-R Theory ดังภาพประกอบ 5

1. สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside Stimulus) และสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Outside Stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้า (Buying Motive) ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อด้านเหตุผล และใช้เหตุจูงใจซื้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ประกอบด้วย

1.1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เพื่อกระตุ้นความต้องการ

1.1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา (Price) เช่น การกำหนดราคาสินค้าให้เหมาะสม ผลิตภัณฑ์โดยพิจารณาจากค่าเป้าหมาย

1.1.3 สิ่งกระตุ้นด้านการจัดช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution หรือ Place) เช่นการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าเป็นการกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณา สัมภาษณ์ การใช้ความพยายาม ของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างความสัมพันธ์ อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์กร ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ ได้แก่

1.2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของ ผู้บริโภคเหล่านี้ มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

1.2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านฝาก ถอนเงินอัตโนมัติ สามารถกระตุ้นความต้องการให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

1.2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law หรือ Political) เช่น กฎหมาย เพิ่มหรือลดสินค้าใดสินค้าหนึ่ง จะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการซื้อของผู้บริโภค

1.2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยใน เทศกาลต่างๆ จะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้น

2. กล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อที่เปรียบเสมือน กล่องดำ (Black Box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายาม ค้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อ และ กระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

2.1 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer Characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งรายละเอียดในแต่ละลักษณะจะกล่าวถึงในหัวข้อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

2.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer Decision Process) ประกอบด้วยขั้นตอน คือ การรับรู้ ความต้องการ (ปัญหา) การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละกระบวนการจะกล่าวถึงในหัวข้อกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

3. การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค หรือผู้ซื้อ (Buyer's Purchase Decision) ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 การเลือกผลิตภัณฑ์ (Product Choice)

3.2 การเลือกตราสินค้า (Brand Choice)

3.3 การเลือกผู้ขาย (Dealer Choice)

3.4 การเลือกเวลาในการซื้อ (Purchase Timing)

3.5 การเลือกปริมาณการซื้อ (Purchase Amount)

ปัจจัยสำคัญ (ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก) ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคด้านต่างๆ และเพื่อที่จะจัดสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้เหมาะสม เมื่อผู้ซื้อได้รับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดหรือสิ่งกระตุ้นอื่นๆ ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ซึ่งเปรียบเทียบกับเสมือนกล่องดำที่ผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ งานของผู้ขายและนักการตลาดก็คือ ค้นหาว่าลักษณะของผู้ซื้อและความรู้สึกนึกคิดได้รับอิทธิพลจากสิ่งใดบ้าง การศึกษาถึงลักษณะของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาดคือ ทราบความต้องการและลักษณะของลูกค้า เพื่อที่จะจัดส่วนประสมทางการตลาดต่างๆ กระตุ้นและสนองความต้องการของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายได้ถูกต้อง

ลักษณะของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Cultural Factors) เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากคนหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง โดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ค่านิยมในวัฒนธรรมจะกำหนดลักษณะของสังคม และกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมหนึ่ง

2. ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ลักษณะทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาท และสถานะของผู้ซื้อ

2.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย กลุ่มนี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิงแบ่ง

ออกเป็น 2 ระดับ คือกลุ่มปฐมภูมิ (Primary Groups) ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท และเพื่อนบ้าน และกลุ่มทุติยภูมิ (Secondary Groups) ได้แก่ กลุ่มบุคคลชั้นนำในสังคม เพื่อร่วมอาชีพและร่วมสถาบัน บุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคม

กลุ่มอ้างอิงจะมีอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่มทางด้านการเลือกพฤติกรรมและการดำรงชีวิต รวมทั้งทัศนคติและแนวความคิดของบุคคลเนื่องจากบุคคลต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จึงต้องปฏิบัติตามและยอมรับความคิดเห็นต่างจากกลุ่มอิทธิพล นักการตลาดควรทราบว่ากลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคอย่างไร เช่น การเผยแพร่ศาสนาคริสต์แก่กลุ่มวัยรุ่น จะใช้นักร้องชั้นนำของไทยที่วัยรุ่นโปรดปรานร้องเพลงเผยแพร่ศาสนา

2.2 ครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อ ทัศนคติ ความคิดเห็นและค่านิยมของบุคคล สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว การขายสินค้าอุปโภคจะต้องคำนึงถึงลักษณะการบริโภคของครอบครัวคนไทย จีน ญี่ปุ่น หรือยุโรป ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกัน

2.3 บทบาทและสถานะ (Roles and Statuses) บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม เช่น ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง องค์กร และสถาบันต่างๆ บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม เช่น ในการเสนอขายวิธีโอของครอบครัวหนึ่งจะต้องวิเคราะห์ว่าใครมีบทบาทเป็นผู้คิดริเริ่ม ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้มีอิทธิพล ผู้ซื้อและผู้ใช้

3. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ ได้แก่ อายุ ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพ และแนวความคิดส่วนบุคคล ดังนี้

3.1 อายุ (Age) อายุที่ต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ต่างกัน การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุประกอบด้วย ต่ำกว่า 6 ปี, 6-11 ปี, 12-19 ปี, 20-34 ปี, 35-49 ปี, 50-64 ปี และ 65 ปีขึ้นไป เช่น กลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่และชอบสินค้าประเภทแฟชั่น และรายการพักผ่อนหย่อนใจ

3.2 วงจรชีวิตครอบครัว (Family Life Cycle Stage) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มีความอิทธิพลต่อความต้องการ ทัศนคติและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์และพฤติกรรมการซื้อที่ต่างกัน วัฏจักรชีวิตครอบครัวประกอบด้วยขั้นตอน แต่ละขั้นตอนจะมีลักษณะการบริโภคแตกต่างกัน

3.3 อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่ต่างกัน เช่น ข้าราชการจะซื้อชุดทำงานและสินค้าจำเป็น ปรชชานกรรมการบริษัทและภรรยาจะซื้อเสื้อผ้าราคาสูง หรือตัวเครื่องบิน ซึ่งนักการตลาดจะศึกษาว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัท มีบุคคลในอาชีพไหนสนใจ เพื่อที่จะจัดกิจกรรมทางการตลาดให้สนองความต้องการให้เหมาะสม

3.4 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstances) หรือ รายได้ (Income)

โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วยรายได้และการออมทรัพย์ อำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน นักการตลาดต้องสนใจแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคล การออมและอัตราดอกเบี้ย ถ้าภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนมีรายได้ต่ำ กิจกรรมต้องปรับปรุงด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การตั้งราคา ลดการผลิตและสินค้าคงคลัง และวิธีการต่างๆ เพื่อป้องกันการขาดแคลนเงินหมุนเวียน

3.5 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

3.6 ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคลหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้า ค่านิยมอาจจะจัดประเภทตามลักษณะของค่านิยมเป็น 2 กลุ่มคือ ค่านิยมในจุดหมายปลายทางของชีวิต (Terminal Values) และค่านิยมเกี่ยวกับเครื่องมือช่วยให้เกิดพฤติกรรม (Instrumental Values)

4. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factor) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจาก ปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ และการใช้สินค้าปัจจัยภายในประกอบด้วย (1) การสนใจ (2) การรับรู้ (3) การเรียนรู้ (4) ความเชื่อถือและทัศนคติ (5) บุคลิก (6) แนวความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การสนใจ (Motivation) หมายถึง พลังผลักดัน (Drive) ที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การสนใจเกิดภายในตัวบุคคล แต่อาจจะถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชนทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ

4.2 การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบและตีความหมายของข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย หรือหมายถึงกระบวนการความเข้าใจ (การเปิดรับ) ของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่

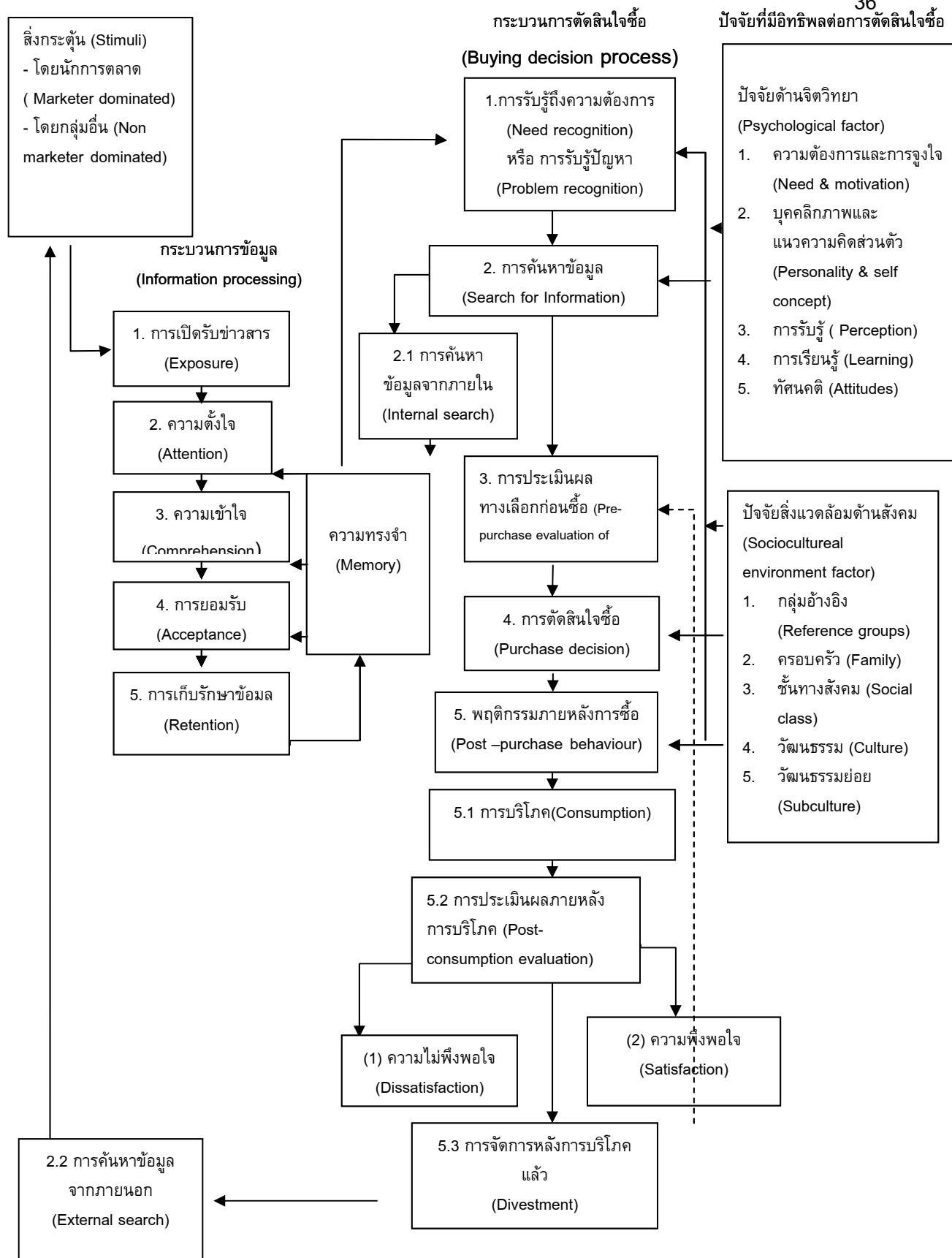
4.3 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม และ(หรือ) ความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และเกิดการตอบสนอง (Response) ซึ่งก็คือทฤษฎี สิ่งกระตุ้น การตอบสนอง (Stimulus-Response [SR] Theory) นักการตลาดได้ประยุกต์การใช้ทฤษฎีนี้ด้วยการโฆษณาซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือจัดการส่งเสริมการขาย (ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้น) เพื่อให้เกิดการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้าเป็นประจำ (เป็นการตอบสนอง) การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลหลายอย่าง เช่น ทัศนคติ ความเชื่อถือ และประสบการณ์ในอดีต อย่างไรก็ตามสิ่งกระตุ้นนั้นอาจมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีคุณค่าบนสายตาลูกค้า ตัวอย่าง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปแบบการแจกของตัวอย่างจะมีอิทธิพลทำให้เกิดการเรียนรู้ คือ การทดลองใช้ได้ดีกว่าของแถม เพราะ

การแถมนั้นลูกค้าต้องเสียเงินเพื่อซื้อสินค้า ถ้าลูกค้าไม่ซื้อสินค้าก็就不用เกิดการทดลองซื้อสินค้าที่แถม

4.4 ความเชื่อถือ (Beliefs) เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ในอดีต เช่น เอสโซ่สร้างให้เกิดความเชื่อถือว่าน้ำมันเอสโซ่มีพลังสูงโดยใช้ สโลแกนว่าจับเสือใส่ถังพลังสูง เป๊ปซี่สร้างให้เกิดความเชื่อว่าเป็นรสชาติของคนรุ่นใหม่ น้ำมันไร์สารตะกั่วในช่วงแรกผู้บริโภคเกิดความเชื่อว่าการใช้น้ำมันไร์สารตะกั่วมีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ ซึ่งเป็นความเชื่อในด้านลบที่นักการตลาดต้องรณรงค์เพื่อแก้ไขความเชื่อที่ผิดพลาด

4.5 ทศนคติ (Attitudes) หมายถึง การประเมินความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทศนคติเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อความเชื่อ ในขณะที่ความเชื่อก็มีอิทธิพลต่อทศนคติ จากการศึกษพบว่าทศนคติของผู้บริโภคกับการตัดสินใจซื้อสินค้าจะมีความสัมพันธ์กัน

4.6 บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง ลักษณะที่แตกต่างกันของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเหมือนเดิมและสอดคล้องกัน

ภาพประกอบ 7 แสดงโมเดลกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค (Model of the consumers buying decision process) การรับรู้ถึงความต้องการ หรือการรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล หรือการค้นหาข้อมูลก่อนการซื้อ กระบวนการซื้อโดยอาศัยสิ่งกระตุ้น การประเมินผลทางเลือก การซื้อและการบริโภคและการประเมินผลภายหลังการบริโภค และหลังจากบริโภคแล้ว (Blackwell, Miniard and Engel. 2006: 83,85)

กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค

กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค (Consumer buying decision process) เป็นลำดับขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค จากการสำรวจรายงานของผู้บริโภคจำนวนมากในกระบวนการซื้อพบว่าผู้บริโภคผ่านกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ (1) การรับรู้ถึงความต้องการหรือการรับรู้ปัญหา (2) การค้นหาข้อมูล (3) การประเมินผลทางเลือกก่อนการซื้อ (4) การตัดสินใจซื้อ (5) พฤติกรรมภายหลังการซื้อ ทั้งนี้ผู้บริโภคอาจข้ามหรือย้อนกลับไปเริ่มต้นขั้นตอนก่อนหน้าก็ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากระบวนการตัดสินใจซื้อเริ่มต้นก่อนการซื้อจริงๆ และมีผลกระทบหลังจากการซื้อโดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. การรับรู้ถึงความต้องการ (Need recognition) หรือ การรับรู้ปัญหา (Problem recognition) เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการตัดสินใจซื้อ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มีอยู่กับสิ่งที่เขาต้องการ (Kerin, Hartley; & Rudelius. 2004: 100) ซึ่งเกิดจาก (1) ตัวแปรภายใน หรือปัจจัยด้านจิตวิทยาประกอบด้วย ความต้องการและการจูงใจ บุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนตัว การรับรู้ การเรียนรู้ และทัศนคติ (2) ตัวแปรภายนอก หรือปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมวัฒนธรรม ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว ชนทางสังคม วัฒนธรรมและวัฒนธรรมย่อย ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อการกำหนดความต้องการของแต่ละบุคคล

2. การค้นหาข้อมูล (Search for information) หรือการค้นหาข้อมูลก่อนการซื้อ (Prepurchase search) เมื่อบุคคลได้รับรู้ถึงความต้องการแล้ว เขาจะค้นหาวิธีการที่จะทำให้ความต้องการดังกล่าวได้รับการตอบสนอง ซึ่งผู้บริโภคสามารถค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ 2 ทางคือ

2.1 การค้นหาข้อมูลจากภายใน (Internal search) โดยทบทวนความทรงจำในอดีตเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้าที่ตนเองเคยซื้อ

2.2 การค้นหาข้อมูลจากภายนอก (External search) ซึ่งสามารถค้นหาได้จาก 5 แหล่ง ดังนี้

2.2.1 แหล่งบุคคล (Personal sources) ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนเป็นต้น

2.2.2 แหล่งการค้า (Commercial sources) หรือแหล่งข้อมูลที่จัดโดยนักการตลาด (Marketer-dominated sources) ได้แก่ สื่อการโฆษณา พนักงานขาย เป็นต้น

2.2.3 แหล่งชุมชน (Public sources) ได้แก่ สื่อมวลชน องค์กรคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

2.2.4 แหล่งประสบการณ์ (Experiential sources) ได้แก่ การควบคุม การตรวจสอบการใช้สินค้าเป็นต้น

2.2.5 แหล่งทดลอง (Experimental sources) ได้แก่ หน่วยงานที่สำรวจคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือหน่วยวิจัยภาวะตลาดของผลิตภัณฑ์ ประสบการณ์ตรงของผู้บริโภคในการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

สินค้าและบริการที่มีความสลับซับซ้อนในการตัดสินใจซื้อต่ำ ผู้ซื้ออาจใช้การค้นหาข้อมูลจากภายในโดยการเลือกตราสินค้าที่ตนเองรู้จักหรือเคยใช้มาก่อน ดังนั้นนักการตลาดจึงควรให้ความสำคัญในการสร้างตราสินค้าให้เป็นที่รู้จัก

ส่วนสินค้าและบริการที่ต้องใช้ความสลับซับซ้อนในการตัดสินใจซื้อสูง นักการตลาดต้องใช้ความพยายามในการขายและส่งเสริมการตลาด เพื่อกระตุ้นให้บุคคลมีการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการมากขึ้น

ในขั้นตอนการรับรู้ถึงความต้องการและการค้นหาข้อมูลเหล่านี้ ผู้บริโภคจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการข้อมูล

กระบวนการข้อมูล (Information processing) หมายถึง กระบวนการซึ่งมีการรับรู้ (Received) ถึงสิ่งกระตุ้น (Stimulus) การตีความหมาย (Interpreted) การเก็บรักษาในความทรงจำ (Store in memory) และการนำกลับมาใช้ภายหลัง (Retrieved) (Blackwell, Miniard; & Engel. 2006: 77) เมื่อผู้บริโภคมีการค้นหาข้อมูลจากภายนอก ผู้บริโภคจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งกระตุ้นโดยนักการตลาด เช่นการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ และสิ่งกระตุ้นโดยกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักการตลาด เช่น ครอบครัว เพื่อน เป็นต้น ซึ่งสิ่งกระตุ้นเหล่านี้จะส่งผลต่อกระบวนการข้อมูลของผู้บริโภค โดยรายละเอียดดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสาร (Exposure) หมายถึง การที่บุคคลมีการรับรู้จากสิ่งกระตุ้นโดยผ่านประสาทสัมผัสหนึ่งอย่างขึ้นไป ได้แก่ การได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้ลิ้มรส ได้สัมผัส

2. ความตั้งใจ (Attention) เป็นขั้นที่ผู้รับข่าวสารเกิดความตั้งใจที่จะรับฟังข่าวสารนั้นต่อไป ถ้าข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดรับในขั้นที่หนึ่งน่าสนใจ

3. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นขั้นที่ผู้รับข่าวสารเกิดความเข้าใจในข่าวสารที่เขาได้ตั้งใจฟัง

4. การยอมรับ (Acceptance) ในขั้นนี้ข่าวสารจะมีผลกระทบต่อทัศนคติ ความเชื่อ และความรู้สึกของผู้รับข่าวสาร เพื่อให้ผู้รับข่าวสารเกิดการยอมรับข่าวสารนั้นด้วยความเต็มใจ

5. การเก็บรักษา (Retention) เป็นการส่งข้อมูลที่ยอมรับสู่ความทรงจำระยะยาว (Blackwell, Miniard; & Engel. 2006: 79) โดยผู้รับข่าวสารสามารถจดจำข่าวสารที่ได้รับมา

3. การประเมินผลทางเลือก (Alternative evaluation) หลังจากที่ได้ค้นหาข้อมูลแล้ว ผู้บริโภคต้องทำการประเมินผลทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้ก่อนทำการตัดสินใจ ในขั้นนี้ผู้บริโภคต้องกำหนดเกณฑ์การพิจารณาที่จะใช้สำหรับการประเมินผล ซึ่งเกณฑ์การพิจารณาเป็นเรื่องของเหตุผลที่มองเห็น เช่น ราคา ความคงทน หรือคุณสมบัติของสินค้า เป็นต้น หรือเป็นเรื่องของความ

พอใจส่วนบุคคล เช่น ชื่อเสียงของตราสินค้า แบบ หรือสี เป็นต้น จากเกณฑ์ที่กำหนดจะทำให้ผู้บริโภคทราบถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ ถ้าทางเลือกที่เป็นไปได้มีเพียงทางเลือกเดียว การประเมินผลก็ทำได้ง่าย แต่บางครั้งทางเลือกที่เป็นไปได้มีหลายทางเลือก ฉะนั้นผู้บริโภคจึงต้องพิจารณาทางเลือกที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุด ดังนั้นนักการตลาดส่วนใหญ่จึงสนใจที่จะศึกษาถึงเกณฑ์ที่ผู้บริโภคใช้สำหรับการประเมินผลทางเลือกต่างๆ

เกณฑ์การประเมินผลมีการกำหนดขึ้นมา และได้รับอิทธิพลจากความแตกต่างของแต่ละบุคคล ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยด้านจิตวิทยาและอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งปรากฏในรูปของสิ่งจูงใจ (Motives) ค่านิยม (Value) รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) และอื่นๆ

4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase decision) หลังจากการประเมินผลทางเลือกแล้ว จะเป็นขั้นตอนที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ การซื้อโดยทั่วไปเกิดขึ้นในร้านค้าปลีก แต่อย่างไรก็ตามอาจเกิดขึ้นในบ้านหรือสำนักงานของลูกค้าก็ได้

5. พฤติกรรมภายหลังการซื้อ (Post-purchase behaviour) หรือผลลัพธ์ภายหลังการซื้อ (Postpurchase outcome) ในขั้นนี้ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบคุณค่าที่ได้รับจริง (Perceived value) จากการบริโภคหรือใช้ผลิตภัณฑ์กับความคาดหวัง (Expectation) ถ้าคุณค่าได้รับมากกว่าความคาดหวังผู้บริโภคจะเกิดความพึงพอใจ (Satisfied) แต่ถ้าคุณค่าที่ได้รับจริงต่ำกว่าความคาดหวัง ผู้บริโภคจะมีการจัดการผลิตภัณฑ์นั้นหลายวิธี ได้แก่ กำจัดทิ้ง รีไซเคิล เป็นต้น

6. แนวความคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองเงินฝาก

คำจำกัดความของการคุ้มครองเงินฝาก

ศิริ การเจริญดี, วิชัย หิรัญวงศ์ และเดชา พงษ์อาจ (2523: 182) ได้ให้ความหมายของระบบการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า หมายถึง การที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาลหรือองค์กรที่ได้รับ ความเชื่อถือจากประชาชนให้สัญญาแก่ประชาชนว่าหากนำเงินไปฝากกับสถาบันการเงิน เงินฝาก จำนวนดังกล่าว จะได้รับคืนตามจำนวนที่คุ้มครอง แม้สถาบันการเงินนั้นถูกสั่งปิดหรือล้มเลิก กิจการไปก็ตาม

การคุ้มครองเงินฝาก (กระทรวงการคลัง. 2551: ออนไลน์) อธิบายความหมายของการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า คือ การให้ความคุ้มครองผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบ เพื่อให้ได้รับเงินฝากคืนโดยเร็วหากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ โดยไม่ต้องรอขอรับชำระหนี้ จากการชำระบัญชีทรัพย์สิน ทั้งนี้ วงเงินคุ้มครองจะจำกัดไว้ตามที่กฎหมายกำหนด

วัตถุประสงค์ของการคุ้มครองเงินฝาก

จินเลี่ยน การ์เซีย (Gillien Garcia 1996: 1-4) อ้างถึงใน กรณิธรรัตน์ นาขวา (2547) ได้กล่าวไว้ว่าระบบคุ้มครองเงินฝากมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสถียรภาพในระบบการเงิน เนื่องจากการคุ้มครองเงินฝากสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฝากเงิน ป้องกันไม่ให้เกิดการตื่นตระหนกถอน

เงิน ซึ่งอาจส่งผลให้ระบบการเงินขาดเสถียรภาพ วัตถุประสงค์ของระบบคุ้มครองเงินฝากมีดังต่อไปนี้

1. หลีกเลี่ยงและแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์สถาบันการเงิน เพราะรัฐบาลมีหน้าที่ดูแลรักษาความมั่นคงและความน่าเชื่อถือในระบบสถาบันการเงิน สมศักดิ์ ศักดิ์ชลาร (2539) ได้ทำการเปรียบเทียบต้นทุนระหว่างการให้ความช่วยเหลือสถาบันการเงินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู กับสถาบันคุ้มครองเงินฝากพบว่าถ้ามีสถาบันคุ้มครองเงินฝากในการจ่ายชดเชยเงินฝากเมื่อมีการปิดสถาบันการเงิน ทำให้ต้นทุนที่รัฐบาลต้องรับภาระในการช่วยเหลือลดลง เนื่องจากการมีสถาบันคุ้มครองเงินฝากจะทำให้เกิดหลักเกณฑ์ในการจัดการกับสถาบันการเงินที่ชัดเจน แน่นนอน และทันเวลา

2. คุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อย เพื่อให้ผู้ฝากเงินรายย่อยที่ไม่มีความสามารถในการประเมินสถานะของสถาบันการเงินได้รับความคุ้มครอง เพราะผู้ฝากเงินรายย่อยส่วนใหญ่ไม่มีข้อมูลเพียงพอในการประเมินสถานะของสถาบันการเงินได้ และผู้ฝากเงินเหล่านี้เป็นคนส่วนใหญ่ในสังคม จึงควรให้ความคุ้มครองกับประชาชนส่วนใหญ่

3. ลดผลกระทบที่เกิดจากเศรษฐกิจถดถอย เนื่องจากความสูญเสียที่เกิดขึ้นในภาคการเงินมีผลต่อการลดความมั่งคั่งและการใช้จ่ายของประชาชน ดังนั้น การคุ้มครองเงินฝากช่วยให้ผู้ฝากเงินยังคงเหลือเงินฝากจำนวนหนึ่งไว้ใช้จ่ายเมื่อมีการปิดสถาบันการเงิน

4. เพิ่มการแข่งขันระหว่างธนาคาร เพราะหากไม่มีระบบคุ้มครองเงินฝากที่ชัดเจน ผู้ฝากเงินอาจฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่คิดว่ามีความเสี่ยงน้อยกว่า เพราะมีการกระจายทรัพย์สินและหนี้สิน (Portfolio) มากกว่าธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก และโดยปกติรัฐบาลมักให้ความคุ้มครองอย่างไม่เป็นทางการอยู่แล้ว จึงเกิด Top Big to Fail หมายถึง ธนาคารขนาดใหญ่มักจะไม่ปิดกิจการเพราะหากปิดกิจการจะกระทบกับสังคมอย่างรุนแรง รัฐจึงให้ความช่วยเหลือธนาคารขนาดใหญ่อย่างเต็มที่ ดังนั้น การประกาศคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นทางการอาจช่วยให้ธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กเติบโตได้ และเป็นที่คาดหวังว่าการแข่งขันที่สูงขึ้นในอุตสาหกรรมธนาคาร สามารถเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงินในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและการลงทุน นอกจากนี้ การคุ้มครองเงินฝากยังช่วยให้ธนาคารเอกชนสามารถแข่งขันกับธนาคารของรัฐซึ่งได้รับการคุ้มครองจากรัฐบาลไม่ทางตรงก็ทางอ้อมได้ อีกทั้งยังช่วยให้ธนาคารท้องถิ่นสามารถแข่งขันกับสาขาธนาคารต่างประเทศที่มีระบบคุ้มครองเงินฝากจากประเทศแม่

5. จัดหามาตรการที่เป็นรูปแบบในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินล้มละลาย เนื่องจากในประเทศที่ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินล้มละลาย สามารถให้ระบบการคุ้มครองเงินฝากเป็นรูปแบบในการร่างกฎหมายเพื่อกำจัดสถาบันการเงินที่อ่อนแอออกจากระบบ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการปิดกิจการสถาบันการเงินควรจะต้องแยกต่างหากจากกฎหมายล้มละลายของกิจการอื่น เพื่อทางราชการจะสามารถเข้าดำเนินการได้ทันที เพราะความล่าช้าในการปิดกิจการสถาบันการเงินที่ขาดความสามารถในการชำระหนี้เป็นการเพิ่มต้นทุนในการแก้ปัญหา

6.ลดภาระของรัฐบาลและให้สถาบันการเงินมีส่วนร่วมในความเสี่ยง ในประเทศที่ไม่มี การคุ้มครองเงินฝากหรือมีการคุ้มครองเงินฝากอย่างไม่เป็นทางการ รัฐบาลต้องเป็นผู้ออก ค่าใช้จ่ายทั้งหมดไม่ทางตรงก็ทางอ้อม แต่การมีระบบคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นทางการสามารถ ลดภาระผูกพันของรัฐบาลโดยการจำกัดวงเงินคุ้มครอง และเป็นการสร้างกลไกที่เป็นรูปแบบให้ สถาบันการเงินรับภาระการคุ้มครองเงินฝากด้วยการจ่ายเงินนำส่งเข้าสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

7.ช่วยในการออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ และการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ เพราะ การที่รัฐบาลถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากในการนำงบประมาณที่ได้จากประชาชนผู้เสียภาษีมา คุ้มครองผู้ฝากเงิน ทำให้ผู้ออกกฎหมายและผู้ที่กำกับดูแลสถาบันการเงินต้องเพิ่มความเอาใจใส่ใน การรักษาผลประโยชน์ของผู้เสียภาษีด้วยการออกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อดำรงไว้ซึ่ง เสถียรภาพของระบบธนาคาร

8.ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพราะการประกันเงินฝากช่วยส่งเสริมการออม ลดค่าขาดความเสี่ยง (Risk Premium) และช่วยธนาคารสามารถลดส่วนต่างระหว่างอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ จึงช่วยกระตุ้นการลงทุนทำให้ธุรกิจเติบโต

ข้อเสียของการคุ้มครองเงินฝาก

จินเลี่ยน การ์เซีย (Gillien Garcia. 1996: 1-4) อ้างถึงใน กรัณธรัตน์ นาขวา (2547) ประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป โดยความแตกต่างทาง ประชากรศาสตร์ จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร (พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. 2529: 312 –315)

กล่าวถึงข้อเสียของการคุ้มครองเงินฝากว่า ข้อมูลที่ไม่สมมาตร (Asymmetric Information) ระหว่างผู้ให้ประกันกับผู้รับประกันในอุตสาหกรรมประกันภัย และอุตสาหกรรมการ ธนาคารอาจก่อให้เกิดปัญหาที่ทำให้การประกันมีต้นทุนสูง ได้แก่ ปัญหา Adverse Selection และ ปัญหา Moral Hazard ปัญหาเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุให้มีการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินผิดพลาด และทำให้ระบบการธนาคารขาดเสถียรภาพ

ปัญหา Adverse Selection

ในการประกันภัยประเภทอื่น เช่น ประกันชีวิต ประกันสุขภาพ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ผู้ทำ ประกันมักจะรู้สถานะความเสี่ยงของตนดีกว่าผู้ให้การประกันภัย จึงนำไปสู่ปัญหา Adverse Selection กล่าวคือ ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงจะเลือกทำประกัน ขณะที่ผู้มีความเสี่ยงต่ำเลือกไม่ทำ ทำให้บริษัทประกันภัยต้องสูญเสียมาก อย่างไรก็ตาม บริษัทประกันภัยจะมีวิธีป้องกันด้วยการจำกัด ต้นทุนของตนโดยการเลือกความเสี่ยงและผู้รับความเสี่ยงที่ตนจะเข้าประกัน รวมทั้งกำหนดเบี้ย ประกันตามระดับความเสี่ยง ในขณะที่สถาบันประกันเงินฝากไม่สามารถเลือกสมาชิกได้ จึงต้อง เผชิญกับปัญหา Adverse Selection ต่อไป กล่าวคือ การประกันเงินฝากตามความสมัครใจของ สถาบันการเงินจะทำให้สถาบันประกันเงินฝากไม่มีเสถียรภาพ เนื่องจากสถาบันการเงินที่มั่นคงจะ ถอนตัว เป็นผลให้ต้องเพิ่มอัตราเบี้ยประกัน และ ณ อัตราเบี้ยประกันระดับนั้นสถาบันการเงินที่ มั่นคงรองลงมาจะถอนตัวให้ต้องเพิ่มอัตราเบี้ยประกันเป็นครั้งที่สองและสามต่อไป ท้ายที่สุดจะ

เหลือแต่สถาบันการเงินที่มีความเสี่ยงสูง เมื่อสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกเกิดปัญหาจะทำให้สถาบันประกันเงินฝากไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดย

1. กำหนดอัตราดอกเบี้ยประกันอัตราเดียว (Flat Rate) แต่เป็นการบังคับทุกสถาบันการเงินเป็นสมาชิก ในกรณีนี้สถาบันการเงินที่มั่นคงจะช่วยค้ำจุนสถาบันการเงินที่อ่อนแอ
2. กำหนดอัตราเบี้ยประกันตามความเสี่ยงของแต่ละสถาบันการเงิน
3. ลดความเสี่ยงในระบบสถาบันการเงินด้วยการตรวจสอบ และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจการเงินและการลงทุน รวมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของสถาบันการเงินอย่างใกล้ชิด

ปัญหา Moral Hazard

ปัญหา Moral Hazard คือ ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมของผู้เอาประกันดำเนินธุรกรรมที่มีความเสี่ยงมากเกินไป กล่าวคือ เมื่อมีการประกันเงินฝาก กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ฝากเงิน เจ้าหนี้ ผู้บริหารสถาบันการเงิน และผู้กำกับดูแลสถาบันการเงิน ผู้เกี่ยวข้องเหล่านี้จะขาดความระมัดระวังในการดำเนินธุรกิจหรือในการทำหน้าที่ของตน ทำให้เกิดความสูญเสียที่ต้องชดเชยโดย กองทุนของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก เพราะการประกันเงินฝากสร้างความมั่นใจแก่ผู้ฝากเงิน ว่าเงินฝากที่ได้รับประกันจะได้รับการชดเชยเมื่อมีการปิดสถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้จึงลดความสนใจในฐานะและการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ผู้บริหารก็สามารถดำเนินการที่เสี่ยง เพราะมั่นใจว่าแม้ว่าจะเกิดความผิดพลาดขึ้น สถาบันประกันเงินฝากก็จะจ่ายเงินชดเชยให้กับผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ การลดปัญหา Moral Hazard โดยทั่วไปต้องทำให้ระบบการเงินเกิดความพร้อมใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การมีบรรษัทภิบาลและการบริหารจัดการที่ดี

บรรษัทภิบาลเป็นปราการชั้นแรกในการป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงมากเกินไปภายในสถาบันการเงินที่รับเงินฝาก เพราะการมีบรรษัทภิบาลที่ดีเป็นปัจจัยที่ทำให้มั่นใจได้ว่าธุรกิจมีความโปร่งใส ส่วนการบริหารจัดการที่ดีนั้นเน้นการบริหารจัดการที่เป็นระบบที่ดีในทุกด้าน เช่น ระบบการทำงาน ระบบมาตรฐาน ระบบการควบคุมภายใน ระบบการจัดการความเสี่ยง ระบบการประเมินค่า และระบบการบริหารเงินทุนและสภาพคล่อง เป็นต้น

2. การมีกลไกในการสร้างวินัยการตลาด

ในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี หากตลาดมีประสิทธิภาพ ตลาดสามารถประเมินค่าธุรกิจโดยสะท้อนความเป็นจริงได้ค่อนข้างดี การจะทำให้กลไกตลาดทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลาดต้องให้บริการข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับสภาวะปัจจุบันและอนาคตที่ถูกต้อง ทันกาล และเชื่อถือได้แก่ผู้ที่มีส่วนร่วมในตลาดอย่างเท่าเทียมกัน และตลาดต้องใช้ประโยชน์จากข้อมูลโดยการส่งสัญญาณตลาด (Market Signals) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีส่วนร่วม เช่น ผลตอบแทนของความเสี่ยง ราคาหลักทรัพย์ ตลาดที่มีวินัยการตลาดที่ดีนอกจากสามารถทำให้เกิดคุณภาพของผลตอบแทนขึ้นในตลาดได้ และยังสามารถลงโทษผู้มีส่วนได้เสียได้ เช่น ในกรณีที่ผู้บริหารของสถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อย่างไม่ระมัดระวัง ต้องได้รับผลเสียที่ตามมา คือ ราคา

หุ้นที่ลดลง ผู้ฝากเงินที่หาข้อมูลจากการสังเกตมูลค่าที่แท้จริงของสถาบันการเงินอาจย้ายเงินฝากไปสถาบันการเงินอื่นหากพบว่ามีความเสี่ยงมากเกินไป และตลาดจะเกิดดุลยภาพของผลตอบแทนได้ หากสถาบันการเงินที่ถูกย้ายเงินฝากปรับลดความเสี่ยงลง

3. การมีระบบการกำกับตรวจสอบที่ดี

ระบบการกำกับตรวจสอบที่ดีต้องมีความชัดเจน รัดกุม ทันเวลา และสามารถทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน ตั้งแต่ผู้ถือหุ้น ผู้บริหาร คณะกรรมการบริษัท จนถึงผู้ตรวจสอบบัญชีตระหนักถึงผลได้ผลเสียจากการกระทำใด ๆ เพื่อให้เกิดการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้หน่วยงานทุกหน่วยในระบบการกำกับตรวจสอบต้องประสานงานกัน ส่งต่อข้อมูลและสัญญาณเตือนภัยให้แกกัน และวางแผนในการป้องกันและแก้ปัญหาาร่วมกันเพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้งที่มีประสิทธิภาพ

การคุ้มครองเงินฝากในต่างประเทศ

หลังจากที่หลายประเทศได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างหนัก ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินของประเทศ อันเนื่องมาจากความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจโดยทุกประเทศที่ประสบปัญหาก็พยายามหาทางแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว แนวทางหนึ่งที่ได้คิดว่าสามารถช่วยแก้ปัญหาได้ก็คือ การจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้น ในทางปฏิบัติทางการของหลายประเทศในโลกได้จัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก(Deposit Insurance) ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกลไกสร้างความมั่นคงสถาบันการเงิน

ประเทศสหรัฐอเมริกา (1993: online) สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกที่มีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากในปี 1993 ภายใต้ชื่อ Federal Deposit Insurance Corporation : FDIC เป็นสถาบันประกันเงินฝากที่มีประสบการณ์ยาวนาน จึงเป็นแม่แบบของการประกันเงินฝากในหลายประเทศ โดย FDIC ดำเนินการครอบคลุมไม่เฉพาะการจ่ายเงินผู้ฝากเท่านั้น แต่รวมถึงอำนาจการเข้าตรวจสอบสถาบันการเงิน นอกจากนี้ ทางเราได้จัดตั้ง RTC ขึ้นเพื่อบริหารทรัพย์สินด้วยคุณภาพ FDIC ได้มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนการดำเนินการเรื่อยมาตามสภาวะเศรษฐกิจและการเงินที่เปลี่ยนแปลง ปัจจุบัน FDIC ประกันเงินฝากทั่วไปในวงเงิน 100,000 ดอลลาร์ สรอ. (ประมาณ 3.5 ล้านบาท) ต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงิน และประกันเงินฝากเพื่อการเกษียณอายุ (Retirement account) 250,000 ดอลลาร์ สรอ. ต่อรายผู้ฝาก ในด้านการเรียกเก็บเบี้ยประกันจากสถาบันการเงินแรกเริ่มกำหนดเป็นร้อยละคงที่ (flat rate) ของเงินฝากสำหรับทุกสถาบันการเงินสมาชิก ต่อมาในราวปี 2533 เปลี่ยนเป็นเก็บแบบ risk-based ล่าสุดตั้งแต่เดือนมกราคม 2550 เป็นต้นมา ได้ปรับการเก็บตามความเสี่ยง (risk-based) โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ ต่ำสุดอัตราร้อยละ 0.05-0.07 สำหรับสถาบันการเงินที่มีความเสี่ยงต่ำ และอัตราร้อยละ 0.43 สำหรับสถาบันการเงินกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงสุด เป็นต้น นอกจากนี้ ได้ให้ความยืดหยุ่นของการสะสมจำนวนเงินกองทุนประกันเงินฝากของ FDIC ไว้พอเหมาะเพื่อรองรับการจ่ายเงินผู้ฝากหากมีสถาบันการเงินจะต้องปิดกิจการ และเพื่อไม่ให้เป็นการระดมทุนจากสถาบันการเงินมากนัก โดยได้แก้

กฎหมายปรับสัดส่วนเงินกองทุนจากอัตราร้อยละ 1.25 ของยอดเงินฝากที่ประกันเป็นร้อยละ 1.15-1.35 แทน และในกรณีที่อัตราเงินกองทุนดังกล่าวสูงเกินกว่าร้อยละ 1.35 FDIC จะจ่ายเงินที่เรียกเก็บส่วนเกินนี้คืนให้แก่สถาบันการเงินสมาชิกต่อไป

ประกันเงินฝากประเทศญี่ปุ่น (1971: online) Deposit Insurance Corporation of Japan : DICJ เริ่มมีการประกันเงินฝากตั้งแต่ปี 2514 ในวงเงินเริ่มจากรายละไม่เกิน 1 ล้านเยน แล้วปรับเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสม จนปี 2529 เพิ่มขึ้นเป็น 10 ล้านเยน (ประมาณ 3 ล้านบาท) DICJ ประกาศใช้การประกันเงินฝากแบบเต็มจำนวน (Blanket guarantee) เป็นมาตรการชั่วคราวตั้งแต่ปี 2539 เป็นเวลา 6 ปี (กำหนดไว้ 5 ปี และขยายเวลาอีก 1 ปี) และในช่วงดังกล่าวทางการได้ออกและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ DICJ มีบทบาทมากขึ้นในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน โดยให้ DICJ เป็น Financial Administrator เข้าดำเนินการและถือหุ้นในสถาบันการเงินที่มีปัญหาหลายแห่ง โดยรัฐบาลชดเชยความเสียหายและมีการจัดตั้ง Resolution and Collection Corporation (RCC) เพื่อรับซื้อสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่มีปัญหาไปบริหาร ทั้งนี้ ในช่วง Blanket guarantee นั้น DICJ ได้เรียกเก็บ Special Premiums จากสถาบันการเงินในอัตราร้อยละ 0.036 ต่อปีด้วย ตั้งแต่ เมษายน 2545 ถึงมีนาคม 2548 DICJ ได้ทยอยลดการประกันแบบ Blanket guarantee และนับแต่เมษายน 2548 เป็นต้นมา ได้กลับมาสู่ระบบการประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินในจำนวนไม่เกิน 10 ล้านเยน (ประมาณ 3 ล้านบาท) ต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงินอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม สำหรับบัญชีประเภท Settlement เพื่อการหักบัญชีค่าบริการสาธารณูปโภคต่าง ๆ ทางกรมมีนโยบายคุ้มครองเต็มวงเงินต่อเนื่อง ทั้งนี้ DICJ สามารถพิจารณาจ่ายเงินล่วงหน้าให้ผู้ฝากเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ฝาก ที่ต้องใช้เงินในการดำรงชีวิตได้ไม่เกิน 600,000 เยนต่อบัญชี DICJ เรียกเก็บเบี้ยประกันแตกต่างกันตามประเภทของเงินฝาก กล่าวคือ อัตราร้อยละ 0.083 ต่อปีของเงินฝากทุกประเภทที่ประกัน และร้อยละ 0.115 จากเงินฝากประเภท Settlement ซึ่งให้ความคุ้มครอง

ประกันเงินฝากประเทศมาเลเซีย (1998: online) Perbadanan Insurans Deposit Malaysia : PIDM ในช่วงวิกฤตการณ์ในปี 2541 ทางกรมมาเลเซียได้ประกาศให้ความคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน ซึ่งได้ยกเลิกไปเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2548 หลังจากมีการจัดตั้ง PIDM ขึ้นในวันที่ 15 สิงหาคม 2548 PIDM ทำหน้าที่ในการคุ้มครองเงินฝากทั่วไปและเงินฝากอิสลามประเภทละ 60,000 ริงกิตต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงิน (ประมาณ 600,000 บาท) จำนวนคุ้มครองนี้ครอบคลุมประมาณร้อยละ 95 ของจำนวนผู้ฝากทั้งสิ้น และครอบคลุมร้อยละ 35 ของจำนวนเงินฝากในระบบ นอกจากนี้ PIDM ยังมีหน้าที่เข้าแก้ไขสถาบันการเงินที่มีปัญหา โดยในส่วนของการทำงานและตรวจสอบสถาบันการเงินยังคงเป็นหน้าที่หลักของธนาคารกลาง (Bank Negara Malaysia) PIDM มีแหล่งเงินสำคัญ 2 ส่วน คือ ค่าธรรมเนียมแรกเข้าเป็นสมาชิกร้อยละ 250,000 ริงกิต (ประมาณ 2.5 ล้านบาท) และอัตราเบี้ยประกันเงินฝากจากสมาชิกเป็นรายปี โดยในช่วง 2 ปีแรกเรียกเก็บในอัตราคงที่ร้อยละ 0.06 ของเงินฝากที่ประกัน และตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นไป จะเก็บ

อัตราเบี้ยประกันแตกต่างกันตามความเสี่ยง (risk-based) ของฐานะการดำเนินงานของสถาบันการเงิน

ประกันเงินฝากประเทศเวียดนาม (2000: online) Deposit Insurance of Vietnam: DIV จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2543 มีบทบาทและความรับผิดชอบครอบคลุมทั้งการคุ้มครองผู้ฝาก กำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงิน การให้ความช่วยเหลือสถาบันการเงินที่มีปัญหา (ให้กู้ ค่าประกัน หรือซื้อหนี้) รวมถึงการพิทักษ์ทรัพย์สินและชำระบัญชีสถาบันการเงินล้ม ปัจจุบัน DIV ประกันเงินฝากสกุลเวียดนามดองสูงสุดจำนวน 50 ล้านดอง (110,000 บาท) ต่อรายผู้ฝากต่อสถาบันการเงิน และเก็บเบี้ยประกันจากสถาบันการเงินในอัตราร้อยละ 0.15 ต่อปีของยอดเงินฝากที่ประกัน

การจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย

สถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลและกำหนดนโยบายโดยคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

การที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ผู้ฝากและเจ้าหนี้ในสถาบันการเงินได้รับการคุ้มครองเต็มจำนวน (Blanket guarantee) เมื่อเดือนสิงหาคม 2540 เพื่อเรียกความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงินกลับคืนมาโดยเร็วในช่วงที่ประเทศไทยเผชิญวิกฤตการณ์ทางการเงินนั้น กล่าวได้ว่าเป็นการเริ่มใช้ระบบประกันเงินฝากในประเทศไทย แต่เป็นระบบที่จ่ายเงินฝากให้เต็มจำนวนเมื่อสถาบันการเงินถูกปิดกิจการ โดยทางการมอบหมายให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นหน่วยงานดำเนินการ ซึ่งก่อนหน้านั้นกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้เคยให้ความช่วยเหลือผู้ฝากเงินโดยวิธีออกตั๋วสัญญาใช้เงินที่ไม่มีดอกเบี้ยแบ่งจ่ายเงินคืนในระยะเวลาสูงสุด 10 ปี

ในขณะที่ทางการให้การคุ้มครองผู้ฝากเต็มจำนวน ทางการก็มีนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่คุ้มครองผู้ฝากเงิน โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ยกร่าง พ.ร.บ. สถาบันประกันเงินฝากเสนอต่อกระทรวงการคลังในปี 2541 หลังจากก่อนหน้านี้ได้มีความพยายามที่จะจัดตั้งองค์กรดังกล่าวขึ้นหลายครั้งนับตั้งแต่ปี 2522 เป็นต้นมา

การคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้เต็มจำนวนได้ดำเนินการต่อเนื่องมากกว่า 5 ปีจนในปี 2546 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ยกเลิกการคุ้มครองเจ้าหนี้เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมทางการเงินที่ดีแก่ตลาดการเงินและขณะนั้นสภาวะเศรษฐกิจการเงินได้ฟื้นตัวด้วยดีแล้ว ประกอบกับเพื่อเป็นการดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายของทางการที่จะให้การประกันเงินฝากเต็มจำนวนเป็นเพียงมาตรการชั่วคราว เพื่อเรียกความเชื่อมั่นกลับคืนมาในช่วงวิกฤติเท่านั้น อีกทั้งการคุ้มครองเจ้าหนี้ไม่ใช่ธรรมเนียมปฏิบัติของระบบการเงินสากล โดยทางการมีแนวนโยบายชัดเจนว่าจะจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นเป็นหน่วยงานต่างหากเพื่อทำหน้าที่ในการให้ความคุ้มครองเงินฝากแบบจำกัดจำนวนแทนการคุ้มครองเต็มจำนวน โดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาบบสถาบัน

การเงินในปัจจุบันซึ่งเป็นแนวเดียวกับที่หลายประเทศได้ประกาศใช้มาตรการคุ้มครองผู้ฝากเงินเต็มจำนวนเป็นการชั่วคราวในช่วงเกิดวิกฤตศรัทธาในสถาบันการเงิน หลังจากได้ผ่านพ้นวิกฤตก็จะกลับไปสู่การประกันแบบมีการกำหนดวงเงิน เช่น ประเทศญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สวีเดน เป็นต้น เนื่องจากการประกันเงินฝากเต็มจำนวนก่อให้เกิดภาระอย่างมากต่อทางการซึ่งแหล่งเงินสำคัญที่ใช้ในการจ่ายเงินคืนก็มาจากเงินภาษีนั่นเอง

หลักการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย

จากข้อมูลประกอบการสัมมนา เรื่อง ระบบคุ้มครองเงินฝาก โดยกระทรวงการคลัง (2551) สถาบันคุ้มครองเงินฝากได้จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 พระราชบัญญัติ ฯ จะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้น 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ 11 สิงหาคม 2551

หลักการสำคัญของการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (2551: ออนไลน์) คือ การให้ความคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินจำนวนมากในสถาบันการเงิน แต่มีความเข้าใจและความสามารถจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลและประเมินความมั่นคงของสถาบันการเงินแต่ละแห่งให้ได้รับเงินคืนเมื่อสถาบันการเงินปิดกิจการหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายเงิน การกำหนดจำนวนเงินคุ้มครองที่ผู้ฝากจะได้รับคืนจากสถาบันคุ้มครองเงินฝากไว้ชัดเจนจะบรรเทาความตื่นตระหนกของผู้ฝากไม่ให้พากันถอนเงิน โดยเฉพาะผู้ฝากที่มีจำนวนเงินฝากอยู่ในวงเงินที่ได้รับการคุ้มครองก็จะมั่นใจว่าจะได้เงินฝากคืนจากสถาบันคุ้มครองเงินฝากอย่างแน่นอน

นอกจากการให้ผู้ฝากรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบได้รับเงินคืนแล้ว หลักการสำคัญอีกประการหนึ่งของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก คือ การช่วยส่งเสริมความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินโดยการป้องกันการตื่นตระหนกและเร่งถอนเงินฝากของผู้ฝากรายย่อยเมื่อสถาบันการเงินมีปัญหา ซึ่งจะส่งผลให้สูญเสียความเชื่อมั่นจนลุกลามเป็นปัญหาต่อระบบสำหรับผู้ฝากที่มีเงินฝากมากกว่าจำนวนที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากให้ความคุ้มครองจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมฝากเงิน โดยให้ความสำคัญในการพิจารณาการบริหารงานและความมั่นคงของสถาบันการเงินมากกว่ามุ่งเน้นผลตอบแทนของอัตราดอกเบี้ย (Moral hazard)

สถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น โดยสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่หลักคือคุ้มครองผู้ฝากเงิน หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ ผู้ฝากเงินทุกรายจะได้รับการจ่ายเงินคืนโดยเร็ว ตามจำนวนที่คุ้มครอง โดยไม่ต้องรอการชำระบัญชี

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

นอกจากการคุ้มครองผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินยังมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพ รวมทั้งดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินและชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

กองทุนคุ้มครองเงินฝาก

กองทุนคุ้มครองเงินฝากจัดตั้งขึ้นในสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยให้สถาบันการเงินนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งไม่เกิน 1% ต่อปีของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยของบัญชีที่ได้รับการคุ้มครอง โดยเงินกองทุนจะนำออกใช้เพื่อจ่ายคืนให้ผู้ฝากเงินเมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต

การคุ้มครองผู้ฝากเงิน

เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง

1. เงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทในบัญชีเงินฝากภายในประเทศ และไม่ใช้เงินฝากในบัญชีประเภทเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
 2. ดอกเบี้ยค้างจ่ายของเงินฝากจนถึงวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต
- จำนวนเงินฝากที่คุ้มครองต่อรายต่อสถาบันการเงินแต่ละแห่งตามจำนวนที่ฝากไว้แต่ไม่เกินจำนวนดังนี้

ปีที่	ระยะเวลา	จำนวนเงินที่ได้รับคุ้มครอง (ล้านบาท)
1	11 สค. 51 – 10 สค. 52	ทั้งจำนวน
2	11 สค. 52 – 10 สค. 53	ทั้งจำนวน
3	11 สค. 53 – 10 สค. 54	ทั้งจำนวน
4	11 สค. 54 – 10 สค. 55	50
5	11 สค. 55 เป็นต้นไป	1

สถาบันการเงินภายใต้กฎหมายคุ้มครองเงินฝาก

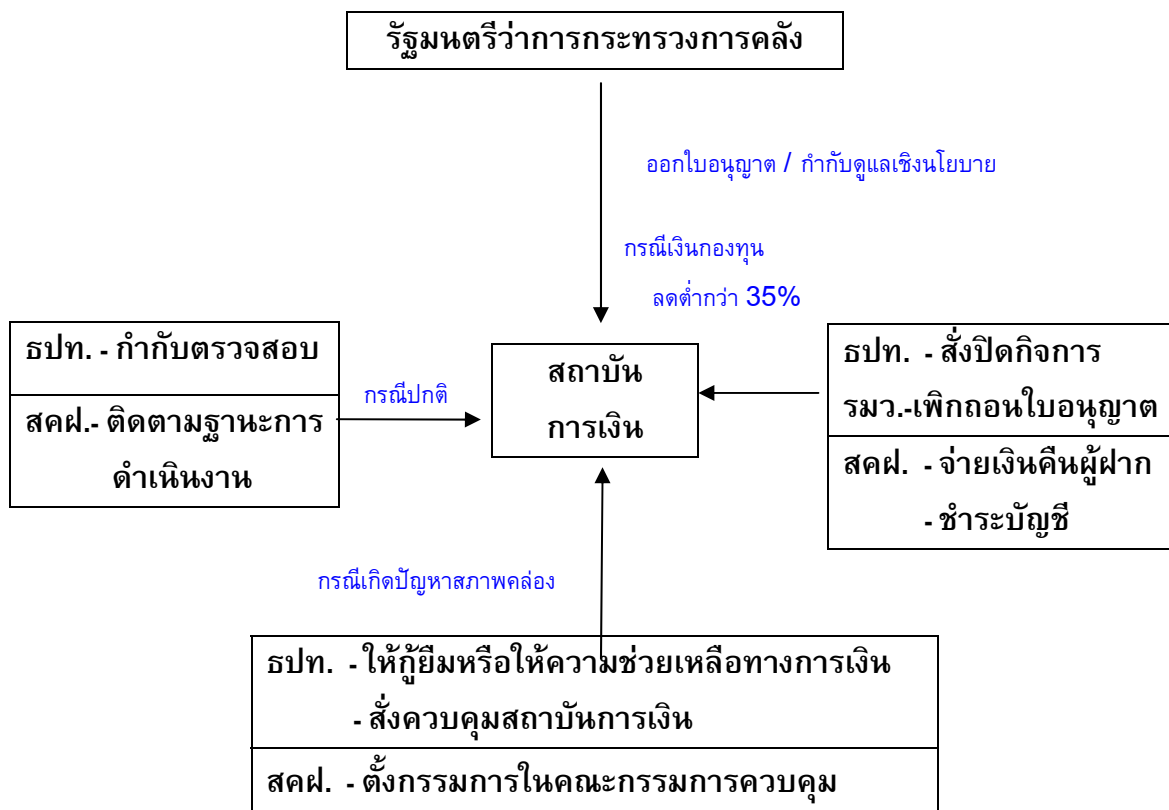
สถาบันการเงินภายใต้กฎหมายคุ้มครองเงินฝากได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ (รวมสาขาธนาคารต่างประเทศ) จำนวน 34 ธนาคาร บริษัทเงินทุนจำนวน 5 บริษัท บริษัทเครดิตฟองซิเอร์จำนวน 3 บริษัท ซึ่งต่อไปอาจมีการขยายไปถึงธนาคารของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้งโดยเฉพาะ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผลจากการมีสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ผลต่อรัฐบาล

- ด้านการบริหารงานคลังภาครัฐ ไม่จำเป็นต้องรับภาระการชดเชยความเสียหายของสถาบันการเงินที่ประสบปัญหา
- การมีสถาบันคุ้มครองเงินฝากจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
- มีระบบการดูแลสถาบันการเงินที่แบ่งแยกอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน เป็นไปตามมาตรฐานสากล

บทบาทของสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระบบสถาบันการเงิน

ภาพประกอบ 8 บทบาทของสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระบบสถาบันการเงิน

ผลต่อสถาบันการเงิน

- สร้างเสริมความเข้มแข็งของสถาบันการเงินซึ่งต้องพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างความมั่นใจต่อผู้ฝากรวมทั้งต้องมีการบริหารงานที่ยึดหลักธรรมาภิบาล

ผลต่อผู้ฝากเงิน

- การมีกฎหมายรองรับอย่างชัดเจน ทำให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็ว เมื่อมีการสั่งปิดสถาบันการเงิน
- ผู้ฝากเงินต้องศึกษาข้อมูลของสถาบันการเงินและพิจารณาการกระจายเงินออมรวมทั้งการลงทุนในรูปแบบอื่น
- ผู้ฝากเงินรายใหญ่อาจต้องศึกษาทางเลือกในการลงทุน

สรุปประเด็นสำคัญในร่าง พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 (เอกสารประกอบการสัมมนาร่างกฎหมายสถาบันคุ้มครองเงินฝากโดยธนาคารแห่งประเทศไทย) คือ ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน โดยผู้วิจัยมีความสนใจและได้ทำการศึกษาถึง

ทัศนคติเกี่ยวกับประเด็นสำคัญทั้ง 5 ด้านที่เกี่ยวข้องกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในงานวิจัยครั้งนี้ด้วย

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547) ได้ศึกษาทัศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 25-40 ปี และเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด และส่วนใหญ่ทราบว่าปัจจุบันรัฐบาลให้การค้ำประกันเงินฝากเต็มจำนวน ส่วนเรื่องการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นในประเทศไทยนั้นพบว่า สัดส่วนของผู้ที่ทราบและไม่ทราบมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยผู้ที่ทราบส่วนใหญ่จะทราบจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร มากที่สุด

สำหรับประเด็นการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นในประเทศไทยนั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าประเทศไทยควรมีการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก นอกจากนั้นยังพบว่าพฤติกรรมของผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) จะกระจ่ายเงินฝาก โดยส่วนใหญ่จะฝากกับธนาคารพาณิชย์ 2 แห่งมากที่สุด ซึ่งรวมธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) แล้ว และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีเงินฝากไม่เกิน 100,000 บาท ด้านการตัดสินใจฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์นั้น ผู้ฝากเงินจะพิจารณาในเรื่องฐานะและความมั่นคงของธนาคารเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด ยิ่งกว่าอัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับ เพราะกับผู้ฝากเงินกังวลว่าจะไม่ได้รับเงินคืนถ้าธนาคารพาณิชย์นั้นล้มเลิกกิจการ

กรัณธรัตน์ นาขวา (2547) ได้ศึกษาพฤติกรรมการติดตามฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน โดยเปรียบเทียบระหว่างช่วงก่อนและหลังวิกฤตการณ์ และศึกษาระบบการประกันเงินฝากที่จะนำมาใช้ในอนาคต พร้อมทั้งคาดการณ์พฤติกรรมของผู้ฝากเงินเมื่อจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก ด้วยการนำปัจจัยพื้นฐานที่แสดงฐานะทางการเงินและความเสี่ยงของธนาคารตามหลัก CAMEL Rating ได้แก่ ความเพียงพอของเงินกองทุน คุณภาพสินทรัพย์ การบริหารจัดการ ความสามารถในการทำกำไร และสภาพคล่อง มาหาความสัมพันธ์ทางสถิติด้วยสมการถดถอยกับตัวแปรตามที่เป็นตัวแทนพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในการติดตามฐานะการเงินของสถาบันการเงิน ผลการศึกษาพบว่า ช่วงก่อนวิกฤตการณ์ ปัจจัยความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน ได้แก่ คุณภาพสินทรัพย์ การบริหารจัดการ และความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร ยังคงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของ ผู้ฝากเงินช่วงหลังวิกฤตการณ์ แต่ผู้ฝากเงินทราบว่าช่วงหลังวิกฤตการณ์ธนาคารไม่มีความสามารถในการทำกำไรแล้วจึงหันมาสนใจความเสี่ยงด้านสภาพคล่องแทน เนื่องจากสภาพคล่องเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่สำคัญในช่วงวิกฤตการณ์ เพราะแสดงถึงความสามารถในการรองรับการถอนเงินฝาก อาจกล่าวได้ว่า ระดับการติดตามฐานะการเงินของผู้ฝากเงินช่วงหลังวิกฤตการณ์ไม่เปลี่ยนแปลงจากช่วงก่อนวิกฤตการณ์เพราะเป็น

การเปลี่ยนแปลงปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้ฝากเงินใช้ในการติดตามฐานะการเงินเท่านั้น และยังถือได้ว่าผู้ฝากเงินได้ทำการติดตามฐานะการเงินของสถาบันการเงิน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองได้ดีพอสมควร ดังนั้น การยกเลิกการค้ำประกันเงินฝากอย่างเต็มจำนวนและจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากสามารถกระทำได้อย่างทันที

กัลยา กาญจนวิสุทธิเดช (2520) ได้ทำการศึกษาถึงมาตรการในการให้ความคุ้มครองต่อผู้ฝากเงินของธนาคารพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระบบการธนาคาร และมาตรการในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ฝากเงินของต่างประเทศโดยสังเขป และความเหมาะสมของการนำมาตรการดังกล่าวเข้ามาใช้กับธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ซึ่งได้ศึกษาเฉพาะการให้ความคุ้มครองต่อผู้ฝากเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากเป็นประเทศที่มีระบบการธนาคารและมีวิธีการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ฝากเงินที่เหมาะสม โดยค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ บทความ และวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่าประชาชนได้เห็นความสำคัญของระบบการธนาคารพาณิชย์และคุ้นเคยต่อการฝากเงิน และการใช้บริการของธนาคาร (Banking habit) มากขึ้น จะเห็นได้ว่าปริมาณเงินมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ แม้กระทั่งผู้มีรายได้น้อยหรือเยาวชนก็นิยมนำเงินออมมาฝากไว้กับธนาคารเพื่อความปลอดภัยและเพื่อรายได้ที่ได้จากเงินออม ซึ่งถ้าหากธนาคารเกิดล้มเลิกกิจการ ผลก็จะกระทบกระเทือนต่อผู้ฝากที่มีเงินออมรายย่อยเหล่านี้ ฉะนั้นรัฐควรจะให้ความสนใจกับการประกันเงินฝาก ดังเช่นในต่างประเทศได้ปฏิบัติกันมานานแล้ว รัฐควรศึกษาถึงข้อดีข้อเสีย และหากมีความเหมาะสมก็นำมาใช้ในประเทศไทยเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ฝากรายย่อย

จากที่ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 10) ในด้านความรู้ความเข้าใจซึ่งกล่าวว่าพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการฝึกหรือโดยการมองเห็น ความรู้นี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายทฤษฎี ข้อเท็จจริง กฎโครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหา และใช้แนวคิดของไพศาล หวังพานิช (2526: 105) ที่ให้ความหมายของความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็น ทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถแปลความหมาย หรือตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ มาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้ใช้แนวคิดของ อุดุลย์ จาตุรงคกุล (2543:190) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นแง่คิด หรือ Point-of-View ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แง่คิดดังกล่าวเป็นวิธีการอย่างง่ายที่จะบ่งบอกถึง “แนวโน้มที่จะก่อปฏิกิริยาแบบถาวร” ทั้งแง่คิดและแนวโน้มดังกล่าวส่อให้เห็นถึงความคิดเห็น (Opinion) ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาผ่านไป เนื่องจากทัศนคติเป็นมาจากกระบวนการทางจิตวิทยา เราจึงไม่อาจสังเกตทัศนคติได้โดยตรง แต่ต้องสรุปเอาจากสิ่งซึ่งคนพูดหรือสิ่งซึ่งคนทำ โดยได้ศึกษาทัศนคติในด้านต่าง ๆ ที่

เกี่ยวข้องกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (เอกสารประกอบการสัมมนา ร่างกฎหมายสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยธนาคารแห่งประเทศไทย) คือ ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มาเป็นแนวทางในการออกแบบสอบถาม

ปัจจัยด้านพฤติกรรม การตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้นำแนวคิดการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคของ อุดลย์ จาตุรงค์กุล (2543: 4) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค ว่าหมายถึง การกระทำของผู้บริโภค หรือปฏิกิริยาของผู้บริโภคในการสรรหา คัดเลือก และตัดสินใจซื้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ และตอบสนองความต้องการ ซึ่งเกิดจากทัศนคติ การรับรู้ การเรียนรู้ และเหตุผลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว มาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม รวมทั้งเป็นแนวทางในการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่อง “ ทศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ”

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้ที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่รวมผู้ฝากเงินกับธนาคารของรัฐบาลที่ไม่คุ้มครอง ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน เนื่องจากจำนวนบัญชีเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ลดลงอยู่ตลอดเวลา ๑ วันจึงทำให้ไม่สามารถทราบตัวเลขที่แท้จริงได้ ประกอบกับข้อมูลสถิติที่ถูกเก็บรวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเป็นข้อมูลบัญชีของทั้งประเทศไม่ได้แยกเฉพาะกรุงเทพมหานครตามที่คุณวิจัยศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างมีอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบ Non-probability Sampling เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้การกำหนดตัวอย่างโดย การคำนวณจากสูตรที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% (กลยา วาณิชย์บัญชา. 2546: 26) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 คน และสำรวจไว้ 10% หรือเท่ากับจำนวน 35 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

$$\text{ในที่นี้} \quad Z_{1-\alpha/2} = Z_{0.975} = 1.9$$

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{(1.96)^2}{4 (0.05)^2}$$

$$n = 385$$

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) ซึ่งการสุ่มตัวอย่างเป็นแบบตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบใช้วิจารณญาณ (Judgmental Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกกว่าเลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 ลำดับแรกของประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนสาขาเฉพาะในกรุงเทพมหานครที่ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งมีนั้นประกอบด้วย

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	จำนวน 234 สาขา	(www.bangkokbank.com)
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	จำนวน 242 สาขา	(www.kasikornbank.com)
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	จำนวน 320 สาขา	(www.scb.co.th)
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	จำนวน 182 สาขา	(www.ktb.co.th)
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	จำนวน 167 สาขา	(www.krungsri.com)

โดยทำการจับฉลากเลือกสาขาของแต่ละธนาคารมาธนาคารละ 1 สาขา ดังนี้

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า 2
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	สาขาจามจุรี สแควร์
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	สาขาเดอะคริสตัส พาร์ค(ถนนประดิษฐ์มนูธรรม)
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	สาขาอาคารเสริมมิตร
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	สาขาถนนบางนา-ตราด

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยเก็บแบบสอบถามกับผู้ที่มีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งแห่งละ 84 ราย

ขั้นที่ 4 การสุ่มตัวอย่างโดยการใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้มีบัญชีเงินฝากทุกประเภททั้งรายใหญ่และรายย่อย จากทั้ง 5 สาขาของแต่ละธนาคารในขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 420 ชุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1. เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ ซึ่งคำถามมีลักษณะเป็นหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) โดยมีคำตอบหลายๆ ทางให้เลือกในแต่ละคำถาม และผู้ตอบต้องเลือกเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ได้แก่

1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) โดยมีคำตอบให้เลือกดังนี้

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) โดยมีคำตอบให้เลือกดังนี้

2.1 โสด

2.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

2.3 แยกกันอยู่ / หม้าย / หย่าร้าง

3. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยมีเกณฑ์ในการคำนวณอายุดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. 2548: 195)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงอายุ} = \frac{65 - 25}{4} = 10$$

3.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี

3.2 อายุ 26 – 35 ปี

3.3 อายุ 36 – 45 ปี

3.4 อายุ 46 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยมีคำตอบให้เลือกดังนี้

4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.2 ปริญญาตรี/เทียบเท่า

4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ ใช้วัดระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) โดยมีคำตอบให้เลือกดังนี้

- 5.1 นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา
- 5.2 พนักงานบริษัทเอกชน
- 5.3 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 5.4 ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ
- 5.5 อื่นๆ โปรดระบุ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนใช้วัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดย เกณฑ์การกำหนดรายได้ 20,000 บาท เนื่องจากเป็นระดับรายได้ที่จะได้รับการอนุมัติจากสถาบันการเงินได้ง่ายและมีลูกค่าความสามารถในการผ่อนชำระ (สุรเชษฐ์ ดิงสมิตร. 2548: 64)

- 6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท
- 6.2 20,001 – 30,000 บาท
- 6.3 30,001 – 40,000 บาท
- 6.4 40,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2. เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวแปรอิสระที่ศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจ ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question) มี 2 คำตอบ (Dichotomous choices question) คือ ใช่ และ ไม่ใช่ ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีจำนวน 9 ข้อ โดยข้อ 1,2,6,7 และข้อ 9 ต้องการคำตอบว่า **ใช่** ข้อ 3,4,5 และข้อ 8 ต้องการคำตอบว่า **ไม่ใช่** โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน

ตอบผิดให้คะแนน 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนความรู้ความเข้าใจ ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีดังนี้ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจ
7 - 9	มาก
4 - 6	ปานกลาง
0 - 3	น้อย

ส่วนที่ 3. เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวแปรอิสระที่ศึกษาถึงทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาค (Interval scale) จำแนกดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีจำนวน 2 ข้อ
2. ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีจำนวน 2 ข้อ
3. ด้าน ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ มีจำนวน 3 ข้อ
4. ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก มีจำนวน 3 ข้อ
5. ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีจำนวน 6 ข้อ

แบบสอบถามในส่วนที่ 2 เป็นคำถามที่แสดงถึงระดับความคิดเห็นของผู้ของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านต่างๆ จำนวนทั้งหมด 12 ข้อ โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วย
คะแนน	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
คะแนน	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
คะแนน	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลผลใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการอภิปรายผลการวิจัยลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ในระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของ Likert (Likert scale) ซึ่งผลจากการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมีดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. 2548: 192-194)

$$\text{จากสูตร ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า จากสูตร} = \frac{5 - 1}{5} \approx 0.80$$

แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21 - 5.00	หมายถึง	ทัศนคติอยู่ในระดับ	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง	ทัศนคติอยู่ในระดับ	ดี
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.61 - 3.40	หมายถึง	ทัศนคติอยู่ในระดับ	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง	ทัศนคติอยู่ในระดับ	ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง	ทัศนคติอยู่ในระดับ	ไม่ดีย่างมาก

ส่วนที่ 4. เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจฝากเงินของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ลักษณะแบบสอบถามประกอบด้วย

คำถามข้อที่ 1,3,4 มีลักษณะเป็นหลายคำตอบให้เลือกที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (Multiple Choice Questions) ได้แก่

ข้อ 1. ธนาคารพาณิชย์ที่ฝากเงิน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

ข้อ 3. ประเภทการลงทุนอื่นที่สนใจนอกจากฝากเงิน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

ข้อ 4. เหตุผลที่เลือกลงทุน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

คำถามข้อที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับจำนวนบัญชีเงินฝากที่มี เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

คำถามข้อที่ 5-6 เป็นคำถามเกี่ยวกับการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันและการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน เป็นคำถามแบบปลายปิด (Close-ended response question) ลักษณะคำถามเป็นแบบ Semantic Differential Scale ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับการกระจายเงินฝาก / ความคิดที่จะนำเงินไปลงทุนแทนการฝากเงิน
	เงิน
5	ดีมาก
4	ดี
3	ปานกลาง
2	ไม่ดี
1	ไม่ดีอย่างมาก

การกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยใช้สูตรการคำนวณหาช่วงกว้างของชั้น ดังนี้ (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2544: 29)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยและการแปลความหมายของทัศนคติด้านเป้าหมายคุณภาพ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับพฤติกรรมการกระจายเงินฝาก / การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน
4.21 – 5.00	กระจาย / มีการลงทุนประเภทอื่นมากที่สุด
3.41 – 4.20	กระจาย / มีการลงทุนประเภทอื่นมาก
2.61 – 3.40	กระจาย / มีการลงทุนประเภทอื่นปานกลาง
1.81 – 2.60	ไม่กระจาย / ไม่มีการลงทุนประเภทอื่น
1.00 - 1.80	ไม่กระจายอย่างมาก / ไม่มีการลงทุนประเภทอื่นอย่างมาก

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาและรวบรวมแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามจากความมุ่งหมายในการวิจัยและกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อทราบวัตถุประสงค์การทำวิจัยในเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยแยกออกเป็นแบบวัดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านต่าง ๆ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามบางส่วนผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และบางส่วนได้มีการปรับปรุงมาจากงานวิจัยหรือแนวคิดของท่านอื่นๆ

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาการทำสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย ความมุ่งหมายในการวิจัย ตลอดจนถึงผลงานวิจัยอื่น และแนวความคิดทฤษฎีต่างๆ แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในขั้นต้น (Try out) จำนวน 40 รายเพื่อทดสอบความถูกต้อง นำผลที่ได้ไปปรับปรุงเพื่อให้แบบสอบถามมีความถูกต้องตามมาตรฐาน วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปใช้จริงในการวัดผลการวิจัยต่อไป

- แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ฝากเงินต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก โดยแยกเป็นแต่ละด้านดังนี้

- ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	เท่ากับ 0.924
- ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551	เท่ากับ 0.723
- ทัศนคติด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ	เท่ากับ 0.745
- ทัศนคติด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก	เท่ากับ 0.734
- ทัศนคติด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน	เท่ากับ 0.875

- แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันโดยฝากเงินกับหลายธนาคาร และโดยการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน เท่ากับ 0.719

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยไปทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นก่อนที่จะนำไปใช้ในการวัดผลการวิจัยจริง โดยมีวิธีการดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามไปเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยนี้หรือไม่ จากนั้นจึงนำมาแก้ไขตามคำแนะนำ และดำเนินการขั้นต่อไป

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หาค่าความเชื่อมั่นโดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในขั้นต้น (Try out) จำนวน 50 ราย โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ Cronbach (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 449) โดยใช้สูตร Cronbach's alpha coefficient

$$\alpha = \frac{k \frac{\text{covariance}}{\text{variance}}}{1 + (k - 1) \frac{\text{covariance}}{\text{variance}}}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนคำถามของแบบสอบถาม
	$\frac{\text{covariance}}{\text{variance}}$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
		แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ราย เพื่อให้ได้ข้อมูล ทศณคติที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร และพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร นำมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัยและปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ถูกต้องมาใช้ในการดำเนินการวิจัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 420 คน พร้อมกันนั้นผู้วิจัยได้มีการชี้แจงข้อมูลรายละเอียดในแบบสอบถามและงานวิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับทราบด้วยตัวผู้วิจัยเองตามพื้นที่ในการวิจัย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลในงานวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยแยกข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows)
4. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงิน และข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 4 (ข้อที่ 2 , 5-6) ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารที่ฝากเงิน จำนวนบัญชีเงินฝากที่มี ประเภทการลงทุนอื่น ๆ ที่เลือก และเหตุผลในการเลือกลงทุน ใช้การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน ใช้การทดสอบด้วยค่าที (t-test independent) การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบแบบวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One-Way-Analysis of Variance) การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 กลุ่มใช้สถิติสัมพัทธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

5.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) เป็นการคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แก่

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) มีสูตรการคำนวณดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) มีสูตรคำนวณดังนี้(กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545: 161)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ใช้เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล มีสูตรการคำนวณดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541: 40)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

5.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่างแล้วนำผลการวิเคราะห์นั้นอ้างอิงถึงลักษณะที่สำคัญของประชากร ได้แก่

5.2.1 สถิติตค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ด้าน เพศ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 155)

กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน ($S_1^2 = S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left[\frac{S_p^2}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน ($S_1^2 \neq S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มที่ 2
S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มประชากรที่ 1
S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มประชากรที่ 2
n_1, n_2	แทน	ขนาดกลุ่มประชากรที่ 1 และขนาดกลุ่มประชากรที่ 2
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ

5.2.2 กรณีตัวแปรอิสระมีระดับการวัดแบบกลุ่มหรือลำดับ (Nominal or Ordinal) ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปและตัวแปรตามมีระดับการวัดแบบช่วงหรืออัตราส่วน (Interval or Ratio) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of variance: One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของFisher's Least Significance Difference:LSD มีสูตรคำนวณดังนี้(กัลยา วาณิชย์ปัญญา. 2544: 175)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงที่ใช้ในการพิจารณาใน F-Distribution

MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

Df แทน ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม (k - 1)

ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม (n - k)

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

(กัลยา วาณิชย์ปัญญา. 2545: 333)

$$LSD = \frac{t_{\alpha/2; n-k}}{2} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

$$r = n - k$$

เมื่อ LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ i และ j

MSE แทน ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ

n แทน จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด

α แทน ค่าความเชื่อมั่น

ใช้ค่า Brown-Forsythe (β) กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน (Hartung. 2001: 300) มีสูตรดังนี้

$$\beta = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}} \quad \text{โดย ค่า} \quad MS_{(W)} = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_j}{N}\right) S_1^2$$

เมื่อ	B	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe
	$MS_{(B)}$	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between group)
	$MS_{(W)}$	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within group) สำหรับ Brown-Forsythe
	k	แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง
	n_i	แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	N	แทน ขนาดของประชากร
	S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ i

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบเป็นรายคู่เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Dunnett's T3 วิเชียร เกศสิงห์. 2543: 116) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\overline{X}_i - \overline{X}_j}{MS_{(W)} \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ	T	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$MS_{(W)}$	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within group) สำหรับ Brown-Forsythe
	$\overline{X}_i$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ i
	$\overline{X}_j$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ j
	N_i	แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	N_j	แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

5.2.3 กรณีตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีระดับการวัดแบบช่วงหรืออัตราส่วน (Interval or Ratio Scale) ขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) มีสูตรคำนวณดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544: 311-312)

$$r = \frac{n\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน x
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนน y
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$

ค่า r เป็นลบ แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ค่า r เป็นบวก แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้าค่า $r = 0$ แสดงว่า x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ระดับความสัมพันธ์สามารถอธิบายได้ดังนี้ (วิรัช วรรณรัตน์. 2535: 238)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.90 – ขึ้นไป	ถือว่า สัมพันธ์สูงมาก
0.70 – 0.89	ถือว่า สัมพันธ์สูง
0.30 – 0.69	ถือว่า สัมพันธ์ปานกลาง
ต่ำกว่า 0.30	ถือว่า สัมพันธ์ต่ำ
0.00	ถือว่า ไม่สัมพันธ์

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่ 1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจฝากเงินแตกต่างกัน

1.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจฝากเงินแตกต่างกัน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานคือ Independent t-test

1.2 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจฝากเงินแตกต่างกัน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานคือ One-way ANOVA

ข้อที่ 2. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานคือ One-way ANOVA

ข้อที่ 3. ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานคือ Pearson Correlation

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ทักษะคิดต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ทำการวิจัยได้ทำการกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)
Prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบใช้ในสรุปผลการทดสอบ สมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายปรากฏตามตารางดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวน(ความถี่)และค่าร้อยละของข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	164	39
1.2 หญิง	256	61
รวม	420	100.00
2. สถานภาพสมรส		
2.1 โสด	281	66.9
2.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน	131	31.2
2.3 แยกกันอยู่ / หม้าย / หย่าร้าง	8	1.9
รวม	420	100.00
3. อายุ		
3.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	56	13.30
3.2 อายุ 26 – 35 ปี	243	57.90
3.3 อายุ 36 – 45 ปี	100	23.80
3.4 อายุ 46 ปีขึ้นไป	21	5.00
รวม	420	100.00
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	46	11.00
4.2 ปริญญาตรี / เทียบเท่า	242	57.60
4.3 สูงกว่าปริญญาตรี	132	31.40
รวม	420	100.00
5. อาชีพ		
5.1 นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	12	2.90
5.2 พนักงานบริษัทเอกชน	362	86.20
5.3 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	29	6.90

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5.4 ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	16	3.80
5.5 อื่น ๆ ได้แก่ แม่บ้าน	1	0.20
รวม	420	100.00
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	150	35.70
6.2 20,001 – 30,000 บาท	112	26.70
6.3 30,001 – 40,000 บาท	84	20.00
6.4 40,001 บาทขึ้นไป	74	17.60
รวม	420	100.00

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 420 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1. ด้านเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 และ เพศชาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 ตามลำดับ
2. ด้านสถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 66.90 รองลงมามีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 และมีสถานภาพแยกกันอยู่ / หย่าร้าง / หย่าร้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ตามลำดับ
3. ด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมามี อายุ 36-45 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ
4. ด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 รองลงมามีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ
5. ด้านอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 362 คน คิดเป็นร้อยละ 86.20 รองลงมามีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 มีธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 มีอาชีพ

นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 และอาชีพอื่น ๆ คือแม่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20 ตามลำดับ

6. ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 รองลงมา มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 รองลงมา มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีรายได้ 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 ตามลำดับ

เนื่องจากข้อมูลลักษณะทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส อายุ อาชีพ มีความถี่ของข้อมูลกระจายตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ และมีจำนวนความถี่น้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมกลุ่มข้อมูลใหม่เพื่อให้การกระจายของข้อมูลมีความสม่ำเสมอและเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานซึ่งได้กลุ่มใหม่ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการจัดกลุ่มตัวอย่างใหม่ ในเรื่องสถานภาพสมรส อายุ อาชีพ

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
2. สถานภาพสมรส		
2.1 โสด / แยกกันอยู่ / หม้าย / หย่าร้าง	289	68.80
2.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน	131	31.20
รวม	420	100.00
3. อายุ		
3.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	56	13.30
3.2 อายุ 26 – 35 ปี	243	57.90
3.4 อายุ 36 ปีขึ้นไป	121	28.80
รวม	420	100.00
5. อาชีพ		
5.1 พนักงานบริษัทเอกชน	362	86.20
5.2 อื่น ๆ เช่น นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา , ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ , ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ และ แม่บ้าน	58	13.80
รวม	420	100.00

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการจัดกลุ่มตัวอย่างใหม่ จำนวน 420 คน จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้

2. ด้านสถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด/แยกกันอยู่/หย่าร้าง จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 และ สถานภาพ สมรส/อยู่ด้วยกัน มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20

3. ด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาอายุ 36-45 ปีขึ้นไป มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 และอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30

5. ด้านอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 362 คน คิดเป็น ร้อยละ 86.20 และมีอาชีพอื่น ๆ เช่น นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา , ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ , ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ และ แม่บ้านจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากเกี่ยวกับ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. พรบ.คุ้มครองเงินฝากพ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 สิงหาคม 2551		
- ตอบผิด	119	28.3
- ตอบถูก	301	71.7
รวม	420	100
2. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหน้าที่สำคัญในการจ่ายเงินคืนผู้ฝากตามจำนวนที่ฝากไว้แต่ไม่เกินจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชีหากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ		
- ตอบผิด	117	27.9
- ตอบถูก	303	72.1
รวม	420	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากเกี่ยวกับ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3. วงเงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง 1 ล้านบาท มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 สิงหาคม 2551 เป็นต้นไป		
- ตอบผิด	213	50.7
- ตอบถูก	207	49.3
รวม	420	100
4. สถาบันคุ้มครองเงินฝากให้ความคุ้มครองเงินฝากทุกประเภททุกสกุลเงินที่เปิดบัญชีภายในประเทศไทย		
- ตอบผิด	200	47.6
- ตอบถูก	220	52.4
รวม	420	100
5. สถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ รวมสาขาธนาคารต่างประเทศ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์และธนาคารของรัฐบาล		
- ตอบผิด	287	68.3
- ตอบถูก	133	31.7
รวม	420	100
6. เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ (Nonresident Baht Account) ไม่ได้ได้รับความคุ้มครอง		
- ตอบผิด	210	50
- ตอบถูก	210	50
รวม	420	100
7. ให้ความคุ้มครองทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล โดยคุ้มครอง 1 รายต่อ 1 สถาบันการเงิน		
- ตอบผิด	185	44
- ตอบถูก	235	56
รวม	420	100
8. ดอกเบี้ยค้างจ่ายของเงินฝากจนถึงวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตไม่ได้รับความคุ้มครอง		

ตาราง 3 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากเกี่ยวกับ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- ตอบผิด	194	46.2
- ตอบถูก	226	53.8
รวม	420	100
9. วัตถุประสงค์หนึ่งในการคุ้มครองเงินฝากคือ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินโดยรวม		
- ตอบผิด	64	15.2
- ตอบถูก	356	84.8
รวม	420	100.00

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 420 คน จำแนกรายข้อได้ดังนี้

1. พรบ.คุ้มครองเงินฝากพ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 สิงหาคม 2551 ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ตอบถูกจำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 71.7

2. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหน้าที่สำคัญในการจ่ายเงินคืนผู้ฝากตามจำนวนที่ฝากไว้แต่ไม่เกินจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชีหากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ตอบถูกจำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1

3. วงเงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง 1 ล้านบาท มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 สิงหาคม 2551 เป็นต้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ตอบถูกจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3

4. สถาบันคุ้มครองเงินฝากให้ความคุ้มครองเงินฝากทุกประเภททุกสกุลเงิน ที่เปิดบัญชีภายในประเทศไทย ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 ตอบถูกจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4

5. สถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ รวมสาขาธนาคารต่างประเทศ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์และธนาคารของรัฐบาล ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 ตอบถูกจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7

6. เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ (Nonresident Baht Account) ไม่ได้รับความคุ้มครอง ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตอบถูกจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50

7. ให้ความคุ้มครองทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล โดยคุ้มครอง 1 รายต่อ 1 สถาบันการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ตอบถูกจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 56

8. ดอกเบี้ยค้างจ่ายของเงินฝากจนถึงวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตไม่ได้รับความคุ้มครอง ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ตอบถูกจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8

9. วัตถุประสงค์หนึ่งในการคุ้มครองเงินฝากคือ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินโดยรวม ผู้ตอบแบบสอบถามตอบผิดจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 ตอบถูกจำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 84.8

ตาราง 4 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลคะแนนของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลคะแนนของระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ได้ 1 คะแนน	2	0.5
ได้ 2 คะแนน	7	1.7
ได้ 3 คะแนน	44	10.5
ได้ 4 คะแนน	75	17.9
ได้ 5 คะแนน	125	29.6
ได้ 6 คะแนน	90	21.4
ได้ 7 คะแนน	45	10.7
ได้ 8 คะแนน	28	6.7
ได้ 9 คะแนน	4	1.0
รวม	420	100.00

จากตาราง 4 เพื่อหาว่าระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตอบได้ 5 คะแนน มีจำนวน 125 คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมา ตอบได้ 6 คะแนน มีจำนวน 90 คิดเป็นร้อยละ 21.4 ตอบได้ 4 คะแนน มีจำนวน 75 คิดเป็นร้อยละ 17.9 ตอบได้ 7 คะแนน มีจำนวน 45 คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตอบได้ 3 คะแนน มีจำนวน 44 คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตอบได้ 8 คะแนน มีจำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตอบได้ 2 คะแนน มีจำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตอบได้ 9 คะแนน มีจำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 1 ตอบได้ 1 คะแนน มีจำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย	53	12.60
ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง	288	68.60
ระดับความรู้ความเข้าใจมาก	79	18.80
รวม	420	100.00

จากตาราง 5 เพื่อดูว่าระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างใด ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระดับปานกลาง มีจำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระดับมาก มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 และผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระดับน้อย มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน พบว่า

ทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก			
1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น	4.14	0.781	ดี
2. สถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน	4.07	0.744	ดี
รวม	3.64	0.616	ดี
ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551			
ทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป	3.47	0.827	ดี
4. ท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่คุ้มครองสูงสุด <u>1 ล้านบาท</u> โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป	2.95	1.002	ปานกลาง
รวม	3.21	0.810	ปานกลาง
ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ			
5. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังใน การฝากเงิน มากขึ้น	3.84	0.812	ดี
6. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึง ฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงิน ที่จะฝากเงินมากขึ้น	4.11	0.744	ดี
7. ทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า	3.89	0.846	ดี
รวม	3.95	0.639	ดี

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก			
8. ช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ	3.84	0.864	ดี
9. คุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย	3.77	0.798	ดี
10. การกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน	3.17	1.027	ปานกลาง
รวม	3.59	0.716	ดี
ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน			
11. ท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย	3.79	0.766	ดี
12. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี	4.01	0.772	ดี
13. ฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	4.29	0.659	ดีมาก
14. อัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	4.30	0.763	ดีมาก
15. ความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	4.19	0.730	ดี
16. การให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	4.02	0.824	ดี
รวม	4.10	0.533	ดี

จากตาราง 6 เพื่อหาว่าทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งประกอบไปด้วยด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน แต่ละประเภทโดยทัศนคติโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยรวมพบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ทัศนคติอยู่ในระดับดีและหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ทศนคคิดว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- สถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

2. ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 โดยรวมพบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางและหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ทศนคคิดว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- ทศนคคิดว่าท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

3. ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ โดยรวมพบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ทัศนคติอยู่ในระดับดีและหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงิน มากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึง ฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงิน ที่จะฝากเงินมากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- ทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

4. ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก โดยรวมพบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ทัศนคติอยู่ในระดับดีและหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- คุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- การกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

5. ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน โดยรวมพบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ทัศนคติอยู่ในระดับดีและหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ทศนคคิดว่าท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี
- ทศนคคิดว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี
- ฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก
- อัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก
- ความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี
- การให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย ดังตาราง 5,6,7,8

ตาราง 7 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการ

ตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามฝากเงิน

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัจจุบันท่านมีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ใดต่อไปนี้มากที่สุด		
บมจ.ธนาคารกรุงเทพ	84	20
บมจ.ธนาคารไทยพาณิชย์	84	20
บมจ.ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	84	20
บมจ.ธนาคารกสิกรไทย	84	20
บมจ.ธนาคารกรุงไทย	84	20
รวม	420	100.0

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรธนาคารพาณิชย์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามฝากเงิน โดยธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งที่ผู้วิจัยเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้แก่ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ บมจ.ธนาคารไทยพาณิชย์ บมจ.ธนาคารกรุงศรีอยุธยา บมจ.ธนาคารกสิกรไทย บมจ.ธนาคารกรุงไทย มีจำนวนผู้ฝากเงินธนาคารละ 84 คนเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 20 ของแต่ละธนาคาร

ตาราง 8 แสดงค่าวิเคราะห์เกี่ยวกับจำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ที่ไม่รวมธนาคารรัฐบาล ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีบัญชีอยู่

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	MIN	MAX	$\bar{X}$	S.D.
จำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ไม่รวม ธนาคารรัฐบาล	1	9	2.15	1.060

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ไม่รวมธนาคารรัฐบาลที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีบัญชีอยู่ ได้ผลดังนี้ จำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ไม่รวมธนาคารรัฐบาล จำนวนน้อยที่สุด คือ 1 ธนาคารและมีจำนวนมากที่สุด คือ 9 ธนาคารโดยมีจำนวนบัญชีเงินฝากเฉลี่ยประมาณ 2 ธนาคาร

ตาราง 9 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ประเภทการลงทุนอื่นที่สนใจนอกจากฝากเงิน เหตุผลที่เลือกลงทุนในการลงทุนประเภทต่าง ๆ นอกจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หากท่านแบ่งเงินฝากที่มีไปลงทุน ท่านจะลงทุนในประเภทใด		
ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์	31	7.4
ซื้อพันธบัตรรัฐบาล	68	16.2
ซื้อกองทุนรวม	70	16.7
ซื้อหุ้นกับบริษัทเอกชน	1	0.2
ซื้อทองคำ	91	21.6
ซื้อสังหาริมทรัพย์ให้เช่า เช่น บ้าน/ที่ดิน/คอนโด	44	10.5

ตาราง 9 (ต่อ)

พฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อสลากออมสิน / สลาก ธกส.	63	15
ทำประกันชีวิต	49	11.7
อื่น ๆ ได้แก่ สร้างอพาร์ทเมนต์ให้เช่า ปลอยเงินให้กู้ ลงทุนทำธุรกิจ	3	0.7
รวม	420	100
เหตุผลที่ท่านเลือกลงทุนในประเภทต่าง ๆ นอกจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์		
สภาพคล่อง / ซื้อขายง่าย	62	14.8
โอกาสขาดทุนเงินต้นต่ำ	67	16.0
ผลตอบแทนสูงในระยะยาว	150	35.6
ผลตอบแทนสม่ำเสมอ	57	13.6
กระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง	74	17.6
อื่น ๆ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยที่ดีกว่า ให้ผลตอบแทนสูง ให้ผลตอบแทนในระยะสั้น ให้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ ผลประโยชน์ด้านภาษี	10	2.4
รวม	420	100.0

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกได้ดังนี้

1. ประเภทการลงทุนอื่นที่สนใจนอกจากฝากเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ซื้อทองคำ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 รองลงมาซื้อกองทุนรวม จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ซื้อพันธบัตรรัฐบาล จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 ซื้อสลากออมสิน / สลาก ธกส. จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ทำประกันชีวิต จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 ซื้ออสังหาริมทรัพย์ให้เช่า เช่น บ้าน / ที่ดิน / คอนโด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 ลงทุนประเภทอื่น ๆ เช่น สร้างอพาร์ทเมนต์ให้เช่า ปลอยเงินให้กู้ ลงทุนทำธุรกิจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70 และซื้อหุ้นกู้ของบริษัทเอกชน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20 ตามลำดับ

2. เหตุผลที่เลือกลงทุนในการลงทุนประเภทต่าง ๆ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าผลตอบแทนสูงในระยะยาว จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 รองลงมาคือกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 โอกาสขาดทุนเงินต้นต่ำ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 สภาพคล่อง / ซื้อขายง่าย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ

14.80 ผลตอบแทนสม่ำเสมอ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 เหตุผลอื่น ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยที่ดีกว่า ให้ผลตอบแทนสูง ให้ผลตอบแทนในระยะสั้น ให้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ ผลประโยชน์ด้านภาษี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลแบบสอบถาม ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการกระจายเงินฝาก / ระดับความคิดที่จะนำเงินไปลงทุน แทนการฝากเงิน
1. การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันโดยฝาก เงินกับหลายธนาคาร (กระจายเงินฝาก - ไม่กระจายเงินฝาก)	2.99	1.033	กระจายเงินฝากในระดับปานกลาง
2. การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน (นำเงินฝากไปลงทุนประเภทอื่นมาก - นำเงินฝากไป ลงทุนประเภทอื่นน้อย)	3.35	0.968	มีการลงทุนประเภทอื่นปานกลาง

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99
2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานะภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 6 สมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig.
1.การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	5.095 *	0.025
2.การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	0.016	0.899

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรม	เพศ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	ชาย	2.87	1.097	-1.806	319.945	0.072
	หญิง	3.06	0.984			
การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ชาย	3.40	0.963	0.865	418	0.387
	หญิง	3.31	0.972			

จากตาราง 11 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าค่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี equal variance not assumed
2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่น มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.899 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี equal variance assumed

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบ Independent t-test สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.072 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าเพศต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไม่ไปตามสมมติฐาน
2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.387 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าเพศต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติ Independent t-test ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig.
1.การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	0.013	0.910
2.การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	0.821	0.365

พฤติกรรม	สถานภาพสมรส	t-test for Equality of Means				
		$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
การกระจายเงินฝากที่มี อยู่ในปัจจุบัน	โสด / แยกกันอยู่ /					
	หม้าย / หย่าร้าง	3.03	1.030	1.167	418	0.244
	สมรส / อยู่ด้วยกัน	2.90	1.037			
การเลือกลงทุนประเภท อื่นแทนการฝากเงิน	โสด / แยกกันอยู่ /					
	หม้าย / หย่าร้าง	3.42	0.925	2.210*	418	0.028
	สมรส / อยู่ด้วยกัน	3.19	1.046			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.910 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี equal variance assumed

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.365 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี equal variance assumed

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพสมรสโดยใช้สถิติทดสอบ Independent t-test สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.244 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยสถานภาพโสด / แยกกันอยู่ / หม้าย / หย่าร้างมีค่าเฉลี่ยมากกว่าสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร				
	Levene			
	Statistic	df1	df2	Sig.
1.การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	0.483	2	417	0.617
2.การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	0.082	2	417	0.921

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig. (2-tailed)
การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.354	0.177	0.165	0.848
	ภายในกลุ่ม	417	446.587	1.071		
	รวม	419	446.940			
การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.510	0.255	0.271	0.763
	ภายในกลุ่ม	417	392.431	0.941		
	รวม	419	392.940			

จากตาราง 13 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's Test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.617 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.921 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุโดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.848 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.763 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร				
	Levene			
	Statistic	df1	df2	Sig.
1.การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	0.592	2	417	0.554
2.การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	1.455	2	417	0.235

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig. (2-tailed)
การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	17.428	8.714	8.460**	0.000
	ภายในกลุ่ม	417	429.512	1.030		
	รวม	419	446.940			
การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	24.351	12.176	13.775**	0.000
	ภายในกลุ่ม	417	368.589	0.884		
	รวม	419	392.940			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's Test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.554 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.235 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุโดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ หาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี 2.52	ปริญญาตรี/เทียบเท่า 2.95	สูงกว่าปริญญาตรี 3.22
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.52	-	-0.429** (0.009)	-0.698** (0.000)
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	2.95		-	-0.269* (0.015)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.22			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันต่ำกว่าการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.429

(2.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันต่ำกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.698

(3.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า กับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ต่ำกว่าการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.269

2. ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี 2.76	ปริญญาตรี/เทียบเท่า 3.32	สูงกว่าปริญญาตรี 3.60
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.76	-	-0.557** (0.000)	-0.838** (0.000)
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	3.32		-	-0.280** (0.006)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.60			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินต่ำกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.557

(2.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01

หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงินต่ำกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.838

(3.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า กับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงินต่ำกว่าการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.280

สมมติฐานข้อที่ 1.5 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อหนังสือของผู้ใช้บริการร้านนายอินทร์ในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อหนังสือของผู้ใช้บริการร้านนายอินทร์ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติ Independent t-test ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อ ค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร		Levene's Test for Equality of Variances				
		F		Sig.		
1.การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน		0.154		0.695		
2.การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน		0.991		0.320		

พฤติกรรม	อาชีพ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	พนักงานบริษัทเอกชน	2.98	1.029	-0.231	418	0.817
	อื่น ๆ เช่น นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา , ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ , ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ และแม่บ้าน	3.02	1.068			
การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	พนักงานบริษัทเอกชน	3.35	0.979	0.149	418	0.881
	อื่น ๆ เช่น นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา , ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ , ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ และแม่บ้าน	3.33	0.906			

จากตาราง 17 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.695 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี equal variance assumed

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.320 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี equal variance assumed

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพโดยใช้สถิติทดสอบ Independent t-test สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.817 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) 0.881 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	0.978	3	416	0.403
2.การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	0.081	3	416	0.970

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig. (2-tailed)
การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	8.626	2.875	2.729*	0.044
	ภายในกลุ่ม	416	438.314	1.054		
	รวม	419	446.940			
การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3	17.420	5.807	6.433**	0.000
	ภายในกลุ่ม	416	375.520	0.903		
	รวม	419	392.940			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.403 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.970 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุโดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.044 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 บาทขึ้นไป
		2.80	3.13	3.05	3.08
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	2.80		-0.334* (0.010)	-0.248 (0.077)	-0.281 (0.055)
20,001 – 30,000 บาท	3.13			0.086 (0.561)	0.053 (0.731)
30,001 – 40,000 บาท	3.05				-0.033 (0.838)
40,001 บาทขึ้นไป	3.08				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท กับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต

กรุงเทพมหานคร ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ต่ำกว่าระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.334 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 บาทขึ้นไป
		3.14	3.42	3.29	3.72
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	3.14		-0.280* (0.019)	-0.146 (0.261)	-0.576** (0.000)
20,001 – 30,000 บาท	3.42			0.134 (0.329)	0.297* (0.038)
30,001 – 40,000 บาท	3.29				-0.431** (0.005)
40,001 บาทขึ้นไป	3.72				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท กับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต

กรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ต่ำกว่าระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.280

(2.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท กับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ต่ำกว่าระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.576

(3.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท กับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.038 น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ต่ำกว่าระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.297

(4.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท กับระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.005 น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ต่ำกว่าระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.431 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้ คือ

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน
คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต
กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร				
	Levene			
	Statistic	df1	df2	Sig.
1.การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	0.800	2	417	0.450
2.การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	0.482	2	417	0.618

พฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig. (2-tailed)
การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.115	1.058	0.992	0.372
	ภายในกลุ่ม	417	444.825	1.067		
	รวม	419	446.940			
การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	8.075	4.037	4.374*	0.013
	ภายในกลุ่ม	417	384.866	0.923		
	รวม	419	392.940			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.450 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.618 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุโดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.372 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่แตกต่างกันต่างก็มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก ในเรื่องการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. ในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่แตกต่างกันต่างก็มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ระดับความรู้ความเข้าใจ	$\bar{x}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
		3.02	3.36	3.52
น้อย	3.02	-	-0.339*	-0.500**
			(0.019)	(0.004)
ปานกลาง	3.36		-	-0.161
				(0.187)
มาก	3.52			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

(1.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย กับระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินต่ำกว่าผู้ฝากเงินที่มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.339

(2.) ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย กับระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินต่ำกว่าผู้ฝากเงินที่มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.500 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 5 สมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก

ทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก			
	Pearson	Sig.	ระดับ	ทิศทาง
	Correlation (r)	(2-tailed)	ความสัมพันธ์	
1. ความคิดเห็นเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้ง สถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น	- 0.013	0.795	ไม่มีความสัมพันธ์	-
2. สถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่ง ในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคง ของระบบสถาบันการเงิน	0.057	0.244	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝาก	0.026	0.595	ไม่มีความสัมพันธ์	-

จากตาราง 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.595 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ระดับทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาารายข้อพบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านความคิดเห็นเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.795 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติด้านความคิดเห็นเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องสถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.244 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติเรื่องสถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงิน			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ความคิดเห็นเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้ง สถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น	- 0.027	0.574	ไม่มีความสัมพันธ์	-
2. สถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่ง ในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคง ของระบบสถาบันการเงิน	0.018	0.718	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝาก	- 0.007	0.880	ไม่มีความสัมพันธ์	-

จากตาราง 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.880 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ระดับทัศนคติด้าน

ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านความคิดเห็นเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.574 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติด้านความคิดเห็นเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องสถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.718 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติเรื่องสถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก

ทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงิน ฝาก พ.ศ. 2551	พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ความคิดเห็นที่พบบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป	0.034	0.481	ไม่มีความสัมพันธ์	-
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพบบ.คุ้มครองเงิน ฝาก พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้จำกัด วงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่ม ในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป	- 0.049	0.316	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551	- 0.013	0.795	ไม่มีความสัมพันธ์	-

จากตาราง 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.795 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ระดับทัศนคติด้านด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ของผู้ฝากเงินโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องความคิดเห็นที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไปกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.481 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติเรื่องความคิดเห็นที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องมีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.316 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติเรื่องมีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงิน ฝาก พ.ศ. 2551	พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงิน			
	Pearson	Sig.	ระดับ	ทิศทาง
	Correlation (r)	(2-tailed)	ความสัมพันธ์	
1. ความคิดเห็นที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป	0.016	0.745	ไม่มีความสัมพันธ์	-

ตาราง 26 (ต่อ)

ทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงิน ฝาก พ.ศ. 2551	พฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงิน			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพรบ.คุ้มครองเงิน ฝาก พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้จำกัด วงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่ม ในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป	- 0.058	0.239	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551	- 0.027	0.574	ไม่มีความสัมพันธ์	-

จากตาราง 26 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.574 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้ความเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ของผู้ฝากเงินโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องความคิดเห็นที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไปกับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.745 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติเรื่องความคิดเห็นที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องมีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่ค้ำครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.239 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติเรื่องมีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่ค้ำครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันค้ำครองเงินฝากในด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันค้ำครองเงินฝากในด้าน ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันค้ำครองเงินฝากในด้าน ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 27 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก

ทัศนคติ ด้านประโยชน์และ ผลกระทบที่จะได้รับ	พฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก			
	Pearson	Sig.	ระดับ	ทิศทาง
	Correlation (r)	(2- tailed)	ความสัมพันธ์	
1. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังใน การฝาก เงิน มากขึ้น	0.055	0.264	ไม่มีความสัมพันธ์	-
2. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ ฝากเงินต้องพิจารณาถึง ฐานะความมั่นคง ของสถาบันการเงิน ที่จะฝากเงินมากขึ้น	0.036	0.463	ไม่มีความสัมพันธ์	-
3. ทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจาก สถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบัน การเงินที่มั่นคงกว่า	0.105*	0.031	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน
ภาพรวมด้านประโยชน์และผลกระทบที่ จะได้รับ	0.084	0.087	ไม่มีความสัมพันธ์	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.087 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มี

ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.264 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่ค้ำครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่ค้ำครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึงฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงินที่จะฝากเงินมากขึ้น กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.463 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่ค้ำครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึงฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงินที่จะฝากเงินมากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.105 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทศนคติเห็นด้วยเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่าเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก เพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

ตาราง 28 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ทัศนคติ ด้านประโยชน์และ ผลกระทบที่จะได้รับ	พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงิน			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังใน การฝาก เงิน มากขึ้น	0.098*	0.046	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน
2. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ ฝากเงินต้องพิจารณาถึง ฐานะความมั่นคง ของสถาบันการเงิน ที่จะฝากเงินมากขึ้น	0.075	0.123	ไม่มีความสัมพันธ์	-
3.ทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจาก สถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบัน การเงินที่มั่นคงกว่า	0.069	0.161	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านประโยชน์และผลกระทบที่ จะได้รับ	0.101*	0.039	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.039 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.101 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการ

ตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.046 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.098 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้นเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึงฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงินที่จะฝากเงินมากขึ้น กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.123 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึงฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงินที่จะฝากเงินมากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.161 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3.4 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน วงเงินฝากที่คุ้มครอง และการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน วงเงินฝากที่คุ้มครอง และการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก

ทศนคติ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครอง และการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก	พฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ	0.035	0.471	ไม่มีความสัมพันธ์	-
2. คุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงิน บาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย	0.057	0.240	ไม่มีความสัมพันธ์	-
3.การกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่ คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน	0.009	0.860	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและ การจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก	0.040	0.417	ไม่มีความสัมพันธ์	-

จากตาราง 29 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.417 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.471 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องคุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.240 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องคุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.860 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการ
จ่ายเงินแก่ผู้ฝาก กับพฤติกรรมทางการเงินการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต
กรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ทัศนคติ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครอง และการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก	พฤติกรรมทางการเงินการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงิน			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ	0.067	0.171	ไม่มีความสัมพันธ์	-
2. คุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงิน บาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย	0.076	0.122	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ตาราง 30 (ต่อ)				
3. การกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่ คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน	0.019	0.701	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและ การจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก	0.064	0.190	ไม่มีความสัมพันธ์	-

จากตาราง 30 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านวงเงินฝากที่
คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก กับพฤติกรรมทางการเงินการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต
กรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติ
สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า
โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.190 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)
และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเงินการตัดสินใจ
บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝาก
เงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็น
ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ กับพฤติกรรมทางการเงินการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต
กรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติ
สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มี
ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.171 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธ

สมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติเรื่องคุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.122 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องคุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติเรื่องกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.701 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3.5 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 31 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก

ทัศนคติ ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน	พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย	0.087	0.074	ไม่มีความสัมพันธ์	-
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี	0.126*	0.010	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน
3. ฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	0.096*	0.049	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน
4. อัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	0.114*	0.020	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน
5. ความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	0.076	0.121	ไม่มีความสัมพันธ์	-
6. การให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	0.056	0.249	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน	0.130**	0.008	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.130 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.074 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบัน

คุ่มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ่มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.126 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยมากขึ้นเรื่องความคิดเห็นเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ่มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ่มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติในเรื่องฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.096 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยเรื่องการฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงินเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องอัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติในเรื่องอัตราผลตอบแทน(ดอกเบี้ย)ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.114 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยในเรื่องอัตราผลตอบแทน(ดอกเบี้ย)ที่ได้รับมีความสำคัญกับการ

ตัดสินใจฝากเงิน จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.121 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องการให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.249 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องการให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ทัศนคติ ด้านการดำเนินการและ ติดตามฐานะของสถาบันการเงิน	พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงิน			
	Pearson	Sig.	ระดับ	ทิศทาง
	Correlation	(2-tailed)	ความสัมพันธ์	
	(r)			
1. ท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครอง เงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการ ดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่ง ประเทศไทย	0.137**	0.005	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน

ตาราง 32 (ต่อ)

ทัศนคติ ด้านการดำเนินการและ ติดตามฐานะของสถาบันการเงิน	พฤติกรรมการณ์ตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่น แทนการฝากเงิน			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้ง สถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หาก สถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะ ได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครอง โดยไม่ต้องรอชำระบัญชี	0.131**	0.007	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน
3. ฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคาร พาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝาก เงิน	0.117*	0.017	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน
4. อัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมี ความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	0.073	0.137	ไม่มีความสัมพันธ์	-
5. ความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมี ความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	0.037	0.445	ไม่มีความสัมพันธ์	-
6. การให้บริการของพนักงานธนาคารมี ความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน	0.042	0.396	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ภาพรวมด้านการดำเนินการและติดตาม ฐานะของสถาบันการเงิน	0.125*	0.010	สัมพันธ์ระดับต่ำ	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน กับพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่าโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทน

การฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.125 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ โดยจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องความคิดเห็นที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.137 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยเรื่องความคิดเห็นที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับความคิดเห็นเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ

0.131 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับความคิดเห็นเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.117 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยเพิ่มมากขึ้นในเรื่องฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องอัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.137 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติเรื่องอัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเรื่องความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มี

ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.445 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติเรื่องการให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.396 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติเรื่องการให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 33 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
1. ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ สถานะภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน		
1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test t-test
1.2 สถานะภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก ไม่แตกต่างกัน ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test t-test
1.3 อายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test t-test
1.4 ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test t-test

ตาราง 33 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
1.5 อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจ บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test t-test
1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการ ตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test t-test
2.ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงิน ฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่าง กัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก แตกต่างกัน ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	Brown-Forsythe Brown-Forsythe
3.ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงิน ฝากในด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient
3.1 ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	
3.2 ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	

ตาราง 33 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
3.3 ทศนคติด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient
3.3.1 ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้นด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	
3.3.2 ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึงฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงินที่จะฝากเงินมากขึ้นด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	
3.3.3 ทศนคติทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่าด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	
3.4 ทศนคติด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	
3.5 ทศนคติด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยนั้นเพื่อที่จะได้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนทำให้ทราบแนวโน้มการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินภายหลังจากการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทย เพื่อสถาบันการเงินสามารถใช้ผลการศึกษาวิจัยที่ได้ มาเป็นแนวทางในการปรับกลยุทธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านเงินฝากให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงินให้มากที่สุด ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดกลยุทธ์ของธนาคารให้เป็นที่ยอมรับของผู้ฝากเงินมากขึ้นได้ในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ, สถานภาพ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ต่อเดือน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงิน ภายหลังจากการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
2. ทำให้ทราบถึง ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนทำให้ทราบแนวโน้มการบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินภายหลังจากการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทย
3. ทำให้สถาบันการเงินสามารถใช้ผลการศึกษาวิจัยที่ได้ สำหรับเป็นข้อมูลในการปรับกลยุทธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านเงินฝาก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงินให้มากที่สุด ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดกลยุทธ์ของธนาคารให้เป็นที่ยอมรับของผู้ฝากเงินมากขึ้นได้ในอนาคต

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน
3. ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

ลักษณะประชากรศาสตร์

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 สถานภาพ แบ่งเป็น

1.2.1 โสด

1.2.2 สมรส/อยู่ด้วยกัน

1.2.3 หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

1.3 อายุ แบ่งเป็น

1.3.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี

1.3.2 26 - 35 ปี

1.3.3 36 - 45 ปี

1.3.4 46 ปีขึ้นไป

1.4 ระดับการศึกษา

1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.4.2 ปริญญาตรี

1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 อาชีพ

1.5.1 นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา

1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

- 1.5.3 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 1.5.4 ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ
- 1.5.5 อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท
 - 1.6.2 20,001 – 30,000 บาท
 - 1.6.3 30,001 – 40,000 บาท
 - 1.6.4 40,001 บาทขึ้นไป

2. ด้านความรู้ความเข้าใจ

3. ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ในด้าน

- ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
- ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
- ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ
- วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก
- การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน

4. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

- 4.1 วิธีการจัดการเงินฝาก
- 4.2 การเลือกประเภทการลงทุนอื่นแทนการฝากเงิน
- 4.3 เหตุผลในการเลือกประเภทการลงทุน
- 4.4 การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้ที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่รวมผู้ฝากเงินกับธนาคารของรัฐบาลที่ไม่คุ้มครอง ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน เนื่องจากจำนวนบัญชีเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ลดลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ไม่สามารถทราบตัวเลขที่แท้จริงได้ ประกอบกับข้อมูลสถิติที่ถูกเก็บรวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเป็นข้อมูลบัญชีของทั้งประเทศไม่ได้แยกเฉพาะกรุงเทพมหานครตามที่ผู้วิจัยศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างมีอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ได้คำนวณหากลุ่มตัวอย่างแบบ Non-probability Sampling เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้การกำหนดตัวอย่างโดย การคำนวณจากสูตรที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2546 : 26) ได้กลุ่มตัวอย่างใน

การวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 คน และสำรองไว้ 10% หรือเท่ากับจำนวน 35 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) ซึ่งการสุ่มตัวอย่างเป็นแบบตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบใช้วิจารณญาณ (Judgmental Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกกว่าเลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 ลำดับแรกของประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนสาขาเฉพาะในกรุงเทพมหานครที่ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งมีนั้นประกอบด้วย

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จำนวน 234 สาขา (www.bangkokbank.com)
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 242 สาขา (www.kasikornbank.com)
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 320 สาขา (www.scb.co.th)
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 182 สาขา (www.ktb.co.th)
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) จำนวน 167 สาขา (www.krungsri.com)

โดยทำการจับฉลากเลือกสาขาของแต่ละธนาคารมาธนาคารละ 1 สาขา ดังนี้

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า 2
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาจามจุรี สแควร์
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะคริสตัส พาร์ค(ถนนประดิษฐ์มนูธรรม)
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอาคารเสริมมิตร
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาถนนบางนา-ตราด

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยเก็บแบบสอบถามกับผู้ที่มีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งแห่งละ 84 ราย

ขั้นที่ 4 การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้มีบัญชีเงินฝากทุกประเภททั้งรายใหญ่และรายย่อย จากทั้ง 5 สาขาของแต่ละธนาคารในขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 420 ชุด

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามชนิดที่มีโครงสร้าง (Structured questionnaires) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1. เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2. ความรู้ความเข้าใจ ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ที่มี 2 คำตอบให้เลือก (Dichotomous question) จำนวน 9 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน

ตอบผิดให้คะแนน 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนความรู้ความเข้าใจ ของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีดังนี้ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

คะแนน	ระดับความรู้ความเข้าใจ
7 - 9	มาก
4 - 6	ปานกลาง
0 - 3	น้อย

ส่วนที่ 3. ศึกษาถึงทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 16 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วย
คะแนน	3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
คะแนน	2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
คะแนน	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4. พฤติกรรมการตัดสินใจฝากเงินของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก มีลักษณะแบบสอบถามเป็นหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 3 ข้อ คือ ท่านมีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ใดต่อไปนี้มากที่สุด หากท่านแบ่งเงินฝากที่ท่านมีไปลงทุน ท่านจะลงทุนในประเภทใด เหตุผลที่ท่านเลือกลงทุนในประเภทต่างๆ นอกจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์เพราะเหตุใด คำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ คือ ปัจจุบันท่านมีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ไม่รวมธนาคารรัฐบาลเป็นทั้งหมดกี่ธนาคาร คำถามปลายปิด (Close-ended response question) ลักษณะคำถามเป็นแบบ Semantic Differential

Scale ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) จำนวน 2 ข้อ คือ การกระจายเงินฝากโดยฝากเงินกับหลายธนาคาร การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

มี 5 ระดับดังนี้

คะแนน	ระดับการกระจายเงินฝาก / ความคิดที่จะนำเงินไปลงทุนแทนการฝากเงิน
	เงิน
5	ดีมาก
4	ดี
3	ปานกลาง
2	ไม่ดี
1	ไม่ดีมาก

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตามลำดับต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามจากความมุ่งหมายในการวิจัยและกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อทราบวัตถุประสงค์การทำวิจัยในเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยแยกออกเป็นแบบวัดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านต่าง ๆ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามบางส่วนผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และบางส่วนได้มีการปรับปรุงมาจากงานวิจัยหรือแนวคิดของท่านอื่นๆ

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาการทำสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย ความมุ่งหมายในการวิจัย ตลอดจนถึงผลงานวิจัยอื่น และแนวความคิดทฤษฎีต่างๆ แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในขั้นต้น (Try out) จำนวน 40 รายเพื่อทดสอบความถูกต้อง นำผลที่ได้ไปปรับปรุงเพื่อให้แบบสอบถามมีความถูกต้องตามมาตรฐาน วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริงในการวัดผลการวิจัยต่อไป

- แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ฝากเงินต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก โดยแยกเป็นแต่ละด้านดังนี้

- ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	เท่ากับ	0.924
- ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551	เท่ากับ	0.723
- ทัศนคติด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ	เท่ากับ	0.745
- ทัศนคติด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก	เท่ากับ	0.734
- ทัศนคติด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน	เท่ากับ	0.875

- แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันโดยฝากเงินกับหลายธนาคาร และโดยการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน เท่ากับ 0.719

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ราย เพื่อให้ได้ข้อมูล ทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร และพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร นำมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัยและปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ถูกต้องมาใช้ในการดำเนินการวิจัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 420 คน พร้อมกันนั้นผู้วิจัยได้มีการชี้แจงข้อมูลรายละเอียดในแบบสอบถามและงานวิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับทราบด้วยตัวผู้วิจัยเองตามพื้นที่ในการวิจัย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยแยกข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows)

4. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงิน และข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 4 (ข้อที่ 2 , 5-6) ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารที่ฝากเงิน จำนวนบัญชีเงินฝากที่มี ประเภทการลงทุนอื่น ๆ ที่เลือก และเหตุผลในการเลือกลงทุน ใช้การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน ใช้การทดสอบด้วยค่าที (t-test independent) การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบแบบวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One-Way-Analysis of Variance) การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 กลุ่มใช้สถิติสัมพัทธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นจำนวน 420 คน พบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเพศชาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 39

สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่มี สถานภาพโสด /แยกกันอยู่ / หม้าย / หย่าร้าง จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 สถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 26 – 35 ปี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 อายุ 36 ปีขึ้นไป จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 และอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี / เทียบเท่า จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 362 คน คิดเป็นร้อยละ 86.20 และมีอาชีพอื่น ๆ เช่น นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา , ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ , ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ และ แม่บ้าน มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80

รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีรายได้ 40,001 ขึ้นไป มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระดับปานกลาง มีจำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระดับมาก มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 และผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากในระดับน้อย มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยภาพรวมทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี พบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ทัศนคติว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี
- สถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

2. ด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 โดยภาพรวมทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ทัศนคติว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- ทัศนคติว่าท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

3. ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ โดยรวมพบว่าทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงิน มากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึง ฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงิน ที่จะฝากเงินมากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- ทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

4. ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก โดยรวมพบว่าทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- คุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- การกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงิน ต่อ 1 สถาบันการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

5. ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน โดยรวมทัศนคติซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดี พบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และหากพิจารณาแยกในแต่ละด้านจะพบว่า

- ทัศนคติว่าท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- ทัศนคติว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

- ฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก
- อัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก
- ความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี
- การให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

ส่วนที่ 4. การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ธนาคารพาณิชย์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามฝากเงิน โดยธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งที่ผู้วิจัยเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ บมจ.ธนาคารไทยพาณิชย์ บมจ.ธนาคารกรุงศรีอยุธยา บมจ.ธนาคารกสิกรไทย บมจ.ธนาคารกรุงไทย มีจำนวนผู้ฝากเงินธนาคารละ 84 คน เท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 20 ของแต่ละธนาคาร

จำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ไม่รวมธนาคารรัฐบาลจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 ธนาคาร และมีจำนวนมากที่สุด คือ 9 ธนาคาร โดยมีจำนวนบัญชีเงินฝากเฉลี่ยประมาณ 2 ธนาคาร

ประเภทการลงทุนอื่นที่สนใจนอกจากฝากเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ซื้อทองคำ มากที่สุดมีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 รองลงมาคือซื้อกองทุนรวมมีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 รองลงมาอันดับ คือ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2

เหตุผลที่เลือกลงทุนในการลงทุนประเภทต่าง ๆ นอกจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าผลตอบแทนสูงในระยะยาวมากที่สุด มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 รองลงมาคือกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99

พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเลือกการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1. ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.2 สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก ไม่แตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.3 อายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน และในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.5 อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน และในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน และในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก ในด้านการกระจาย

เงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน โดยจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 5 สมมติฐาน ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ระดับทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก และในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ระดับทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ของผู้ฝากเงินโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการกระจายเงินฝาก และในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน กัน

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

- ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

- ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึงฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงินที่จะฝากเงินมากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

- หากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่าเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก เพิ่มขึ้นในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

- ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ทศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึงฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงินที่จะฝากเงินมากขึ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ทศนคติเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.4 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านการเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก และในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.5 ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก และด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ทศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

ในด้านการกระจายเงินฝาก พบว่า เพศ อายุ อาชีพ และสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยที่ระดับการศึกษาของผู้ฝากเงินนั้น สามารถเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการกระจายเงินฝากได้ เนื่องจาก ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงนั้นมีข้อมูลและความรู้มากต้องการกระจายเงินฝากโดยฝากไว้กับหลายธนาคารเพื่อลดความเสี่ยงหากมีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547: 60-61) ได้ศึกษาทัศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เพียงปัจจัยเดียวคือ ระดับการศึกษาที่มีผลต่อการกระจายเงินฝากโดยฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์มากกว่าหนึ่งแห่ง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านการกระจายเงินฝาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยที่ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ฝากเงินนั้น สามารถเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการกระจายเงินฝากได้เนื่องจาก ผู้ที่มีรายได้สูงมีเงินฝากในจำนวนมากต้องการให้เงินฝากของตนได้รับการคุ้มครองมากที่สุด ย่อมต้องมีการกระจายเงินฝากไปฝากไว้หลาย ๆ ธนาคารเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดความคุ้มครองไว้ที่วงเงินสูงสุดที่ผู้ฝากเงินแต่ละรายจะได้รับเงินฝากคืน ไม่ว่าผู้ฝากเงินรายนั้นจะมีบัญชีเงินฝากอยู่ที่บัญชีในสถาบันการเงิน 1 แห่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาดา กิระกุลและคณะ (2526) ใช้รายได้พึงใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินในปัจจุบันเป็นปัจจัยกำหนดความสามารถในการออมของครัวเรือน ผลการศึกษาพบว่า รายได้พึงใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินในปัจจุบันกำหนดการออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงินโดยมีเงินฝากธนาคารพาณิชย์เป็นหลักและเลือกฝากเงินกับธนาคารมากกว่าหนึ่งแห่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา บัวใบ (2527) ศึกษาปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเมือง โดยใช้รายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ยเป็นรายได้เดือน พบว่า เมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นเป็นผลให้ออมเพิ่มขึ้นทั้งในรูปเงินฝากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ

ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน พบว่า เพศ อายุ และอาชีพ ที่

แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพร จุญรังษี (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความนิยมลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใดสำคัญแสดงสิทธิ์ที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับทฤษฎีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนของ เพชร ชุมทรัพย์ (2544: 6) กล่าวไว้ว่า นักลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตรทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่ต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพันยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้ กล่าวคือผู้ที่มีสถานภาพโสดยังไม่มีภาระครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบจะยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่าส่งผลให้กล้าที่จะนำเงินฝากของตนไปลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงและได้รับผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงิน ส่วนผู้ที่สถานะภาพสมรสแล้วต้องมีภาระค่าใช้จ่ายเรื่องครอบครัวที่เพิ่มมากขึ้นเงินจึงทำให้ยอมเงินได้น้อยลงและรูปแบบการออมเงินหรือการลงทุนย่อมต้องระมัดระวังมากกว่า

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ในเรื่องเครื่องมือทางการเงิน และวิธีการลงทุนที่หลากหลายเพื่อที่จะให้ได้ผลตอบแทนสูงจากการลงทุนทำให้มีการนำเงินฝากที่มีอยู่ไปลงทุนในประเภทอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547: 60-61) ได้ศึกษาทัศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เพียงปัจจัยเดียวที่มีผลต่อการเลือกประเภทการลงทุน คือ ระดับการศึกษา

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และผู้ฝากเงินที่มีรายได้ต่ำมักมีข้อจำกัดมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้สูง ผู้ฝากเงินที่มีรายได้สูง มีเงินเหลือใช้มาก ก็จะลงทุนมาก และหวังผลตอบแทนสูงจากการลงทุนเช่นกัน จึงทำให้เลือกนำเงินที่มีไปลงทุนในวิธีต่าง ๆ ที่จะทำได้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทรัตน์ สิงห์เดช (2551: 144) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนและความพึงพอใจของลูกค้า บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ลงทุนมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกลงทุนกับ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) แตกต่างกัน

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขต กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินใน เขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก ในด้านการกระจายเงิน ฝากแตกต่างกัน

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจ บริหารเงินฝากในเรื่องการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยกลุ่มผู้ฝากเงินที่มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ผู้ฝาก เงินที่มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อยมีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ต่ำ กว่าผู้ฝากเงิน ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง และระดับความรู้ความเข้าใจมาก ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากมาก จะทำให้สามารถตัดสินใจว่าจะนำเงินที่มีอยู่ฝากไว้ กับธนาคารต่อไปหรือไปลงทุนประเภทอื่นแทน เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ที่ยังไม่ได้มีการ เผยแพร่มากนักจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจมากกว่ามักมีทางเลือกหลาย ทางมากกว่าผู้ที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มี อิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2540: 29) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของนักลงทุน ได้แก่ แหล่งข่าวจากสื่อต่าง ๆ บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน ญาติพี่น้อง จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การที่ผู้ฝากเงินจะเลือกนำเงินฝากไปลงทุนในการลงทุน ประเภทใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และความรู้ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันอยู่ด้วย และสอดคล้องกับทฤษฎีของ ไพศาล หวังพานิช (2526: 105) กล่าวว่า iva ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือ เปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็น ทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจใน สิ่งใดจะสามารถแปลความหมาย หรือตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ กล่าวคือผู้ที่มีความเข้าใจ ในเรื่องการออมในผลิตภัณฑ์ด้านเงินฝาก (เงินฝากประเภทต่าง ๆ) สามารถนำความรู้ ความเข้าใจไป เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทอื่น ๆ ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันได้ เช่น กองทุนรวม ตราสารทางการเงิน การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น ได้ทำให้เกิดพฤติกรรมการลงทุนที่ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

3. ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้าน ความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ วงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก การดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ 2 ด้าน คือ ด้านการกระจายเงินฝาก และด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ทศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547: 60-61) ได้ศึกษาทศนคติพฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า หากผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีทศนคติเกี่ยวกับระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินและมีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อประกันเงินฝากขึ้นโดยตรงมาใช้ในประเทศไทย ไม่ได้ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในการกระจายเงินฝากและการเลือกลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ แทนการฝากเงิน ของผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

ทศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547: 60-61) ได้ศึกษาทศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า หากผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีทศนคติเกี่ยวกับร่างพรบ. ประกันเงินฝากที่อาจมีผลบังคับใช้ในประเทศไทยในอนาคตนั้นไม่ได้ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในการกระจายเงินฝากและการเลือกลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ แทนการฝากเงิน ของผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

ทศนคติด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ โดยที่ทศนคติเกี่ยวกับเรื่องผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือถ้ามีทศนคติด้านนี้มากขึ้นจะทำให้กระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547: 60-61) ได้ศึกษาทศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีทศนคติเห็นด้วยในเรื่องการโยกย้ายเงิน

ฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า มีพฤติกรรมในการกระจายเงินฝาก โดยส่วนใหญ่จะฝากกับธนาคารพาณิชย์ 2 แห่งมากที่สุด

ทัศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน คือถ้ามีทัศนคติด้านนี้มากขึ้นจะทำให้ผู้ฝากเงินหันไปลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547: 60-61) ได้ศึกษาทัศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีทัศนคติเห็นด้วยในเรื่องการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อราย ต่อสถาบันการเงิน มีพฤติกรรมในการแบ่งเงินไปลงทุนประเภทอื่นมากที่สุด โดยจะเลือกลงทุนด้วยการซื้อพันธบัตรรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

ทัศนคติด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครทั้งสองด้านคือ การกระจายเงินฝาก และการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ทัศนคติ 3 ด้านคือ

- ความคิดเห็นเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระจายเงินฝาก และการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกัน คือถ้ามีทัศนคติด้านนี้มากขึ้นจะทำให้ผู้ฝากเงินจะทำให้กระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้น และหันไปลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ที่บัญญัติไว้ว่า สถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่หลักคือคุ้มครองผู้ฝากเงิน หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินทุกรายจะได้รับการจ่ายเงินคืนโดยเร็ว ตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอการชำระบัญชี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในแง่ว่าสถาบันการเงินภายใต้กฎหมายคุ้มครองเงินฝากฉบับนี้ไม่ได้มีเพียงแค่ธนาคารพาณิชย์เท่านั้นแต่ยังคุ้มครองไปถึง บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์บางแห่ง หากมาตรการในการจ่ายคืนเงินมีความรวดเร็วเมื่อสถาบันการเงินประสบปัญหาแล้ว จะเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนที่คิดจะฝากเงินเพิ่มและคิดจะลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้นกับสถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครองตาม พรบ.นี้ด้วย และสอดคล้องกับทฤษฎีของ ศศิกานต์ เหล่าสุขสกุล, พรชัย องค์กรวงศ์สกุล, ประจักษ์ วัจนนท์, วาทีต วัฒนศัพท์ และทวีศักดิ์ มานะกุล (2546: 67-68) กล่าวว่าหลักการและวิธีการที่ใช้ในการคุ้มครองผู้ฝากเงิน กรณีที่เกิดปัญหากับสถาบันการเงินในประเทศญี่ปุ่นมี 3 วิธี โดยหนึ่งในวิธีการคุ้มครองนั้นคือจ่ายค่าประกันเงินฝาก วิธีนี้ผู้ฝากเงินทุกรายจะได้รับการจ่ายเงินชดเชยจากสถาบันประกันเงินฝาก เมื่อมีการสั่งปิดสถาบันการเงินชั่วคราวหรือถาวรโดยไม่ต้องรอผ่าน

กระบวนการในการชำระบัญชีให้ในเรียบร้อยก่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยคือหากสถาบันคุ้มครองเงินฝากสามารถจ่ายเงินชดเชยให้กับผู้ฝากเงินได้ในทันทีโดยไม่ต้องรอผ่านกระบวนการชำระบัญชีหรือกระบวนการฟ้องร้องที่ศาลแล้วนั้นจะทำให้ผู้ฝากเงินมีความเชื่อมั่นมากขึ้นอาจส่งผลให้เกิดการฝากเงินเพิ่มมากขึ้นกับธนาคารหลาย ๆ ธนาคารเพื่อเป็นการกระจายวงเงินของตนให้ได้รับความคุ้มครองให้ได้มากที่สุด

- ฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการกระจายเงินฝาก และการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน คือ ถ้ามีทัศนคติด้านนี้มากขึ้นจะทำให้ผู้ฝากเงินจะทำให้กระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้น และหันไปลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรธร วัฒนกุล (2549: 296) ได้ศึกษา การกำหนดนโยบายในการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก ผลการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลผู้ถูกสัมภาษณ์รายหนึ่งที่เป็นผู้ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กให้ข้อมูลว่า “เมื่อมีสถาบันประกันเงินฝากคิดว่าจะฝากเงินกับแบงค์ใหญ่เพราะจะทำให้มีความมั่นใจ แต่ถ้ามีเงินไม่มากจะฝากต่อโดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นแบงค์เล็กแบงค์ใหญ่” และสอดคล้องกับการศึกษาของ อัลบา (Alba. Claessens; & Djankov. (1998: 2,4) ศึกษาเกี่ยวกับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับโครงสร้างทางการเงิน พบว่า จุดอ่อนของโครงสร้างทางการเงินของหลายบริษัท นำไปสู่วิกฤตทางการเงินของประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้ บริษัทขนาดเล็กควรทำให้มีโครงสร้างของเงินทุนที่แข็งแกร่งมากขึ้น และสอดคล้องกับทฤษฎีของ แคทชา (Ketcha. 1999) กล่าวว่า โครงการประกันเงินฝากที่ดีมีความจำเป็นที่ธนาคารต่าง ๆ จะต้องมีการกำกับตรวจสอบและมีกฎระเบียบที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาไว้ซึ่งความเชื่อมั่นของประชาชนในระบบการธนาคาร และคุ้มครองเงินของผู้ฝาก

- อัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการกระจายเงินฝาก ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและไปในทิศทางเดียวกันคือถ้ามีทัศนคติด้านนี้มากขึ้นจะทำให้ผู้ฝากเงินจะทำให้กระจายเงินฝากเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ เพอร์รี่และชมูเคลอร์ (Peria; & Schmukler. 1999: 33 – 36) ศึกษาเกี่ยวกับ วินัยทางการตลาด พบว่า ในการประกันเงินฝากวินัยทางการตลาดมีน้อยมาก ธนาคารที่ให้ดอกเบี้ยสูงผู้ฝากเงินจะฝากเงินไว้ ปัจจัยพื้นฐานของธนาคารมีความสำคัญน้อยกว่าปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย โดยระดับของวินัยทางการตลาดถูกเน้นไปที่อัตราดอกเบี้ยที่จ่ายโดยธนาคารพาณิชย์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.กลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ฝากเงินที่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี ประกอบอาชีพในบริษัทเอกชน มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งทางด้านธนาคาร

พาณิชย์ ในฐานะผู้ให้บริการหลักนั้นอาจต้องมีการปรับกลยุทธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านเงินฝาก และมีการคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด อีกทั้งยังต้องรักษากฎเกณฑ์ที่มีอยู่เดิมไว้และยังต้องแย่งชิงลูกค้าใหม่จากคู่แข่งด้วยในขณะเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านบริหารฝากเงินของธนาคารให้ได้มากที่สุด

2. ธนาคารพาณิชย์ต้องมีการวางกลยุทธ์และมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา โดยธนาคารพาณิชย์อาจมีการปรับตัวโดยเพิ่มผลิตภัณฑ์ทางการเงินหรือขยายสายธุรกิจไปเป็นธุรกิจแบบครบวงจร หรือ Universal Banking โดยขยายธุรกิจไปยังกองทุนรวมและบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งจะสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ฝากเงินที่คาดว่าจะเพิ่มความสนใจในการออมผ่านช่องทางอื่นๆ อาทิ กองทุนรวม และหลักทรัพย์ โดยที่หลักการลงทุนทั่วไปนั้นคนโสดมักยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่า ประกอบกับยังไม่มีภาระค่าใช้จ่ายในการที่ต้องดูแลครอบครัวมากเท่ากับคนที่สมรสแล้วจึงทำให้อาจมีพฤติกรรมการลงทุนประเภทอื่นที่ได้รับผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงินกินดอกเบี้ยกับธนาคารเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าผู้ฝากเงินมีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันระหว่างคนไม่มีครอบครัว กับคนที่มีครอบครัว นั้นส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน โดยพบว่ากลุ่มสถานภาพโสด / แยกกันอยู่ / หม้าย / หย่าร้าง มีพฤติกรรมการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน มากกว่ากลุ่มสถานภาพ สมรส / อยู่ด้วยกัน

3. โดยการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์นั้นต้องมีการดำเนินการอย่างรอบคอบ เพื่อสร้างเสถียรภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ฝากเงินให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ผู้ฝากเงินถอนเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบันไปลงทุนในประเภทอื่นนอกจากการฝากเงินกับธนาคารซึ่งจะทำให้ธนาคารได้รับผลกระทบ และประสบปัญหาเกี่ยวกับสภาพคล่องตามมาอย่างแน่นอน ผู้ฝากเงินที่มีรายได้มากย่อมมีเงินออมมาก โดยเฉพาะลูกค้าประเภทบุคคลธรรมดาที่มีเงินออมสูงกว่าวงเงินคุ้มครองเงินฝากที่ 1 ล้านบาทต่อรายต่อสถาบันการเงินนั้น อาจพิจารณากระจายเงินออมไปในรูปแบบอื่นๆ ที่หลากหลายมากขึ้น รวมทั้งกระจายเงินฝากไปฝากเงินไว้กับหลายธนาคารเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองมากที่สุด ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาที่สูงมีความรู้ในเรื่องเครื่องมือทางการเงินและรูปแบบการลงทุนหลากหลายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงจากการลงทุนทำให้มีการนำเงินฝากที่มีอยู่ไปลงทุนในประเภทอื่น ๆ ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นเพื่อให้รองรับกับผลการวิจัยที่พบว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้และระดับการศึกษาแตกต่างกันส่งผลต่อการมีพฤติกรรมการกระจายเงินฝากและเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินแตกต่างกัน โดยระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมการกระจายเงินฝากและการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมากที่สุด และผู้ฝากเงินที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีการกระจายเงินฝากมากที่สุดแต่ผู้ฝากเงินที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 ขึ้นไปมีการลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมากที่สุด

4. หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องการคุ้มครองเงินฝากไม่ว่าจะเป็นสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย แม้กระทั่งตัวสถาบันการเงินเองก็ต้องเป็นผู้เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ฝากเงินและประชาชนทั่วไปได้รับรู้อย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะเรื่องจำนวนเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทซึ่งจะมีผลบังคับใช้วันที่ 11 สิงหาคม 2555 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ฝาก

เงินได้มีเวลาปรับตัวและวางแผนการบริหารเงินฝากของตนเองได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าด้านระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจปานกลางถึงมากนั้นมีพฤติกรรมการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย ต้องยอมรับว่าเรื่องการคุ้มครองเงินฝากนั้นยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย ทางออกที่จะทำให้ผู้ฝากเงินได้รับความยุติธรรมในการตัดสินใจนำเงินออมที่ตนเองมีอยู่ไปจัดสรรในรูปแบบใดให้เหมาะสมที่สุดหากผู้ฝากเงินมีความรู้ความเข้าใจน้อย อาจส่งผลกระทบกับการตัดสินใจบริหารเงินฝากของตนเองผิดพลาดหรืออาจไม่ใช่วิธีการที่เหมาะสมที่สุดของแต่ละบุคคลได้ จากผลการวิจัยสรุปว่าผู้ฝากเงินที่มีความรู้ความเข้าใจระดับมากมีพฤติกรรมการบริหารเงินฝากโดยเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินมากที่สุด

5. ธนาคารพาณิชย์ควรมีการขยายสาขาเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ฝากเงินได้มีช่องทางในการฝากเงินได้สะดวกขึ้นเนื่องจากผลการสำรวจที่พบว่าผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติในด้านบวกต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ ด้านวงเงินฝากที่คุ้มครอง และการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินมีระดับทัศนคติทั้ง 4 ด้านอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องและจะกระทบโดยตรงกับผู้ฝากเงิน ผู้ฝากเงินยอมรับว่าการนำระบบคุ้มครองเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้เป็นช่องทางหนึ่งของการพัฒนาระบบสถาบันการเงินและเป็นมาตรการป้องกันปัญหาของสถาบันการเงินโดยรวมในระยะยาว ถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินของประเทศ จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ดี สถาบันการเงินต่าง ๆ ควรส่งเสริมและรักษาปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีเหล่านั้นไว้หรือพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

6. สถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ควรที่จะมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลดี ผลเสีย ประโยชน์ และผลกระทบที่แท้จริงที่ผู้ฝากเงินจะได้รับภายหลังจากที่มีการบังคับใช้ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 และควรให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อแจ้งข้อมูลที่ถูกต้องต่อผู้ฝากเงินทุกครั้งที่พรบ.มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากพรบ.ฉบับนี้เป็นเรื่องใหม่และอาจเป็นเรื่องที่ดูแล้วทำความเข้าใจยาก จากผลการวิจัยพบว่าทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ผู้ฝากเงินมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เป็นทัศนคติเกี่ยวกับ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไปและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551มีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป ผู้ฝากเงินอาจไม่เห็นด้วยกับระยะเวลาที่พรบ. มีผลบังคับใช้ และอาจไม่เห็นด้วยกับวงเงินสูงสุดที่คุ้มครอง

7. ธนาคารพาณิชย์ต้องมีการดำเนินงานอย่างรอบคอบ ปรับปรุงวิธีการบริหารให้โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ฝากเงินให้มากที่สุด เพราะสถาบันการเงินอยู่ได้ด้วย ความเชื่อมั่นหากขาดความเชื่อมั่นเมื่อไหร่เงินก็ถูกถอนหมด หากถึงเวลาที่จำกัดวงเงินคุ้มครอง

แล้วนั้นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ผู้ฝากเงินตัดสินใจฝากเงินนั้นไม่ใช่อัตราดอกเบี้ยที่จะได้รับเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่สิ่งที่ผู้ฝากเงินจะพิจารณาเป็นหลักคือเรื่องฐานะและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าหากผู้ฝากเงินมีทัศนคติเห็นด้วยเรื่องทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่าเพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมกรรมการกระจายเงินฝากโดยฝากเงินกับหลายธนาคารเพิ่มมากขึ้น

8. ผู้มีเงินออมเกินกว่าจำนวนเงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง จะต้องศึกษาและสรรหาทางเลือกทางการออมใหม่ๆ เพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในทองคำ กองทุนรวม พันธบัตรรัฐบาล หรือตราสารทางการเงินอื่น ๆ อันจะช่วยเพิ่มความเชี่ยวชาญในการลงทุน ซึ่งเท่ากับเป็นการขยายตลาดสำหรับตราสารทางการเงินประเภทใหม่ ๆ อีกทั้งช่วยพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนไทยในระยะยาว ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นเพื่อเป็นการรองรับผลการวิจัยที่พบว่าผู้ฝากเงินมีทัศนคติเรื่องเมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการฝากเงินมากขึ้น จะมีพฤติกรรมกรรมการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงินเพิ่มมากขึ้น

9. ทางด้านธนาคารพาณิชย์ต้องมีกระบวนการปรับตัวและปรับปรุงมาตรฐานในการดำเนินงานให้เทียบได้กับระดับสากล ในขณะเดียวกันธนาคารแห่งประเทศไทยก็ต้องให้ความสำคัญกับการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาความอ่อนแอในภาคสถาบันการเงิน ตลอดจนกำหนดให้สถาบันการเงินจัดทำแผนรองรับผลกระทบจากการใช้สถาบันคุ้มครองเงินฝากไว้ด้วย อีกทั้งควรกำหนดให้มีการติดตามแผนไว้เป็นระยะด้วย และธนาคารพาณิชย์ควรเปิดเผยฐานะการเงินและผลการดำเนินงานให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้ประชาชนและผู้ฝากเงินสามารถติดตามและประเมินประสิทธิภาพในการบริหารงานของธนาคารได้ อาจทำออกมาในรูปวารสารรายเดือน สำหรับด้านลูกค้าเงินฝากต้องมีการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับผลการดำเนินงานของสถาบันการเงิน เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความเสี่ยงของสถาบันการเงินนั้น ๆ ที่ตนมีบัญชีเงินฝากอยู่ได้ในเบื้องต้น อันจะเป็นอีกหนทางหนึ่งที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจว่าจะได้รับเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยคืนทั้งจำนวนในอนาคต ข้อเสนอแนะทั้งหมดนั้นเพื่อให้รองรับกับผลการวิจัยที่ออกมาว่า ทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการกระจายเงินฝาก และด้านการเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินในเขตต่างจังหวัด ว่ามีพฤติกรรมในการบริหารเงินฝากอย่างไรเมื่อมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นในประเทศไทย

2. ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินในธนาคารขนาดกลางและขนาดเล็ก เพื่อเป็นการขยายขอบเขตในการศึกษาถึงพฤติกรรมของลูกค้าให้กว้างและครอบคลุมยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเดิมของผู้ฝากเงิน กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากในด้านอื่นๆ เช่น ด้านพฤติกรรมการจัดสรรสัดส่วนเงินออมของผู้ฝากเงิน พฤติกรรมการจัดการเงินฝากของผู้ฝากเงินรายใหญ่ภายหลังมีการคุ้มครองวงเงินฝากสูงสุด 1 ล้านบาท เป็นต้น เพื่อให้สามารถคาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรัณธรัตน์ นาขวา. (2547). การประกันเงินฝากและพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ไทย : ก่อนและหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา กาญจนวิสุทธิเดช. (2520). มาตรการในการให้ความคุ้มครองต่อผู้ฝากเงินของธนาคารพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ บธ.ม กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2544). การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2545). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2546). การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.(ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณ์ เวชสาร. (2542). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การคุ้มครองเงินฝาก. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2552, จาก <http://www.mof.go.th>
- การคุ้มครองเงินฝากในต่างประเทศ. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2552, จาก <http://www.bot.or.th>
- จำนวนสาขาธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก <http://www.bangkokbank.com>
- จำนวนสาขาธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน). สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก <http://www.ktb.co.th>
- จำนวนสาขากรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก [http:// www.krungsri.com](http://www.krungsri.com)
- จำนวนสาขาธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก [http:// www.kasikornbank.com](http://www.kasikornbank.com)
- จำนวนสาขาธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน). สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2553, จาก [http:// www.scb.co.th](http://www.scb.co.th)
- จำนง พรายแถมแซ. (2531). เทคนิคการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพื่อให้เกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชวาล แพรัตนกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัฐพล สังข์ภิรมย์. (2547). ทศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก : กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ บธ.ม กรุงเทพฯ: บัณฑิต

- วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2540). *การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน*.
 กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2545). *การจัดการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรธร วัฒนกุล. (2549). *การกำหนดนโยบายในการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก*.
 วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์ กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
 ถ่ายเอกสาร.
- นันทรัตน์ สิงห์เดช. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนและความพึงพอใจของลูกค้า
 บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การ
 จัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ:
 ไทยวัฒนาพานิช.
- ปาริชาติ หัตถะแสน. (2549). *ความคาดหวังและการรับรู้จริงของผู้ซื้อที่มีต่อโครงการบ้าน
 จัดสรรของบริษัท เอ็น ซี เฮาส์ จำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2529). *การเลือกซื้อเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). *หลักการลงทุน*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ แกรมมี.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. (2533). *คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าลาดกระบัง.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2535). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทักษะคติกับการใช้อุปกรณ์ป้องกัน
 อันตรายส่วนบุคคล*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิกานต์ เหล่าสุขสกุล, พรชัย องค์กรวงศ์สกุล, ประจักษ์ วังกานนท์, วาจิต วัฒนศัพท์
 และทวีศักดิ์ มานะกุล. (2546). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยทางการเงิน
 ของผู้ฝากกับระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงิน : กรณีศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร*.
 การวิจัยการสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำหรับนักบริหารรัฐประศาสนศาสตร์
 มหบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2542). *การวิจัยตลาด : ฉบับมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ ฉบับปรับปรุงปี 46*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- (2548). *การวิจัยตลาด*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- ศุภร เสรีรัตน์. (2544). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: เอ.อาร์.บิซิเนส เพรส.
- สมศักดิ์ ศักดิ์ชลาร. (2539). *การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน กับสถาบันคุ้มครองเงินฝากแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา บัวใบ. (2527). *การวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์ของครัวเรือนในเขตเมืองและชนบทของ ประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติา กิระกุล; อมรา ศรีพยัคฆ์; และปรีชา พลอยดน้อย. (2526). *การออมภาคครัวเรือน ใน รายงานเศรษฐกิจรายเดือนธนาคารแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย
- สุพร จรูญรังษี. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรเชษฐ์ ดิงสมิตร. (2548). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์ในเขต กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุษณีย์ จิตตะปาโล; นุตประวีณ์ เสธกาญจนวัตติ. (2544). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- Alba, P., Claessens, S.; & Djankov, S. (1998). Thailand's corporate financing and governance structures (Policy Research Working Paper No. 2003). Washington, DC: The World Bank.
- Bloom; other. (1971). *Handbook on Formation and Summatic of Student Learning*. New York: McGraw Hill.
- Gronroos, C. (1988, winter). Service quality. The six criteria of good perceived service quality. *Review of Business*. 9, (3): 10-13.
- Ketcha, N. J., Jr. (1999). *Deposit insurance system design and considerations*. Retrieved July 13, 2006, from <http://www.bis.org/publ.plcy 07o.pdf>
- Kotler, Philip. (2003). *Marketing Management*. 11th ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Mishkin, F.S. (2003). *The Economic of Money Banking and Financial Market Sixth Edition Update*. Person Education International.

Peria, M. S. M.; & Schmukler, S. L. (1999). *Do depositors punish banks for "bad" behavior?:Market discipline in Argentina, Chile and Mexico* (Policy Research Working Paper No. 2058). Washington, DC: The World Bank.

Schiffman, Leon G; & Kanuk, Leslie Lazer. (1994). *Cosumer Behavior*. 7th ed. New Jersey: Prentice-Hall.

----- . (2000). *Consumer Behavior*. 7th ed. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทศนคดีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ
บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒฯ โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เรื่อง ทศนคดีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการ
ตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านฯ กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม ซึ่งในการตอบ
แบบสอบถามครั้งนี้ ท่านจะไม่ได้รับผลกระทบในทางเสียหายแต่ประการใด และการนำเสนอ
ผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวม เท่านั้น จึงขอขอบพระคุณท่านฯ ที่ให้ความร่วมมือมา
 ณ โอกาสนี้

*****ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ*****

ส่วนที่ 1 : ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ลักษณะทางประชากรศาสตร์)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

2. สถานภาพสมรส

☐ 1. โสด

☐ 2. สมรส/อยู่ด้วยกัน

☐ 3. แยกกันอยู่/หย่า/หย่าร้าง

3. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี

☐ 2. อายุ 26 – 35 ปี

☐ 3. อายุ 36- 45 ปี

☐ 4. อายุ 46 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ 2. ปริญญาตรี/เทียบเท่า

☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- ☐ 1. นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ☐ 2. พนักงานบริษัทเอกชน
☐ 3. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ 4. ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ
☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ☐ 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท ☐ 2. 20,001 – 30,000 บาท
☐ 3. 30,001 – 40,000 บาท ☐ 4. 40,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 : ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง เพียงช่องเดียว

ในเรื่องต่อไปนี้ ท่านมีความรู้ความเข้าใจอย่างไร ? เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	ใช่	ไม่ใช่
1. พรบ.คุ้มครองเงินฝากพ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 สิงหาคม 2551		
2. สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหน้าที่สำคัญในการจ่ายเงินคืนผู้ฝากตามจำนวนที่ฝากไว้แต่ไม่เกินจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชีหากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ		
3. วงเงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง <u>1 ล้านบาท</u> มีผลบังคับใช้ในวันที่ <u>11 สิงหาคม 2551</u> เป็นต้นไป		
4. สถาบันคุ้มครองเงินฝากให้ความคุ้มครองเงินฝากทุกประเภททุกสกุลเงินที่เปิดบัญชีภายในประเทศไทย		
5. สถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ รวมสาขารานาการต่างประเทศ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์และธนาคารของรัฐบาล		
6. เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ (Nonresident Baht Account) ไม่ได้รับความคุ้มครอง		
7. ให้ความคุ้มครองทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล โดยคุ้มครอง 1 รายต่อ 1 สถาบันการเงิน		
8. ดอกเบี้ยค้างจ่ายของเงินฝากจนถึงวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตไม่ได้รับความคุ้มครอง		
9. วัตถุประสงค์หนึ่งในการคุ้มครองเงินฝากคือ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินโดยรวม		

ส่วนที่3 : ทศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากในด้านต่าง ๆ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย✓ในช่องที่ตรงความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ทัศนคติของผู้ฝากเงินต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก					
1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้น					
2. สถาบันคุ้มครองเงินฝากถือเป็นกลไกหนึ่งในการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน					
ทัศนคติด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551					
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรที่พรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ส.ค. 2551 เป็นต้นไป					
4. ท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพรบ.คุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้จำกัดวงเงินที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาท โดยเริ่มในวันที่ 11 ส.ค. 2555 เป็นต้นไป					
ทัศนคติด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับ					
5. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องใช้ความระมัดระวังใน การฝากเงิน มากขึ้น					
6. เมื่อมีการจำกัดวงเงินที่คุ้มครองจะทำให้ผู้ฝากเงินต้องพิจารณาถึง ฐานะความมั่นคงของสถาบันการเงิน ที่จะฝากเงินมากขึ้น					
7. ทำให้ผู้ฝากเกิดการโยกย้ายเงินฝากจากสถาบันการเงินที่อ่อนแอไปยังสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่า					
ทัศนคติด้านวงเงินฝากที่คุ้มครองและการจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก					
8. ช่วยคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ของประเทศ					

ทัศนคติของผู้ฝากเงินต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝาก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
9. คุ้มครองเงินฝากทุกประเภทที่เป็นเงินบาทรวมถึงดอกเบี้ยค้างจ่าย					
10. การกำหนดให้มีการจำกัดวงเงินฝากที่คุ้มครองสูงสุด 1 ล้านบาทต่อรายผู้ฝากเงินต่อ 1 สถาบันการเงิน *					
ทัศนคติด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงิน					
11. ท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามฐานะและการดำเนินการของสถาบันการเงิน โดยทำหน้าที่ Check and Balance กับธนาคารแห่งประเทศไทย					
12. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเมื่อมีการตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นทำให้หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการผู้ฝากเงินจะได้รับการจ่ายเงินคืนตามจำนวนที่คุ้มครองโดยไม่ต้องรอชำระบัญชี					
13. ฐานะการเงินและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน					
14. อัตราผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ที่ได้รับมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน					
15. ความสะดวกในการใช้บริการธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน					
16. การให้บริการของพนักงานธนาคารมีความสำคัญกับการตัดสินใจฝากเงิน					

* วงเงินสูงสุดที่ผู้ฝากเงินแต่ละรายจะได้รับเงินฝากคืน ไม่ว่าผู้ฝากเงินรายนั้นจะมีบัญชีเงินฝากอยู่ที่บัญชีใดในสถาบันการเงิน 1 แห่ง ซึ่งมีวิธีการคำนวณ ดังนี้ ถ้ามีเงินฝากไว้หลายบัญชีหรือในสาขาหลายแห่งของสถาบันการเงินแห่งเดียวกัน จะนำเงินฝากในทุกบัญชีของผู้ฝากเงินแต่ละรายมาบวกรวมกันก่อน

ส่วนที่ 4 : พฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

1. ปัจจุบันท่านมีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ใดต่อไปนี้มากที่สุด

☐ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ	☐ บมจ.ธนาคารกสิกรไทย
☐ บมจ.ธนาคารไทยพาณิชย์	☐ บมจ.ธนาคารกรุงไทย
☐ บมจ.ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	
2. ปัจจุบันท่านมีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ไม่รวมธนาคารรัฐบาลเป็นทั้งหมด.....ธนาคาร
3. หากท่านแบ่งเงินฝากที่ท่านมีไปลงทุน ท่านจะลงทุนในประเภทใด

☐ ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์
☐ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล
☐ ซื้อกองทุนรวม
☐ ซื้อหุ้นกู้บริษัทเอกชน
☐ ซื้อทองคำ
☐ ซื้ออสังหาริมทรัพย์ให้เช่า เช่น บ้าน/ที่ดิน/คอนโด
☐ ซื้อสลากออมสิน / สลาก ธกส.
☐ ทำประกันชีวิต
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. เหตุผลที่ท่านเลือกลงทุนในประเภทต่าง ๆ นอกจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์เพราะเหตุใด

☐ สภาพคล่อง / ซื้อขายง่าย
☐ โอกาสขาดทุนเงินต้นต่ำ
☐ ผลตอบแทนสูงในระยะยาว
☐ ผลตอบแทนสม่ำเสมอ
☐ กระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. การกระจายเงินฝากที่มีอยู่ในปัจจุบัน

	5	4	3	2	1	
แนวโน้มในการกระจาย						ไม่กระจายเงินฝาก
กระจายเงินฝาก	☐	☐	☐	☐	☐	
เงินฝากโดยฝากเงินกับ						
หลายธนาคาร						
6. การเลือกลงทุนประเภทอื่นแทนการฝากเงิน

	5	4	3	2	1	
ในอนาคตท่านคิดจะนำเงินฝาก						น้อย
ไปลงทุนประเภทอื่น	มาก	☐	☐	☐	☐	

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้เป็นอย่างดี

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจ
 ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ
 คณะสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	สุนีย์ มฤคินทร์
วันเดือนปีเกิด	1 กันยายน 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	36/3 หมู่ 7 ต.บางกร่าง อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคาร มิซูโฮ คอร์ปอเรต (สาขากรุงเทพ) จำกัด ชั้น 18 ทิสโก้ทาวเวอร์ 48/41-48/44 ถนนสาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงิน จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
พ.ศ. 2552	ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร